

He was stigmatised as a Model Huzoor (incarnation of Zuloom) and his actions were called altogether arbitrary. The dark side of his nature was presented to public view in glowing colours but no credit was given to his good actions. Like all your readers, I was imbued with the idea that Babu Purna Chandra Maulik is a terror to the people and is quite inaccessible and that his actions are all high-handed. Out of curiosity I enquired into the matter and came to the conclusion that some of his actions though apparently arbitrary are conducive to the welfare of the people. For instance the drastic measure that he adopted in changing the staff of the Jajpur School has gone hard against some of the old teachers of the institution. But no one can deny the fact that in the interest of the school, some such measure was indispensably necessary. The Sub-Division of Jajpur is bigger than many other Sub-Divisions of Orissa. It owns an Entrance School. The institution showed fair results at the time of Reling Bhal with Jash and improvements were made in all directions. The people of Jajpur are proud of having a fine building for the school, which was constructed at the commendable attempt of Babu Brasa Dalav Hezra and his colleagues. The present Sub-Divisional Officer of Jajpur has provided the school with two graduates and is trying his best to improve its status by all possible means.

ପ୍ରଥମ ଶାସନିକୋତ୍ସ୍ଵ ।

ଅର୍ଥାତ୍ କାଳକ ଦେଶର ଶୀମାକେ ସ୍ଥାନୀ,
ଶାଶ୍ଵତ ଓ ବଡ଼ନନ୍ଦେ ପ୍ରବୃତ୍ତ ମାତ୍ର
କୋଟି ମହାର କାମ ଓ ଧରିବାର ଗୋଟିଏ
କହୁ କବଣ କ୍ଷାପୀ ପ୍ରଥା ଅଛି । ପ୍ରବୃତ୍ତରେ
ପ୍ରତିମରେ ସେମାନଙ୍କର କାମ ଧରିବା ଅବଶ୍ୟ
କମାନ୍ତର ଓ ଲାଗୁଳିବା ହୋଇ ଘରେ । ମାତ୍ର
ପଢ଼େଇବେ ସେମାନଙ୍କର କାମ କହିବାଦ୍ୱାରା
ଦେଖିବା ହେଉ ଦୋଷ ଥିଲା ଯଦି କୋଠ ହେଉ
ଦେଇ । କହୁ ଅବେଳା ଶାର ପରିଚୟ ଦେବା
କ୍ଷେତ୍ର ଅବେଳା କୌଣସି ଦେଖାଇପରେ
ଶାରୀ ପ୍ରବୃତ୍ତ କାମ ପରିଚାଳେ ସେମାନେ
କାହିଁ କହିଥିବାର ଦେଖାଯାଏ । ଦିନୋ
ପରିଚେ ଦେଖୁ ଶୀତର ପ୍ରବୃତ୍ତ ବେହ ଲେବ

କଣ୍ଠରେ ଉଦେଶ୍ୟ ସଂକଳନ ହୋଇ ପାରେ
ଜାହିଁ । ପରେ ଅତେବେ ଗ୍ରାମର ଧୀମାତେ ମଧ୍ୟ
ଚିତ୍ତର ସ୍ଥାନୀ ପ୍ରସ୍ତରବର ଲୟାଦାଶରେ ଥିବା
ଅଷ୍ଟରୟକୁ ଅପର ବୌଣସି ସହାର୍ଥର ପ୍ରକୃତ
ଜାମ କି କହିବାର ଦେଖାଯାଏ । ଏ ପ୍ରଥା
ସମାଜ ବର୍ଷରୁ ସମ୍ବଲ ଉପ୍ରାଚିତ ହେଲେ
ବୌଣସି ପ୍ରକାର ସତିର ଅଧିକା ଜାହିଁ । ବରଂ
ତାଙ୍କ ରହିବାର ବିରକ୍ଷଣ ସତିର ସମ୍ବନ୍ଧକା
ଅଛି । ତାରଙ୍କ ଏହି ପ୍ରଥା ପ୍ରକଳିତ ରହି
ଅବେଳି ପ୍ରକୃତ ଉତ୍ତଳ ରୂପାକୁ ବନ୍ଦିତ କର
ପଢାଉଥିଲା । ଅବେଳି ଗ୍ରାମର ଧୀଲେଜମାନେ
ଧାରାକୁ ଦେଇ, ଧାରାକୁ କାଣିପ୍ରତିକ ଅପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ
ଦିଲାର ଶବ୍ଦ ପ୍ରଦୟୋଗ ଦିଲାଅଛି । ହୃଦ୍ୟାତ୍ମ
ନିକି ମୋଟି ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରଥମଟି କେତେ ମଳ ନୁହେଁ
ଗେନ୍ଦ୍ରୀ ସମ୍ବକଣ ଗେଲ ହୋଇ ପାରେ
ମାତ୍ର ଦିଲାପିଣ୍ଡ ସେ ନିତାକୁ କରିଯାଏ ଏହା
କହିଗା ଦିଲୁକୁ ମାତ୍ର । କିମେତ ଅନୁସହାରକ
ଜଣା ଯାଏ ଯେ ସାଧାରଣ ଧୀରାତେ ସ୍ଥାନୀ
ପ୍ରତିକର ଜାମ ପରେମରେ କି କହୁଥିବା ଏହି
ଦେହ କାମର ଅଦ୍ୟାମର ଧାର୍ଯ୍ୟ ଥରି ବୌଣସି
ପଦର୍ଥର ଜାମ ଧାର୍ଯ୍ୟ କବରେ କହିବାକୁ ଲକ୍ଷା
କେବଳ କରୁଥିବା ପ୍ରକାର ବାରଣକୁ ହେବେ
ଗୁଡ଼ିକ ଦିଲାଯାଇ କାମାଗାତ ନିତିର ରମଣୀ
ମନ୍ଦିରେ ଦୂରି ପାଇଥିଲୁ । ସମ୍ବକଣ ସେମା-
ନିକର ସନ୍ଦାର ଧନ୍ୟଜମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହି କରିଯାଏ
ଧାରା ମାତ୍ର ପ୍ରତିକଠାକୁ ଅନୁଭବଣ କରିଲେ
କର ପାରନ୍ତୁ । ମୁଁ ଅଧା କରେ ଉତ୍ତଳର
ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତ ଶିଶୁ ସନ୍ଦାରକମାନେ ଅବସର
ସମୟରେ ସମ୍ମାନକାରୀ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ବନ୍ଦୁ ଶିଶୁ ପ୍ରଦ କି କର ମାତ୍ର ରୂପାର ବୌଣସି
ରାଜା କରିବାକ ଉତ୍ତଳକାର ହେବେ ଜାହିଁ । ଏହି

ଶ୍ରୀ ପାତକନ୍ତୁ ରଥ

ବିଜ୍ଞାପନ

ଅମ୍ବ ଦୋହାକରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଜନସମାଜ
ଅଛି ସୁଲବ ଦରରେ ବିଶୀ ଦୁଆର । ଗ୍ରାହକ-
ମାକେ ପଣ୍ଡାକର ଦେଖିଲେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେବେ ।
ଦର ସବୁଦିକେ ସମାଜକ ଥାଏ । ବର୍ତ୍ତମାନର
ଦର ପ୍ରତିଧ୍ୟକ ଦୁକ୍ତ ପାଇରେ ଲେଖାଗଲୁ ।

ପ୍ରମିଳ

କୁଳ ମୋଟି ମନ୍ତ୍ରକୁ ପ୍ରଥମଟି କେବେ ମନ ନୁହେ	ଦେଖି ମନରେ ବିଶ୍ଵାସ ୧୫ ମେଁ ୩୧ ମାର୍ଚ୍ଚି ୦୯୦
ଗୋଜିବୁ ସମ୍ବକଳା ଗୋଜ ହୋଇ ପାରେ	ଦେଖି ମନରେ ବିଶ୍ଵାସ ୧୫ ମେଁ ୩୧ ମାର୍ଚ୍ଚି ୦୯୦
ମାତ୍ର ଦୁଇପଦି ସେ କିବାକୁ କବିତା ଏହା	ଦେଖି ମନରେ ବିଶ୍ଵାସ ୧୫ ମେଁ ୩୧ ମାର୍ଚ୍ଚି ୦୯୦
କହୁଗା କିମ୍ବାକୁ ମାତ୍ର । କିମେଷ ଅଦ୍ୱିତୀୟକରୁ	ଦେଖି ମନରେ ବିଶ୍ଵାସ ୧୫ ମେଁ ୩୧ ମାର୍ଚ୍ଚି ୦୯୦
ଜଣା ଯାଏ ସେ ସାଧାରଣ ଝୀମାତେ ସାମୀ	ଦେଖି ମନରେ ବିଶ୍ଵାସ ୧୫ ମେଁ ୩୧ ମାର୍ଚ୍ଚି ୦୯୦
ପ୍ରଭୁଙ୍କର ନାମ ପରେଷରେ କି କହୁଥିଲା ଏହି	ଦେଖି ମନରେ ବିଶ୍ଵାସ ୧୫ ମେଁ ୩୧ ମାର୍ଚ୍ଚି ୦୯୦
ଦେହ ନାମର ଅଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ଥଳ ଥିଲା ତୌରେ	ଦେଖି ମନରେ ବିଶ୍ଵାସ ୧୫ ମେଁ ୩୧ ମାର୍ଚ୍ଚି ୦୯୦
ପଦର୍ଥର ନାମ ଶକ୍ତି କବିରେ କହୁଗାରୁ ଲଜ୍ଜା	ଦେଖି ମନରେ ବିଶ୍ଵାସ ୧୫ ମେଁ ୩୧ ମାର୍ଚ୍ଚି ୦୯୦
ବୋଧ କରୁଥିବା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାରଣକୁ କେବେ	ଦେଖି ମନରେ ବିଶ୍ଵାସ ୧୫ ମେଁ ୩୧ ମାର୍ଚ୍ଚି ୦୯୦
କୃତିର କଦମ୍ବର ଶକ୍ତିମାତ୍ର କିଛିଲା ଉମଣି	ଦେଖି ମନରେ ବିଶ୍ଵାସ ୧୫ ମେଁ ୩୧ ମାର୍ଚ୍ଚି ୦୯୦
ନମାନ୍ତରେ ଦୂରି ପାଇଥିଲା । ସମ୍ବକଳା ସେବା-	ଦେଖି ମନରେ ବିଶ୍ଵାସ ୧୫ ମେଁ ୩୧ ମାର୍ଚ୍ଚି ୦୯୦
କହଇ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଧନ୍ୟମାତେ ମନ୍ତ୍ର ଏହି କହର୍ଥିଲା	ଦେଖି ମନରେ ବିଶ୍ଵାସ ୧୫ ମେଁ ୩୧ ମାର୍ଚ୍ଚି ୦୯୦
ଶୁଣା ମାତ୍ର ପ୍ରଭୁଙ୍କଙ୍କଠାରୁ ଥକିବାରଙ୍ଗ କରିଲେ	ଦେଖି ମନରେ ବିଶ୍ଵାସ ୧୫ ମେଁ ୩୧ ମାର୍ଚ୍ଚି ୦୯୦
କର ପାରିଲୁ । ମୁଁ ଆଶା କରେ କିଛିଲା	ଦେଖି ମନରେ ବିଶ୍ଵାସ ୧୫ ମେଁ ୩୧ ମାର୍ଚ୍ଚି ୦୯୦
ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତ ଦେଖିଲା ସନ୍ତୁଷ୍ଟମାତେ ଅବସର	ଦେଖି ମନରେ ବିଶ୍ଵାସ ୧୫ ମେଁ ୩୧ ମାର୍ଚ୍ଚି ୦୯୦
ସମୟର ସମ୍ବକଳା ଶୁଣିବାରେ ଏ ସମ୍ବକଳାରେ	ଦେଖି ମନରେ ବିଶ୍ଵାସ ୧୫ ମେଁ ୩୧ ମାର୍ଚ୍ଚି ୦୯୦
କିମ୍ବା ଶେଷା ପ୍ରଦାନ କର ମାତ୍ର ଶୁଣାର ଗୌରବକ	ଦେଖି ମନରେ ବିଶ୍ଵାସ ୧୫ ମେଁ ୩୧ ମାର୍ଚ୍ଚି ୦୯୦
ରକ୍ଷାକରିକାରୁ ଉତ୍ସାହ ହେବେ କାହିଁ । ଭାବ	ଦେଖି ମନରେ ବିଶ୍ଵାସ ୧୫ ମେଁ ୩୧ ମାର୍ଚ୍ଚି ୦୯୦
ଶ୍ରୀ ପାତକକୁ ରଥ	ଦେଖି ମନରେ ବିଶ୍ଵାସ ୧୫ ମେଁ ୩୧ ମାର୍ଚ୍ଚି ୦୯୦
ଅଂଗତ ଗର୍ଭାଦା ।	ଦେଖି ମନରେ ବିଶ୍ଵାସ ୧୫ ମେଁ ୩୧ ମାର୍ଚ୍ଚି ୦୯୦

ଶେଖର କାର
କଟିକ

ଶ୍ରୀ ସନ୍ଦେଶ ପଟ୍ଟଳା

ଆ କାହି ଦାମୋଦର ପଞ୍ଚଶିଳ୍ପିଙ୍କର ପ୍ରକାଶିତ
ସନ୍ଧାରଣାଗର ୨ ଟଙ୍କା କଲଙ୍କ ମୁଦ୍ରିତ ହୋଇ
ଦଢକ ପ୍ରଥିଂଦରମାନଙ୍କ ସନ୍ଧାରଣାଗର ସୁପ୍ରକଟେଙ୍କ୍
ତାଙ୍କରେ କନ୍ଦିଯ ଦେବୀଅଳ୍ପ ।

ମଲ୍ୟ ପୁକ୍ତ ଖେଳିକ ୩୦ ମୀ

ପ୍ରମାଣ କରିବାକୁ (ସମ୍ଭବ)

১৯১১-১৯১২ মাসিক পত্ৰ

ଶ୍ରୀ ପାମୋହିଲ ପକ୍ଷପାତ୍ର

ବିଜ୍ଞାପନ

ଅର୍ଥ କାହାରୁ ଅସ୍ତାଯୀ ଗୁଣବିଶ୍ଵ ବାଜେ ଆପଥ ସେବନ କରି ଅସଥ ଅର୍ଥବ୍ୟ ଚରବାରୁ ଦେବ ନୀହିଁ ଚିକିତ୍ସା ଜଳନ୍ତର ନରକ ଅଭିରୂପ !

ପାତ୍ର କେ, ଶୀ, ମର୍ଟିନ ସାହେବଙ୍କ ଅବଦ୍ୟ ଜଗନ୍ନାଥ ପ୍ରସ୍ତେତ, ଅଧିର୍ମଣ ଗୁଣବିଷ୍ଟଙ୍କୁ ତେବେବେ ଚଳପଦ୍ଧତି ସେହି—

ଦୁଇସ ଗବ୍ରୀମେଷକ ଅନ୍ତର ଥିଲେ ଯୀ ରେଳାଶ୍ଵରକ

ଜ୍ୟାକଳିକରେ—ମଦ, ଅପିମ, ହୁକିଯୁ, ମାର୍କାଷ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବୌଣସି ପ୍ରକାର ମାଦକଦ୍ରବ୍ୟ ବା ବିଶାକ୍ତ ପରାର୍ଥର ସ୍ଵର୍ଗ କାହିଁ । ଜ୍ୟାକଳିକର ଗୁଣ ସ୍ଥାପ୍ତି । ତଥାପି ଏହାର ଏହି ଅର୍ଦ୍ଧର୍ଥ ଗୁଣ ଏହି ଯେ ଜ୍ୟୋତିଷ ସେବକର ବିଶ୍ଵାସ ପରେ ମତ ପ୍ରପନ୍ଥ ହୁଏ, ଅଶ୍ଵର ହୁଣ୍ଡି ହୁଏ, ଯତୀ ଦୂରି ହୁଏ, ଚମାଞ୍ଚ ପରିମାତ୍ର କରେ, ଜ୍ୟାକଳିକ—ଆଦବାକୁ ସ୍ଥାପ୍ତ, ସଦୃଦୟମୁକ୍ତ, ଜ୍ୟାକଳିକ ଶେବକରେ ବୌଣସି ପ୍ରକାର କନ୍ଦା ନିଷ୍ଠାନ କ ଦ୍ୱାରା ସଫଳ ବ୍ୟକ୍ତରେ ଏ ସହି ଅବସ୍ଥାରେ ଆବାଲ ଦୂରି ବରିଗା ନିର୍ବିଦ୍ଧରେ ସେବକ କରି ପାରନ୍ତି । ସେଥି ନିମନ୍ତେ ଏହା ଦର୍ଶକର କନ୍ଦା ଓ ଦୂରି ଦେଖଇଲାବା ।

ଜୀବଜିବରେ କି କି ଗେବ ଥଗେବ୍ ଦୁଇ

୧। ନେହ ସମ୍ବାସୁ ପୀଡ଼ା ଓ ଶ୍ଵା ବ୍ୟାଧ; ୨। ଘରମା ଓ ଆରବ ଦୂଷିତ କଲ ସମ୍ବାସୁ ପୀଡ଼ା; ୩। ବାଚ ସମ୍ବାସୁ ପୀଡ଼ା।
ମେହ ସମ୍ବାର ପୀଡ଼ା—ସଥା—ମେହ, ପ୍ରମେହ, ସପୁରୀ ଧାରୁ ନିର୍ଗମନ ବା ରତ୍ନ ବିରତ ହେବା, ମୁହୂର୍ତ୍ତ ପ୍ରସ୍ତବର କେନ, ପ୍ରସ୍ତବର
ଦୋଷ ଓ ରହନର ପ୍ରତ୍ୟେକ, ମୃଦୁଲ, ଶୁଦ୍ଧତା ଜ୍ଞାନ, ବନ୍ଧୁ ଜଳ ପତକା, ଦାଗଗୋଡ଼ ଜୁବକା, ସୁରଖ୍ୟାଙ୍ଗିର ହୃଦୟ, ଶୁଦ୍ଧ
ତୌକ୍ଷେଣ, କୋଣ୍ଠ କାଠର୍, ସମ୍ମାନାନ୍ଦ, ଅନୁତ ଉତ୍ସବକ। ଶ୍ଵାବ୍ୟାଧ—ବନ୍ତ ବା ଶୈରପ୍ରଦର, ଅନ୍ତିମତ ରଜ୍ଜୁ ମୁଦ, ଶାନ୍ତ
ପ୍ରେରଣର ବେଦନ ଓ କଳବକାଳୀନ ଉତ୍ସବ—ରତ୍ନ ସମ୍ବାସୁ ପୀଡ଼ା, ସଥା—ଘରମା ଓ ରହନର ଘାସ ବନ୍ଦନାର ପ୍ରସାରେ ଏ ଓ
ବହାର ଦାଗ, ଦାତ ଓ ଗୋଡ଼ର ବଳକୁ ତମକୀ ରତ୍ନ, ମୁହୂର୍ତ୍ତ କେଷ ଉତ୍ସବକ, ମୁଖରେ ଓ କାରହନରେ ଘା, ଦାଗ ଘା, ପଣ୍ଡଘା, ପାତକା,
ବାଉର, ବଗନର, କର୍ତ୍ତା, କୁଣ୍ଡାଥ ଓ ଏମନ୍ତ ବି କୁଣ୍ଡ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଭେଦ" ହୋଇଅଛି। ବାବ ସମ୍ବାସୁ ପୀଡ଼ା।—ଗନ୍ଧରେ ବେଦନ, ସମ୍ବାସୁ ପ୍ରେର
କଳବକୁ କରିବା, ଦାତ ଓ ଗୋଡ଼ ଫୁଲିବା, ଅଥାବ ପିଠିର ବେଦନ, ଉତ୍ସବ—ଶୁଦ୍ଧ ଜୟରରେ ଦେଖିବ ଏକ ବା ଦୂର ପାହା
ସେବକ କଲେ ମହ ତାଳ, କୁଏ, ପଥରର ଦୂଷିତ ବନ୍ଦୁ ହଜି କୁତକ ରକ୍ତ କରିବା ସୁନ୍ଦର କବେ ଓ ଶୈରପ ସବଳ ଓ ବାହୁବିଜ୍ଞ୍ଞ ହୁଏ।

I. B. G. & Co. Bara Bazar Calcutta
Registered Telegraphic
Address "DANZIN" CALCUTTA.

ପୋଇଁ ଏକେହି—ରତ୍ନା, ବର୍ମି, ସିଲେଜ,
ଆଳ, ଦି, କି, ଏଣ୍ଟ୍ର ହୋଇ ବଡ଼ବଜାର ଉଚ୍ଚବଜାର

ଉତ୍କଳପତ୍ରକା ।

Some misunderstanding has been caused in this town over the establishment of a branch of the Calcutta Industrial and Science association. We have all along deprecated the establishment; but as we thought it was not necessary to give our reasons in detail we had hitherto refrained from doing so. But our silence, we now find, has not been very prudent.

At the first sitting of the Utkal Union Conference, counting amongst its members all Tributary Chiefs, Rajas, Zamindars, educated men and the masses of the whole Uriya speaking tracts including domiciled Bengalees, Mahomedans and Christians, a resolution was passed undertaking to improve the industries of the country, and the Conference has partially carried out the resolution by giving training to several people in different industries in improved methods and has sent a young man to learn tanning in Madras and is making experiments to improve weaving. So it will be seen that the Utkal Conference took up the improvement of the Industries before the Calcutta Association was even conceived. In January last when the Calcutta Association was still in a nubulous state, Babu Jogen Chandra Ghosh met Mr. Das by chance in the High Court and asked him to sign the initial appeal for establishing the association. As the interview took place in the High Court and the necessary information was not offered Mr. Das declined to sign without understanding the aim and object of the contemplated Association. Mr. Ghosh did not approach Mr. Das again on the subject of the initial prospectus.

About four months after this in April last Mr. J. N. Roy visited Cuttack with the object of forming a District Branch here of the contemplated Calcutta association. He saw Mr. Das who told all about the doings of the Conference and suggested that the Calcutta Association should co-operate with the Utkal Conference. Notwithstanding this Mr. Roy called a public meeting. This meeting supported Mr. Das's suggestion of co-operation and Mr. Roy accepted it and no District Branch was formed here at the time. Three months after this in the first week of August last Mr. Das as Secretary of the Bar Library in Cuttack received a unique letter from Jogen Babu, Secretary of the Provisional committee of the Calcutta Association which deserves to be printed in full for various reasons. Here is the letter:—

The italics are ours.

15 College Square
6-8-1904.

Dear Sir.—The first meeting of the Central Council is fixed for 3rd September. There is no time to lose. Kindly select your delegates and let me know the names and when they will start and what arrangement I shall make for them. They should so arrange that they may arrive on the morning of the

3rd September. The Calcutta people, rich and poor, intend to make a great demonstration in their honor. I trust your best men will be induced to come. Kindly let me know how much subscription has been promised. In my humble opinion you should at once appoint good men as Canvassers and Collectors on commission. Kindly reply at your earliest convenience.

Yours truly,
Jogen Chandra Ghosh,
Secretary Provisional.

P. S. Kindly organise at once your District by appointing Sub-Divisional and village committees. Sir, Please forward this letter to the Secretary of the Cullack Branch Association, as we don't know his name.

J. MITTER.

This is the first letter Mr. Das received in connection with the Calcutta Association. It was addressed to him as Secretary of the Bar Library, not as Secretary of the Conference. It asks him how much subscription has been promised, asks him to appoint District, Sub-Divisional and Village Committees and appoint Canvassers and Collectors on commission and send delegates to Calcutta in whose honor the rich and poor of Calcutta will make a great demonstration. It means that there being no branch of Calcutta Association here, every thing should be done. But Mr. Mitter asked Mr. Das to send over to the Secretary of the Branch Association.

Now whom was this letter intended for? The members of the Bar Library or the Secretary of the Branch Association?

And then to appoint Collectors on commission: Is Orissa the country where such irresponsible agencies can work without bringing discredit on their employers?

In this difficulty Mr. Das asked Jogen Babu as to what he was required to do. If there was a Branch Association at Cuttack what was the good of having another and as Mr. Das was not aware who the Secretary was of the Branch whom should he make over the letter laid it before the members of the Bar Library.

On the 13th August Jogen Babu replied as follows:—

My dear Sir, Your favour to hand. We have no committee or organization at Cuttack. I therefore asked for your help. Kindly call a public meeting and appoint a District Committee. Our Central Council meets on the 3rd of September. It will be a good service to the Committee if you can come on that day as a delegate from Orissa. With the best regards.

Yours truly
Jogen Chandra Ghosh.

This is Jogen Babu's second letter. This shows that the idea of co-operation was nowhere. An august assembly of the great men of Bengal stooping to co-operate with an Uriya Conference was never to be thought of. But Mr. Das was welcome as a self elected delegate.

Mr. Das laid the two letters from Jogen Babu with his reply to him

before the members of the Bar Library. But the Bar did not take any action.

Co-operation with the Utkal conference is hateful to the Calcutta association. Yet in a letter to a prominent member of the Utkal conference Jogen Babu has written to say "I was asked by the leading men of Cuttack to write to the Utkal Conference formally to co-operate with us. I did so. Mr. M. S. Das did not reply to that letter of mine". We have printed the only two letters Mr. Das ever received from Jogen Babu leaving the reader to judge how far such a charge can hold water.

In September Mr. Bipin Ch. Pal visited Cuttack. He saw Mr. Das, accepted his hospitality, discussed several public and private matters with him on several occasions, delivered a lecture and asked Mr. Das to preside there but never breathed a word about his intentions to form a District Committee of the Calcutta Association here. A public meeting was held and names of gentlemen proposed to form District Committee were read out. Mr. Das's name was in the list, he declined to serve. Two other gentlemen Babu Khiloo Ch. Ray and Mr. J. S. Rout whose names were also read out refused to act and said they were opposed on principle, but their names were allowed to stand and published in newspapers.

From the above statement of facts it will be noticed that the authorities of the Calcutta Association have all along ignored the existence of the Utkal Conference and felt shy of co-operating with it. That we fully sympathise with the objects of the Association we have explained more than once and individually we are prepared to help it. But we can not allow it to treat contemptuously the claims of our Conference of which we are justly proud. Any Utkal that attempts to show disregard to the Conference, we consider, is a traitor to the country.

At a meeting of the Executive committee of the Utkal conference held on Sunday last the committee without a single dissent approved of Mr. Das's action and passed a resolution that it was undesirable that members of Conference should have any connection with the Local District committee. Several members of the committee said that they had heard their names were in the District committee but they had not been consulted before the meeting was held nor received any instruction since. Babu Modhusudan Rao was one of them.

We have no objection to the Bengalee Sojourners to this country acting directly and joining the Calcutta Association. But those that feel any loyalty to the Utkal Conference cannot act so independently. We are much aggrieved at the keenness of the race feeling that has been caused here over the establishment of the District Committee.

ମାନ୍ୟବର ବଜେଦୁର ଗତ ତା ୧୭ ବିଶ୍ୱର
କଲି ବଚା ଗଛେଟରେ ବିଜ୍ଞାପନ ଦେଇଅଛିନ୍ତି
କି ନେଇବିଷୟର ସହର କଣ୍ଠେକମେଣ୍ଡ ଏବଂ
ଆମ୍ବାକ୍ୟ ସହର ଓ ଗ୍ରାମୀନକରେ ପେଲେଗ
ବେଳ ନବାରାର୍ଥେ ସତ୍ତା ୧୫୦୦ ସାଲରେ
ଜୀବ ଦୋଷଖର୍ବା ଏ, ବ, ଶ୍ରୀ ଚିନ୍ମୟ
ପେଲେଗ କିଥିମାକ ଉଚ୍ଚତ ହେଲା ।

ସମ୍ମୁଦ୍ର ଭାବରେ ପ୍ରକାଶ ହେଲା ଏହାର ବନ୍ଦ ବିଷ୍ଣୁ-
ଗରେ ଅତି ବଜ୍ର, ସୁଲ୍ଲ ପ୍ରଦେଶ, ପଞ୍ଚାବ,
ନଈପ୍ରଦେଶ ଓ କୁଞ୍ଜରେ ବାର୍ଦ୍ଦ କରିବା କାରଣ
କାଂଗ ଶବ୍ଦରେ ବିଳଗରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି
ହୋଇ ଭାବରେ ଆସିଥାଯାଇଛି । ସେମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ଏହା ଶ୍ରୀମତୀ ମହିମାର୍ଦ୍ଦି, ଶ୍ରୀମତୀ
ଏଦେଶୀୟ ଜ୍ଞେତା ଅଧିକାରୀ ଏବଂ ସେ ବଜ୍ର
ପ୍ରଦେଶରେ ଅବସ୍ଥାପାଇବା ହୋଇଥାଇଛି ।

ମାନ୍ୟଦର ବଳେକୁ ସର ପୃଷ୍ଠାରେ
ବାହାତୁଳ ଗତ ଶକ୍ତିବାଟିରୁ ମସ୍ତରେ କାହାର
ବନ୍ଧୁମାତ୍ର, ବ୍ରୋଡଘୁର ପ୍ରଦିନ ପରିବର୍ତ୍ତନ
କଥ ଥିଲ ସବାଲେ କଲିଚାକୁ ଫେର
ଅସ୍ଥିରେ । ସୁଖ ଦସମର ନାସ କା ୯ ରାତରେ
ଖାଏ ଛେକରେ କଲିଚାକୁ ଯାହା କର
କା ୨ ରାତ ସତାଙ୍ଗବେଳେ ବାରିପଦା ଝାର୍ଜି
ରେ ପଢ଼ିଥିଲେ ଓ ମେତାରୁ କା ୩ ରାତରେ
ବସିରେ ପ୍ରତ୍ୟାମ ଦର ଅରଦନ ସବାଲେ
କଲିଚାରେ ପଢ଼ିଥିଲେ ।

ଗତ ରା ତ ରଜରେ ଶେଷ ଦେବା
ପ୍ରାଚୀରେ ସବନରେ ହେଲେନ ଦେଵରେ
୫୨,୫୮ ମୁଖ୍ୟାକ୍ଷିତାନ । ତହୁଁ ପୂର୍ବ ସପ୍ରାଚୀର
ଅଳ୍ପ ୫୩,୫୦ ବ୍ୟକ୍ତିନା ଶୁଭବଂ ମୋଟରେ ପ୍ରାଯୁ
ଶତ ଉଣି ପଡ଼ାନ୍ତିରେ । ମାତ୍ର ବିମୋଚନରେ
ପ୍ରାୟ ଦୂରଦୂର ଉଣା ପଡ଼ାନ୍ତିରେ
ସକ୍ଷମଦେଶ ପଞ୍ଚାକ ମଧ୍ୟଦେଶ ମଜ୍ଜାଶର ଏ
ଏଇ ପ୍ରାଚୀରେ ବହୁ ବର୍ଷାକୁ ମୋଟରେ
ଦେତେ ରହ ହୋଇ କାହିଁ ଯାହା ହେଉ
ଗରବନ୍ତ କୁଳମାରେ ଏଥମୟରେ ଘେର କୁପ୍ର
ଦୋଷାକ୍ଷିତି ।

ଜଳ ଛା ୧୯ ରୁଷ ଲିଖିତ କେଉଁଥିରକି
ଏକ ପଥରୁ ଅବରତ ହେଲୁ ଯେ ସୋଇସେ
କରିବାରେ ନିମ୍ନଲିଙ୍ଗର ଏବଂ ଧାରାବାହିକ ପ୍ରାଚିତ ଦେଖି
ଦିଅଛି । ମହାବଳୀ ଦେଖିବ ସବୁପତ୍ର, ବାରୁ
ଗୋପାଳବନ୍ଧିବ ଦାର ସ ଦାରୀ ସବୁରତ,
ଆଁ ମାନେଜର ସମ୍ମାନକ ଏବଂ ସଙ୍ଗ ମାନେଜର
ସହତାବ ସମ୍ମାନକ ହୋଇଥିଲାନ୍ତି । ପ୍ରତି
ସତ୍ତବରତନରେ ଧାରାବାହି ପଠିବ ହେବାର
ଆର୍ଥି ଦେବାଇଥିଲା ।

ପୌଜିଦାସ କାର୍ଯ୍ୟକଥା ଅନୁକରଣ ୧୯୮୦
ବୁଝଇ ଅଭିଯତ୍ତ ଅବହୂଷ ସମବେଳ ମୋହକମା
ଗନ୍ଧ ବୃଦ୍ଧାତିଦାର ଦିବସ କଣ୍ଠେ ଦେଲା ।
ବିଶ୍ଵଭାବରେ ବାବୁ ଥାଶଗୋଟିଏ ମୁଖ୍ୟମୀ ଅଧ୍ୟାତ୍ମି
ପ୍ରତି ଟ୍ରେଣ୍ଟ୍ ଲା ମୁଗ୍ଧଲିବା ଓ ଟ ଟ୍ରେନ୍ଟ୍ କାର
ଦୂଇଲାଙ୍ଗ ଜାମିତ ନିଆଯିବା ଓ ତାହା କି ଦେଲେ
କ କ ର୍ଦ୍ଦ କାଗବାର ହସ୍ତ ଜ୍ଞାନିବାର ଅନେକ
ଦେଇଥିବାକୁ ଅଧ୍ୟାତ୍ମି ଜାମିତ ଅଭିଭବେ କୁକୁମ
ଦିବସରୁ ଜେଳଖାଲାଇ ଯାଇଅଛି ।

ବଙ୍ଗ ଶିଖାତିରାମର ଜୀବନରେବେଳ ସାହେବ
କ୍ରମିକାର ଏକ ପ୍ରକାଶିତମାଳକୁ ଲାଖାଇ ଦେଇ
ଅଛନ୍ତି ଯେ ଇହଳ ଶ୍ରୋତର ବିଦ୍ୟାଲୟରେ
ଦେଖାଯୁଣ୍ଡ ଏବଂ ଇଂରାଜ ସାହିତ୍ୟ ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକ
ବରେ କେତେଜୀଏ ଅଧିକ ବାଚିକୁଳର ଜୀବନ
ଚରିତ ସ୍ଥାନ ପାଇବ ବି ସହିତୁ ଜୀବନାବେ
ସୁଧୃତିଳା, ପରିଶ୍ରମ, ସମ୍ବାଦଗା, ଘୁରୁତି କ
ପ୍ରତି ବଳି ପ୍ରଦତ୍ତ ସୁନ୍ଦରରେ ଅଧିକ୍ଷେତ୍ର ଦେବେ
ସେ ସମ୍ମାନ କରିବ ସମ୍ମାନୀୟ ବିଦେଶିତରେ
ଆବଶ୍ୟକ କରିବ ହିନ୍ଦୁ ମୁଖମାଳ ଏବଂ ଶ୍ରାଵ୍ୟ
ସାହିତ୍ୟକ ମଧ୍ୟରେ ଗପାଇ ଦେବ ।

କରେବାର ସ୍ଵର୍ଗାଥର ପୁଣ୍ୟ ଦର୍ଶନ ଦେବାକୁ
କଲିବତାରେ ଏହି ସ୍ମାଧ ବହୁ ଜଳ ସେମାନ
କାଳ ସରକାରୁ ପ୍ରସାଦ ଦର୍ଶକଙ୍କୁ । କଲିବତାରେ
ଦିନକ ଅବସ୍ଥାବିନାଶରେ ଗାହାକୁ ପ୍ରାପ୍ତ
୨୫୨୨ ଗୋଟା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବଡ଼ ଜିମଦିନ ଉତ୍ସାହର
କାଳୁ ହୋଇ ଥିଲା ଏବି କହିଁ ମଧ୍ୟରେ ମହାବିଜ୍ଞାନ
ସବୁ ସଙ୍କଳନ ମୋଦଳ ଠାକୁର, ଲମ୍ବାର ସବୁ,
ଜାଇବିଜଳ ସବୁ, ଏବି ସମ୍ପାଦ ସମାଚର
ଆମରାଗରେ ମହାପମାତ୍ରେ ହୋଇଥିଲା ।
ଏଥୁଥୁକେ କଲିବତାରେ କୌଣସି ଦେଖାଯାଇ
ବଳାର ଏବେ ଅତିର ଅଭ୍ୟାସକୀୟ ହୋଇ କଥିଲା
ପ୍ରଥମ ଲିଖିତ ଆମରାଗରେ ମାନ୍ୟବର ବଜେ
ମର ସବୁ ଧେଇବ ବାହାକୁର ଗୋପ ଦେଇ
ଥିଲେ । ଭୂର୍ବୁଥର ମହାବିଜ୍ଞାନକର ସିଙ୍ଗାବ
ସହାଯାତ୍ମକ, ଦର୍ଶକଙ୍କ, ଏହି ବାହୁଦୂତାମେ
କଲିବତା ବିପରୀକ ମୋହତ ହୋଇ ଯାଏ

କର ଦିନ ପ୍ରଶଂସା କରୁଥିଲୁଣ୍ଡି । ସକଳ
ଅମ୍ବଳରେ ସେ ସାମାଜିକ ବୈଷୟରେ ଏକନାମ
ମାତ୍ର ଶକ୍ତି ଉଚ୍ଚତା ସଙ୍ଗେ ହେଉ ଛପାଯାଇ
ଦେଖାଇଥିଲେ ଏହି ସମସ୍ତକୁ ସଙ୍ଗରେ ସରବର
ବିବରେ ମଧ୍ୟାଳୀପ କରିଛିଲେ । କାସ୍ତନାରେ
ସେ ଜଣେ ଅତ୍ୱର୍ଗ ବଜା ଆଣ୍ଟି ।

କିମ୍ବା ଗାନ୍ଧାରୀ ଅଳକାହାର
ଅବଶ୍ୟକ ଦେଲୁ ଯେ ପ୍ରାମଣ୍ଯକାଳର ମହୋଦୟ
କର୍ତ୍ତମାଙ୍କ ସମ୍ମାନ ଅବେଳୀ ମୋହାର୍ଦ୍ଦନ
ଏହି ଉଚ୍ଛପାଦ ଦୟାମୟ ଦୟକର ଆପଣ

ଧର୍ଯ୍ୟବାଦ ଦେଉଥିଲା । ସଙ୍ଗବନାରେ ପଠି
କଲୁଛି ଏହି ଅର୍ଥାତ୍ ଗତ ସେଫେଣ୍ଟ କ
ମାତ୍ରା ଶ୍ରୀଜଗରେ ପାହାନ୍ତର ଅବସ୍ଥା ଅତିକ୍ରମ
ସବୁକାପଦ ହୋଇଥିଲା ସେବତତୀରୁ ପାହାନ୍ତର
ଦିବସାରେ ପ୍ରାତିନେ ୩ ବଜାର ଟଙ୍କା
ବ୍ୟୁତ ହୋଇଥିଲା । ପ୍ରଦେଶ ଜାଗରନାମନ୍ଦ
ପ୍ରକଳ୍ପର ଟ ୩,୫୯୦୯ ଟଙ୍କା ପିଷ ଦେବାକୁ ହୋ
ଇଥିଲା । ପିଷକ ଜାଗର ସର ଜାମର କର
ଲେବୁ ଦେଖିବ ୩,୬୫୫ ଟଙ୍କା ପିଷ ଦେବାକୁ
ଦେବାକୁ ମରେ ରଖିବାକୁ ହୋଇଥିଲା । ଦେବ
ବର ଜାଗରନାମନ୍ଦ ଚିତ୍ର ବା ଦର୍ଶନରେ ଏକ
ଲଙ୍ଘ ୨୦ ବଜାର ଟଙ୍କା ଆରା ହୋଇଥିଲା ।
ଏଥୁ କଥିଲେ ଦେବବନ୍ଦୀ ଓ ଡିଗର ଜଳକ
ପଡ଼ିଥିଲା ଏବଂ ଭାବିତରୁ ଯେ ସମୟ ସହାଯ
କୁଳ ବାରମ୍ବାଦ ଯାଇଥିଲା କହିବ ଭାବର
ଦେବାରେ ଲର୍ଡ କର୍ଲିକର ଟ ୪,୫୦୯ ଟଙ୍କା
ବ୍ୟୁତ ହୋଇଥିଲା । କିମ୍ବାରେ ତତ୍ତ୍ଵା ବ୍ୟୁତ
ଦେବେ ଅସ୍ତର ଏସିଲୁ ପାଠକମାନେ କଲାପ
କରିଲା । ସେଇଠାରେ ଗୁରୁ ମୂଳ୍ୟ ଏବେ
ବେଳାରେ ମୁଖର ଭାବର କାହିଁ କି କି ହେଲା

ସମ୍ବୁ ଜୀବତରେ ସନ ୧୯୦୩ ସାଲରେ
ସହ୍ୟକା ହାଜିତ କରିଥା ସହିତ ୪୫୩,୮୦୦
ଟଙ୍କାରେ ଛାଇଶହାରେ ବରତ ହୋଇଥିଲେ
କହଁ ପୁଦ୍ରବର୍ଦ୍ଧ କୁଳଗାରେ ଘରରେ ପୁନ୍ଥା
୨୦୨୫ ଜାରୀ ଥିଲା । ସବାପେକ୍ଷା ମାନ୍ୟାଳୁ
ପ୍ରଦେଶରେ ବିଶେଷ ଜାରୀ ପ୍ରାୟ ଏହରେ ଦେ
ଜାରୀ ପଡ଼ିଥିଲା । ପକ୍ଷାନ୍ତରେ ଉତ୍ତର ଜାତିମାନ
ହୀନା ପ୍ରଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଏହି ଅଧିନାମରେ କରି
ଥିଲା । ସମ୍ବୁରର ମୁକୁମୋହିବ ଉପରକାରେ
୨୭ ବଜାର ପରିଷ ଖାଲସ ପାଇଦା କରି
ଦେବାର ଗୋଟିଏ କାରଣ ଥିଲେ । କାହାର
ମୋଟରେ ଜାରୀ ପଡ଼ିବା ଏବଂ ଖାଲସ କରିବାର
ମଧ୍ୟରୁ ଅଛି ଅଛି କେବଳ ନେଇବାରାକୁ କରିବା
ଆପିବା ଶୁଭ ପଢ଼ ଦୋଷିବାରୁ ହେବ ।
ବର୍ଷିର ବର୍ଷର ଅଛି ଗୋଟିଏ କୁଳଧଳ ଏହି କାରଣ
ନେଇବାରା ମୁହଁ ପ୍ରକାର କାରାରବେ ୨୫୦୦
ପଡ଼ିଥିଲା । କହଁ ପୁଦ୍ର ସତ ୧୯୦୫ ସାଲରେ
୨୨,୨୭୫ ଟଙ୍କା ସନ ୧୯୦୬ ସାଲରେ ୨୪,୦୦୦
ପଡ଼ିଥିଲା । ଏବଂ ଦେବାର ବର୍ଷରୁ ମୁହଁର
ପରମାଣ କମଣଃ ଜାରୀ ହୋଇଥିଲା ଏ କାରଣ
ଏବେ ଜାରୀ ହୋଇଥିଲା ଏବେ ଏବଂ କମଣଃ କାରଣ
ଏବର ଦେବାର ଦେବାର । ସାର କି ଥିଲା । ୨୦୨୦
ନେଇ ବର୍ଷର କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାଚିତ ପ୍ରକାଶରେ
ବିଶେଷ ବୋଲିବାରୁ ହେବ ।

ମାତ୍ର ୧୨୯୦ ଶତାବ୍ଦୀରୁ ସାହିମବ ବିଜ୍ଞାଲିଥରୁ ।
କୁଳପତ୍ରିକାମାର ଦିନ ଅଛି ନିକଟ ଦେବାରୁ
ନାମମାର ଶର୍ଷଦୂର ସମ୍ମିଳନାର ସୌଭାଗ୍ୟ ସେବକ
ଦେବାର ନିକଟ କାର୍ଯ୍ୟରେ କାପୁତ ଦେବା ଏବଂ
କୁଳପତ୍ରିକାମାର ଧ୍ୟାନାମାନ ନିକଟ ଦୋଷ
ଦେବାରୁ ଶର୍ଷମାଳକୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠନ ସଟିଛିରେ
ଯେତା ଦେବାରୁ ଅବ୍ୟାହତ ଦିଆଯାଇ ପ୍ରତି
କୁଳପତ୍ରିକାମାର ଦେବା ସାମାଜିକ ପ୍ରକାଶ
ପ୍ରତି ଦେବା ହୋଇଥାଏ । ତିଥମର ମାତ୍ର ଶୋଇଦେବା ସାମାଜିକ
ପ୍ରକାଶର କଳପକର୍ତ୍ତର କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରେସ ଦେବା ।
ଏହି ମଧ୍ୟରେ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନାସ ଭା ୨୭ ରାଷ୍ଟ୍ର ଶକ୍ତିକାର
କାନ୍ତି ଅଭିନାସ କାଣ୍ଡ Social Reform ସମ୍ବନ୍ଧେ
ଦେବା ହେବେ ଏହି ଚାର୍ଟ ଉକ୍ତ ସୋମ
ଦିନ ପ୍ରଫେସର Magic Performance
ଦେବାରେ; ତିଥମରମାସ ଚାରିଶତରେ ମୟୁର
ଦିନ ଦେବାର ସମ୍ମିଳନାର ସମ୍ମିଳନ ସମ୍ମାନ କରିବା
ପ୍ରକାଶିତିବାରେ ପ୍ରଶାସା ଦେବ ଏବଂ
ତା ୨ ଦିନରେ ମାତ୍ରରୁ ସାଧାରଣ ସମ୍ମାନ ଦେବା
କରିବାକୁ ପୁରସ୍କାର ଲାଭ କରିଅନ୍ତରୁ
କାର୍ଯ୍ୟର କରନ୍ତି କହା ଦେବନେ କିମ୍ବା ପଦିତ
ମଧ୍ୟରେ ଭାବା ସେବାକର୍ତ୍ତାରୁ ବୁଝ୍ମାଯାଇଁ
କିମ୍ବା କରିବି ।

ଏହି ଗାଁ ଦେଖିଲୁ ପ୍ରକାଶକୁରେ ତାଠେ
ଯେତୋଟି କଥାରେ ସମ ନିଷେଧ ପ୍ରସାରରେ
ଅଣ୍ଟିଏ ଲଙ୍ଘନା ଦରଖାସ୍ତ ଏହି ଜିବେ କଟକ
ନେବୁ ସାମରିଗ ଥାଇ ଅଣ୍ଟିଏ ପ୍ରେରିତବ୍ୟବ
କଟକରେ ଦୋଷାଳ୍ପତ୍ର । ଲଙ୍ଘନା ଦରଖାସ୍ତ
ଏମାର ମୂଳୀଗୋଟିଏ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ କଣା-
ଳି ଅଛେଇ ଲୋକ ମିଶି ଆୟତ୍ତ ବିରାମୀୟ
ପରିବହନକଟରେ ନିର୍ଭାବିଧାଳିତର ପେଥୀ-
ପାଇବା ଅବେଳା ଲହ କଲିବା ପ୍ରାର୍ଥନାରେ
ମହା କରିଥିଲେ । ପ୍ରେରିତ ଧରିବେ ପଦ୍ମ
ପ୍ରତିକ ଏ ସମ୍ବଲରେ ଆମ୍ବାନବୁର ଗତ ମାଧ୍ୟ
ମା ଏହି ରିତ ଲିଖିବ କଥାର ସୁଦିନାତ ପୂର୍ବକ
ଲଙ୍ଘନା ଦରଖାସ୍ତର ମନ୍ଦ ପ୍ରକାଶ କରିଅଗ୍ରହୀ
ଏହି ନିଷେଧ ସ୍ଥାନରେ ସକ କରିଥିବା ଦେବ
ମେତେ କଣେଣ ହା ପୁଣ୍ୟ କୁଳାଚ ମନେ
କରିବାର ପାଇସ୍ତୁରବନ୍ଦାର ବନ୍ଦ ପାଇଅକୁଳ
କରୁଳ ଅପରାଧ ଦେଖାଇଦେବା ବାରାଣ୍ସି
ଅନ୍ତରକୁ ଅନ୍ତରେଥ କରିଅଛନ୍ତି । ଏ ଅନ୍ତର
ଦେବ ରାତ୍ରା କଲିବାର ସୁଦିନା କରିଦେବ ଥିଲେ
ପାଇବେ ଦୁଃଖିତ ଦେଲୁ କାରଣ ଅହିତା ଲୋକରୁ
ମହ ଦିଗା ଅଧିଧ । ପଦ୍ମପ୍ରେରିତ ଘୋବେ ସାଧା-
ରି ହରିକାର୍ଯ୍ୟରେ ଏତେ ବ୍ୟସ କେବେ
ମାତ୍ରବା ରେତ କରି ଲଙ୍ଘନା ଦରଖାସ୍ତ ସମ୍ବଲ
କାହିଁ ଶ୍ରାୟତ କରିଶବୁର ସାହେବକର

ତୁଳୁମର କହନ ଏବ ସ୍ଥିମାନଙ୍କର ଦଶ ସମ୍ପଦ
ନୀୟ ମାଛଷ୍ଟେଟକର ନାହିଁର କହନ ଦେଇ
ଦେଖନ୍ତୁ ଏବ ନଜର ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ସହିତ ତାହା
ବୁଧାଲଦେଇନ୍ତୁ ଯେ ସବୁଧାରଣ ତାହାଙ୍କର
ପ୍ରପଦବାଦର ପୂର୍ବ ଦୃଷ୍ଟି ପାଇବେ । ଅଛି
ଯେବେ ବିଶ୍ୱର ଅକ୍ଷୟ ହୋଇଥାଏ ଗେବେ
ଆହୁ ତହିଁ ଓଳଚ କର ଉପରସ୍ତ ଥିବାଲବରେ
ଆବେଦନହୁଏ ତାହା ଅକ୍ଷୟା କରନ୍ତୁ ।
ଦେବଙ୍କ ଘରେ ବହି ବନ୍ଧୁବ ପ୍ଲଟରେ ମଜୋକି
ଦଥା ପ୍ରଭାଗ କରି ଜୀବିତାରଙ୍କୁ ବମରେ
ପହାଇବା ରଜ ଦୁହେ । ତହିଁରେ ଲୋକର ଈ
ସମ୍ବାଦପଥର ମହବ ତାନ ହତା ଥର ତହିଁ
ଫଳ କାହିଁ ।

ରୂପ ଜାପାକ ସୁକ୍ତ ।

ସୁକର ସମାଦ କରିମ ପଡ଼ିଥିଲେ ସ୍ତରା
ଯାହା ଅସୁଅଛୁ ସେଥିରୁ ଅନୁଗୀଳ ଯେ 'ଜୀବା-
ଜୀମାକେ ଘୋର ଅର୍ଥରୁ ଅଖକାର କରିବା
ବେଶ୍ଵାରେ ହୃଦୀ କରୁ କାହାକୁ ଓ ବସର ସେବା-
ପତି ଶ୍ରୋଷେଲ ଆଦିକ ହୋଇ ଜାଗୁରଙ୍ଗାବାବୁ
ନାଚ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେବା ଜାୟକଥିବ ପର
ତଥାର କରିବାକୁ ଜାଗଇ ଓ ସେବନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ
ବଣୀତୁଳ ସ୍ଵାକାର କରିବା ଅପେକ୍ଷା ସ୍ଵାକରେ
ମରିବା ଶ୍ରେଷ୍ଠସର ଗୋଲି ଆହେଶ ଓ
ଉପଦେଶ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ସେବନ୍ୟାମାନ-
ଙ୍କୁ ବାହୁ ସହାଯତ ପଦ ଦେଇ ଦେଇଥିବ-
ଅଛୁ । ଅବଶ୍ୟକ ଅବ୍ୟାକୁଳ ଅଶାଲଭା ଶୁଣ ହେ-
ଉଥିଲୁ । ଅଜ୍ୟ ଦିଗରେ ବସର ବଳ୍ପୁ କରି
ରଖିବା ଅପ୍ରସର ଦେଉଥିଲୁ । ସ୍ଵେଚ୍ଛ କେବଳ
କାଳରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ପୂର୍ବରେ ଗର୍ଭିତ
ଆହେଶ ଦେଇଥିଲୁ ଯେ ବିଶବସ ଗମନ
ସମସ୍ତରେ ସମସ୍ତ କରିବାର ବନ୍ଦ ହେବ କିମ୍ବା
କରଣ ହେଲାଇ ମଧ୍ୟରେ ବିଜ୍ଞ କିମ୍ବେଷ କରି
ପାରିବେ ଗାହିଁ ମଧ୍ୟ କୌଣସି ପ୍ରବାନ୍ତ
ଶିଳର କରିବେ କାହିଁ । ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ୍ୟାକର
ସମ୍ବନ୍ଦ ଅସୁଅଛୁ ଯେ ରସର ଗୋଟିଏ କୁମୁଦ
ଚଢାରେ ଲାଗେଯାଇ ଅଛି । ଚିତ୍ର ଅମେରିକ
ଦକ୍ଷତା ଯେତେବେଳ କାର ସମାଦ ଦେଇ
ଅଛନ୍ତି ଯେ ଜୀବାଜୀମାକେ ଘୋର ଅର୍ଥର
ବହୁ ପାର୍ଶ୍ଵ ସମସ୍ତ ଦୂର ଅଖକାର କରିଅଛନ୍ତି
ଗୋଟିଏରେ କଥିବ ହୁଏ ଜୀବାଜୀମାକେ
ଗୋପଦାରି ଘୋର ଅର୍ଥର ଥାର ଗୋଟିଏ
ନାଚୁବ ବର କଥ୍ଯ କରିଅଛନ୍ତି । ରସ ଜେତେ
କର କ୍ଷେତ୍ରର ଶ୍ରେଷ୍ଠପର୍ଦ୍ଦକର୍ତ୍ତରୁ କାରାଖବ
ଦେଇଥିଲେ ଯେ କତମାପ କା ୨୫ ରଙ୍ଗଠା
ରଜଗମାର କା ୩ ରିକ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କି ୧

ପୂର୍ବାନ୍ତ ଜାପାନମାନେ ଘୋର୍ଯ୍ୟାର୍ଥର - ଆଜିର
କରୁଥିଲେ ମାତ୍ର ଦହି ଗଲେ । ଯାଏନ ମାନବର
ହକ୍କ ଥିଲା ନଦିମର ବା ଏ ଶଖ ଅର୍ଥରୁ
ଜାମାକ ସମ୍ମାନଙ୍କ ଜନ୍ମ ଦିବସରେ ଘୋର୍ଯ୍ୟାର୍ଥର
ଅଧିକାର ଦରବେ କିନ୍ତୁ ଶ୍ରୋଷେଳକ ରିପୋର୍ଟରୁ
ଜଣା ପକୁଆହି ସେ କା କି ଶଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଜାପାନମାନେ କୃତବ୍ୟାଦ ତୋର ପାଇଁ କ
ଥୁଲେ ମାତ୍ର ତହୁରେ କି ଫଳ ହେଲା ଏ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୁବାଣ ଦୋଷ ମାତ୍ର ।

ତରିକା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏହାଙ୍କିଲ ସମ୍ପଦ କମା ।

ଗର ରହିବାର ସମାଲେ ଉତ୍କଳସନ୍ଧି ଲମାର
ଶର୍ଯ୍ୟଦାରୀ କରିଛିର ଏକ ଅଧିକେଷକ ହୋଇ
ଥିଲା । ତହଁରେ ଆଜ୍ୟାବଦୀ ପ୍ରତଙ୍ଗ ମଧ୍ୟରେ
ଉତ୍କଳ ସନ୍ଧି ଲମାର ସହିମାନଙ୍କର କରିବାର
ପାଇଁ ବଜ୍ରାକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଗୋପ ଦେବା କଥା
ପଡ଼ିଥିଲା । ପ୍ରତାପ ସେ ଗର ଅଚ୍ଛାଲ ମାସରେ
ପ୍ରମୁଖ ନେ, ଏକ, ଘୟ ଏଠାରେ ଗୋଟିଏ
କିନ୍ତୁ ଅମେର ପ୍ରାୟକ ନିମନ୍ତେ ଥିବ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନଙ୍କ
ମାତ୍ର ହୋଠାରେ ଯେଉଁ ସବୁ ଉତ୍କଳଙ୍କେ
ତହଁରେ ସେ ଜାଣି ପାଇଲେ ସେ ବଳବତ୍ତା
ସମ୍ବନ୍ଧର କବ୍ରା ପୂର୍ବରୁ ଏଠାରେ ଉତ୍କଳସନ୍ଧି-
ଲମା ପ୍ରାୟତ ହୋଇଥିଲୁ ଏହି ଶିଳ୍ପ ବଜ୍ରାକ ଶିଳ୍ପ
ଦାତର ବାନବ୍ରା କରିବା ତହଁ ର ଗୋଟିଏ
କାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲେ । ଏଠାରେ ଧୃଥରୁ ଗୋଟିଏ କିମ୍ବା
ସମେତ କଷାୟକାଠାରୁ ଉତ୍କଳସନ୍ଧିଲମା ସଟକ
ଗୋପ ଦେବା ଭବିତ । ଏହି କଥା ସେ ଦୁଇ
ଜିଲ୍ଲା କରିଛି କରିବାରେ । ଏ କଥା ସେ
ଉତ୍କଳବାର ସମ୍ବନ୍ଧରୁ ଅବଶ୍ୟକ ଲାଗିଥିଲା ।
ସମ୍ବନ୍ଧର ସେନେଟରୀ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍କଳ ସନ୍ଧି-
ଲମାରୁ ହୌରୀରେ ପଥ ଲୋକି କାହାକୁ ଶାପୁଳ
ମଧ୍ୟସ୍ଥ କର ଦାତ ସି, ଅଇ, ନ, କୁ ସବନରୁପେ
କେବେ ଜାଣୁ ପଥ ଲେଖିଥିଲେ ଯାହାକୁ ବଥର
ରିଂବଜି ପ୍ରବନ୍ଧରେ ପ୍ରତାପିତା ହେଇଥିଲୁ ।
ମାତ୍ର ସେ ପଥମାରଙ୍କରେ ସନ୍ତୁଲନାର ଉତ୍ସେଜ
ଆବୋ କାହିଁ ବିନ୍ଦୁ ମଧ୍ୟକାରୀଙ୍କୁ ସମ୍ବନ୍ଧର
ସମ୍ବନ୍ଧର ସ୍ଵରୂପ କି କେବଳ ଜଣେ
କରୁ ସ୍ଵରୂପ ଏଠାରେ ଗୋଟିଏ ଜିଲ୍ଲା କମିଟି
ପ୍ରାୟକର ଅନୁବେଦ କରିଥିଲେ । ତୁମ୍ଭର ସମ୍ବନ୍ଧ
କର ଜଣେ ପୁଣ୍ୟପୋଷକ ଶା ବିପିକତକୁ ପାଇ
ଏ ନାଗବରୁ ଅସେ କେବେ ଦିନ କରୁଗା ପ୍ରଦତ୍ତ
କର ଏହି ଦିନ ଗୋଟାଏ ଜିଲ୍ଲା କମିଟି କରି
ଶୁଣିଲାର କଥା ଉତ୍କଳଙ୍କୁପେ ଅବଶ୍ୟକ ହେବେଦତ
କରାଇ କାମ କଥାର କରିଥିଲେ ସବା
ଜିଲ୍ଲା କମିଟିର ପ୍ରସଙ୍ଗ କେବେ କର କି ଥିଲେ

ଏ ସମୟ ପରିବାରୁ ଖଣ୍ଡା ଜଣା ଯାଇଥିଲୁ ଯେ
କରିବଗା ସମିତି ଜୀବନ, ସହିଳମାର ଥିଲୁଗ
ଶୁଭାର କରିବା କମା ଚହଁ ସଙ୍ଗେ ସମଜ ରଖି-
ବାବୁ ଅବୌ ଦିଲା କରିଲୁ କାହିଁ ଏବଂ ନିଃସମ୍ମାନ
ଦେବରେ ସହିଳମାରୁ ଅବଶ୍ୟକ କରିଥିଲୁଛି ।
କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ତମିଟି ଏହି ସମୟ ଦୂରାନ୍ତ ବିବନ୍ଦ-
ବାବା କରି ଏତନାହ୍ୟରେ ଶୁଭ ଦିଲେ ଓ
ସହିଳମାର ସବ୍ୟମାନଙ୍କୁ କଲିବାର ସମିଲିତ
କିମ୍ବା କମେଟିର ସର୍ବ ଦେବା କାହାମୀୟ ନୁହେ ।
ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦାରଣ ଶୁଭ ଦେବା ସମୟରେ ଦେହି
ସର୍ବ ପ୍ରକାଶ କରେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଅଭ୍ୟ-
ପ୍ରତି ଅବା ଅଷ୍ଟନ୍ତରେ ସେମାନଙ୍କର କାମ
କିମ୍ବା କମେଟିରେ ଲୋକା ହୋଇଥିବାର ସେମା-
ନେ ଅବଶ୍ୟକ ଦୋଷ ନୟୁଣା ଧଠାର ଦେଇ
ଅଛି । ଉତ୍ସା କରୁ ଅଭ୍ୟମାନେ ରହୁଥା
ଦେଇ ଅପଣା ସମାଜର ପେକ ରଖିବେ ।
ଦେହି ଦେହିବେ ସେ ଏହାଥିର ସମିଲିତ ସର୍ବ
ଦେଲେ କବ କି ବହିଭୁଜିତ୍ରିବ ଏହି କ
ଦୋଷମା ଦେବା କର ନୁହେ, ବିଶେଷତଃ
ଯେଉଁଠାରେ କୁଳ ସମିଲିତ ଏହି ଏହି କହି
ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ନିଜାନ୍ତ ଆପଣାର ପେଟାରେ
ସମାଜ ବିଦ୍ୟର ଦେବା ସୁଧାର କରୁଥିଲୁ ମତ
ପ୍ରାଣ ହେଲ ବାବା ନିବାହ କରିବା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ
ଅଛେ । ଏହା ସେ କିମ୍ବେ ସେ ଅଳ୍ପ ଉବ୍ଧ
ଦେବାରୁ କହାଗ ସନ୍ତର ଦେବ କାହିଁ । ଅଭ୍ୟ
ଯେ ସେପରି ଲୋକର ଅନ୍ତର ପାଇୟିବୁ ଜୀବ
ଅଳ୍ପ ଏହି ସେପରି ଲୋକର ଅନ୍ତର ଦେବ
କରି ।

ଶ୍ରୀ କାନ୍ତିର ଶିଖାର ବୁଲଦା ।

ମାନ୍ଦିରର କଟପ କା ତେଣୁ ପାଦର ମହା
ମାତ୍ର ଦୂରାଂଶୁ ସାହେବ ଦେବକାତାଠାରେ
ଏହି ଧରି ତାଙ୍କ ସୁରସ୍ଵର ଦିଗରର ସଜ୍ଜର
ସମସ୍ତ ମୁଖ୍ୟ ସେଇଁ ବର୍ତ୍ତମା ବରସ୍ଥଲେ
କହିରେ ସୁରତ ଓ ଜ୍ଞାପାଦର ସାଧାରଣ ଶିଶ୍ଚ
କୃତମନେ । ସେ ବହୁରେ ଓ ସୁରତର
ଅଧିକ ଯତ୍ନକେ ତାଧାରରେ ଠଂସଳ ପଶା
କାହିଁ କୋଣାରକ୍ଷଣ ଏବଂ ଯେତାର ତେଣେ ପଢ଼ିବା
କା ଆହୁ ସୁରଗତାରୁ ରହ ଦେବେ । ବାସୁଦାମେ
ଭାବର ବିମହିତ୍ୟାଳୟେ ସମ୍ମରି ମିଶାଇ
ମାତ୍ରକୁମାରୁ ଜ୍ଞାପାଦର ବିଷ୍ଣୁଦ୍ୟାଳ
ସୁମାଦହର ମାନଦର୍ଶ ହେବ ଅବେ ।
ନାହିଁ ନାହିଁ କରେ ଧୀର ହାତ ଅଛି ତିମିଲାବ
ଦୋଷକୁ ଏକାକ୍ରମ ଅଥବା ସମେପର ଜ୍ଞାପାଦ
କାହିଁକିର କରିଦେଇବ ଶୁଦ୍ଧର ସମ୍ମାନରେ
କିମ୍ବା କାହେବେ କିମ୍ବାକିମ୍ବା ।

ମୟୁ ଦେଶ ଗର୍ଭରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜୀବାକ ପ୍ରଥମ
ଶ୍ରେଣୀର ବଳବାକୁ ବଳିଲୁ ଭିଂଥିଲୁ ଏହି
ପୃଥିବୀ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ବଳ ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ପ୍ରକାଶ
ପ୍ରତାଶ କରିଥିଲା । ଏଥୁ ସଙ୍ଗେ କୁଳବାକୁ
ଭାବରେ ଦେଖି ମାତ୍ର ମାତ୍ର ଏହି ଚର୍ଚିର
ବାରଣ ବିଷୟ ମହୋଦୟର ବିବେଚନରେ
ଏହି ଅଟେ କି ଜୀବାକମାତ୍ର ଏକ ଜୀବମୂ
ଳେବ ଥିଲୁ ମାତ୍ର ଭାବଦିବାମାତ୍ର ବହୁ
ଜୀବର ସମ୍ମେ ଓ ନଦୀ କା ଫାଣ ପଦାର୍ଥ ଦେଇ
ନାହିଁ । ଜୀବାକମାତ୍ର ପାଞ୍ଚାଶ୍ରମରୁ ସବୁନୁ
ବାରଣ ସହିତ ପ୍ରଦରଶ କରି ନିଜ ସଙ୍କାଳରେ
ପରିଣତ କରିଥିଲୁ ଏହି ନିଜ ଭାଷାରେ
ବହୁର ଦେଖି ଦେଇଥିଲୁ । ମାତ୍ର ଭାବରେ
ଅନେକ ଭାଷା ପ୍ରତିକିଳ ଥିବାକୁ ଅଗବନ୍ଧୀ
ଦିନେଶ୍ୱର ଦିନେଶ୍ୱର ଭାଷା ଭାଷା ଭାଷା ଏହି
ଦିନେଶ୍ୱର ଏକମାତ୍ର ଅବଲମ୍ବନ ହୋଇଥିଲୁ ଯୁଦ୍ଧ
ପାଞ୍ଚାଶ୍ରମ ଜୀବ ଭାବରେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଦେଶୀଭୂ
ଜୀବ ବୋଲି ପରିଚିତ । ପାଞ୍ଚାଶ୍ରମ ଜୀବାକର
ଯେଉଁ ମାନସିତି ନୈତିକ ଯୁଗରୁ ଦିକ୍ଷିବା
ଅବଶ୍ୟକ ତହିଁ ନିମ୍ନେ ଜୀବାକମାତ୍ର
ହେବେ ଭ୍ରମ ହୋଇ କି ଯୁଗେ ମାତ୍ର ଭାବରେ
ଆମେଇ ସମ୍ମାନୀୟ ଅବଧି କଷ୍ଟ କଷ୍ଟ କାହିଁ
ଏହି ମତ ପାଞ୍ଚାଶ୍ରମ ଜୀବା ପ୍ରକାଶ କରିଲାକୁ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେଉଥିଲା ।

ବିଷ୍ଣୁ ମହୋଦୟକର ତ୍ରିପତି ଜିନିତ
ଦୁଇମାତ୍ର ଧୀର ଦ୍ଵାରେ ଅହରକ ଚିନ୍ତା କରିବ
ବାରଶ ଏ ଦେଖଇ ଶିଷ୍ଟର ସମାଜକୁ ଥମେମାନେ
ଅନୁରୋଧ କରୁଥିଲୁ । ଜ୍ଞାନର ଶିଳ୍ପର ସମାଜ
ପାଞ୍ଚାଳ୍ୟ କବିତା ଓ ବିଜ୍ଞାନ ପଣ୍ଡା କରି ଯୁଦ୍ଧରେ
ଭାଗରେ ତାହା କବିତାରଙ୍କୁ ଶିଖାଇ ଏବଂ
ସେ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଘରିବର କରି ଏତେବୁଦ୍ଧ
ଜ୍ଞାନକ କରିଥିଲୁ ସେ ସମ୍ବନ୍ଧ ପାଞ୍ଚାଳ୍ୟ କହି
ମାତ୍ରକ ତାହା ଦେଖି ଆସୁଥିୟ ହୋଇଥିଲୁ
ଏହି ସମସ୍ତ ସୁଧିକରେ ଜ୍ଞାନର ସମ୍ବନ୍ଧ ବୋଲିବେ
ଦେଉଥିଲା । ଭାବମରେ ତହିଁ ଯୁଦ୍ଧକୁ ପାଞ୍ଚାଳ୍ୟ
ବିଜ୍ଞାନର ପଣ୍ଡା ଅରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ପ୍ରଚାରେ
ଅବଶ ତହିଁ ଏ ଯୁଦ୍ଧକ ପଳିବାର ଦେଖାଯାଇ
ଯାହୁ କାର୍ତ୍ତିତ ? । ତାହିଁ ଦେବ, ନାହିଁ କେବଳ
ଭାଷା କେବଳ ଯଦ୍ୟାଦ ଯେ ତହିଁର ପ୍ରକାଶ
ବାରଶ ଏହା ଅଧ୍ୟାତ୍ମା ଭାବର ବାଟ ଯାହୁ
ଏହିହାରେ ବଳ ଏହି ଦେବରେ ହୃଦୟକର
ଏହା ସମସ୍ତ ଜାଗନ୍ନାଥ ଏହି ପିଲାକ ଲେବନାଟେ
କାହା ହରାନ୍ତକୁଠୁପେ ହୁଣ ମାନୁଅଛନ୍ତି ମା
ଦେବ କିମ୍ବକୁ ଅବାଦ ପ୍ରଶ୍ନ୍ୟ ଦେବା ହେବ
ଜ୍ଞାନର ଦିଗକୁ ଭାବ ମାନୁ ମାହୁ । ତହିଁ
ତ୍ରିପତି ମୁଖ୍ୟତା, ମୁଖ୍ୟତା ଏହି ପ୍ରାତିତ ଆ
ଏ ହୁଏ ମରିବ ଶିଖାଯାଇବ ଅମ୍ବାରାତ୍ରି

ଏହେ ଅକର୍ମଣ କରିବେଇଥାକୁ ଜୀବ ବଳରେ
ବାଲୋପିତ ଅବସ୍ଥା ଦୂଷ୍ଟରେ ସଂସ୍କାର କାହିଁ
ଧରିବା କେବିକ ଥାଇ ଅମ୍ବାଚଳ ମଧ୍ୟରୁ
ସେଇମାନେ ସାହସ ପୂର୍ବକ ଜୀବ ପ୍ରଦେଶର
ସୁକାନ୍ତରେ ଗୁଲିକାରୁ ଅରସର ଦେଉଥିବୁ
ସେମାନଙ୍କ ପରିଦ୍ୟାର ଦରବାରୁ କୁଣ୍ଡଳ ହେଉ
ଗାହୁ । ଏ ଶୋଭାଯୁ ଅବସ୍ଥାର ସମ୍ମର୍ମ
ଦାସ୍ତଖତ ଶିଳ୍ପର ସମାଜ ଉପରେ ବହୁଅଛି ।
ସେମାନେ ଯହ ଓପରିଭାଗରେ ଶିଖା ଉପାର
ଦ୍ୱାରା ଦେବ ଓ କୁଷଂସ୍କାର ମୂଳ କୁଳ
ଦେବ ସବ ଭୂବର କାଟ ପ୍ରଗମ୍ପ ହେବ ।

ଶୁଣନ୍ତିଆବଳର ସ୍ଵକ ଫିଲ୍‌ମାର ।

ମାନ୍ୟବର ବିଦେଶୀର ସ୍ଵଭାବୁଥର ମହାବଳ ।
ସ୍ଵାକ୍ଷ୍ରପଣେ ଯୁଧ୍ୟବାସମାତ୍ରେ କହୁ ସମାପ୍ନେ-
ବରେ ଏହି ସବୁରେ ଅଭ୍ୟର୍ଥିତ କରିଥିବା ଏବଂ
କୁଳଶତ୍ରୁ ଅଭିଜନକଙ୍କିତ ପ୍ରଦାତା କରିଥିବାର
ଗତ ସ୍ପ୍ରାହ୍ୟରେ ଲାଗିଥାଏ । ସୁଧା ସେବକ
ସମ୍ବନ୍ଧ ସେମାନଙ୍କର ଅଭିଜନନୟରେ ଗୋଟିଏ
ରୌଧ୍ୟାଧ୍ୟାବରେ ପ୍ରଦାତା କରିବାର ମହିସୁ
କରିଥିଲେ ମାତ୍ର ବୃଦ୍ଧିଶମାନଙ୍କର ଅଭିଜନନୟ
ମୂଳ୍ୟବାନ୍ତ ଆଧ୍ୟାବରେ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା କରିବା
ଛିତର ଦୂରେ ଏହି ଏକାକ୍ରମ ପ୍ରଦାତା
କରିବାରୁ ତାହା ଅଗ୍ରତେ କରିବାରେ ଆଶାଧିନ
ହୋଇ ପ୍ରଦର୍ଶନ କୋରିଥିଲା । ଏହି ଅଭିଜନନୟ
ପହିରେ କେବଳ ଗୋଟିଏ ଦେବବିଦ୍ୟାଲୟ
ପ୍ରାପନର୍ପାର୍ଥିତା ଥିଲା ଏବଂ ଅର୍ଥାତ୍ ଅଭିଜନନୟରେ
ଯାହା କି ସାକାର ଧର୍ମରକ୍ଷଣୀ ସ୍ଵର୍ଗ ପ୍ରଦାତା
କରିଥିଲେ ତହିଁରେ ସ୍ଵର୍ଗରେ ଗୋଟିଏ ଶାକ୍ତି
ଦିଲ୍ଲି ନିର୍ମିତ ଦୟା ପାଦଧରିବର ଜୀମରେ
ବହୁରୁଦ୍ଧ ଅନେକ କାନ୍ଦିବା ଏବଂ ମହିଳା ନାରୀର
ବୈହିକ ଅନେକ ଜୀବବା ଏହି ଦୂର ପ୍ରାର୍ଥନା
ଥିଲା । ମାନ୍ୟବର ଗୁରୁତ୍ୱର ମନୋକୁଳୁ କୁଳ
ଅଭିଜନନୟରେ ଉଚ୍ଚିତ କରିବାରେ ଏହିରେ
ଦେଖାଇଲେ । ସେ ଅଭ୍ୟର୍ଥିତ ସାକାଶେ କାଳି-
ବିକରେ ପଳାବାତ ପ୍ରତାନ ଦର କୁଳକୁଳାର
କାଳିବର ବଳ ଅବ୍ୟକ୍ତ ଓ ଶୁଭାବ୍ୟ ଦୂର
ଜମନ୍ତ୍ର ଶରୀର ପ୍ରାର୍ଥନା କର ବହନି କି ସୁଖ-
କଳିକେ ଜୀବନର ଏହି କୌଣସି ଶୁଣି ଯେ
କବେଣୀୟମାତ୍ରେ ଦିଦ୍ୟାପିତ୍ରୀ ନିମନ୍ତ୍ର ଏଠାରୁ
ଆସିଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଭାବରେ ଯାଏମାନେ କହିଲୁ
ଶର୍ଣ୍ଣାର୍ଥ କବେଶରୁ ଯାଉଅଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ
ହୁନ୍ତୁଣ୍ଟିବ ଓ ହରବର ଅବ୍ୟକ୍ତ ଶେଷନୀୟ
ଅବସ୍ଥା ଦିଅଛନ୍ତି । କାଳିନ୍ତି ବଶିଖାଦ
ମନୋକୁଳର ଶୁଣ ଧରି କରିବାକୁ ଦେଇ
ଥାହିଁ । ଧର୍ମରକ୍ଷଣ ଦୀର୍ଘ କର୍ମାଣ୍ଡଳ ବିଶ୍ଵା-
ଦେଶ କାହାକୁ । ଯେତେ ଧର୍ମରେ ଦେଇବ
ଦେଶରେ ଯାଏମାନ ଦେଇବ ସମ୍ମାନ କରିବାର

ଜଗନ୍ନାଥ ଦୁଇପୁର ସମ୍ମାନ ।

ଶିର୍ଷ ଦେଖେ ମନୋହା କରୁଥିଲା, ଧାର କରୁଥିଲା
ଏବଂ ହୋଇଥିଲା । ତୁ ମେମାରୀ ପାରୁଳିବ କେବଳ
ଦେଖାଯାଇଲା ।

କବିର ଶୈଖିଲାର ସବ ରେତିନ୍ଦ୍ରାର କିମ୍ବା କିମ୍ବାର
ପ୍ରଧାନଙ୍କ ଉଚ୍ଛବି ମାତ୍ର ଏହା ଏହା ରେତିନ୍ଦ୍ରାର ଅଣ୍ଟା
ବକରେଳଙ୍କୁ ଅଣ୍ଟା ଗରୁରଣ୍ଟି ହାତେ ସେବନ୍ତର ସାଧୁ—
କାହାର ବାବ ଫେର ଯାଇଥାଏଇ ।

ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧରେ କଥା କରିବାକୁ ପାଇଁ ଆଜିରିଲାକେ ଗପିଲା
ଅତ୍ୟନ୍ତରେ ଦେଖିଲାକୁ ମେଘର ଏ ଅଧିକ ତାର ନ ପୂର୍ବାକ
ଶୁଣାଯାଏ, ଏହି ଚେତୁରର ମେହି କର୍ତ୍ତରିତିମାନେ ଏତେ
ବଳମୁକେ ଦିଲିନୀଙ୍କ ପାଇଲେ ବସନ୍ତି କହିଛେ ସବୁରେଇ-
ଶ୍ଵାର ସନ୍ଧାନ୍ୟ ହେଉ ଦିଲିନୀଙ୍କର ଦେଖିବା ରହିଛି ।

ରାତ୍ରି ଶୀଘ୍ରର ଗାନ୍ଧାର ଗତ କ୍ଷମିତ୍ର ମଧ୍ୟର ଦେଖି ସାହା
କ ରାତ୍ରି ପୁଣ୍ୟ ଦିନ ଗାନ୍ଧାରଙ୍କ ହୃଦୟ ଦିନର ଯୋଗୀ ଅତି-
ସମ ନିଦରିତ ଭାବିଲୁଛି । ପରତେ ଗାନ୍ଧାର ମାତ୍ର ଉତ୍ସମ୍ମାନ
ମାନବର ବର୍ଷା ପାରଗା କଲୁଛି ହତ୍ତା ଏହି ଦିନ ହେବା
ପରୁ ବୋଧ ଦେଇ ନାହିଁ ।

ପଦ ପା ୧୭ ଅଥ କହା କୁରୁତେ ଶମ୍ଭୁରେ ଏ
ଗୋମର ଲଜେଣ୍ଡି ତାହାର ଦେଖିଯାଇବା ଗୋଟିଏ ସୁହ
ନୀହ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ଶାଶ୍ଵତରେ ଯିବା ମାତ୍ରେ ତାହାର
ଆତିଥ ଦେଖିବେ ଏକମାତ୍ର କଷ୍ଟକର ଅବଳ କହୁ
ମୁହମନ୍ଦରେ ଉଦେଶ୍ୟ କହ ମୁହୂର୍ତ୍ତ କିମ୍ବାକ ଏହି ମନ୍ଦିରରେ
ଦୁଇମୁହୁ ଉଠାଇ ପାଇଥାର କିମ୍ବାକ ଦ୍ଵାରା ଯଦ୍ବୟ ମାତ୍ର
ଦେଇଥିବା ଏକାକିର ସହି ଦୁଇଥା ହେଉ ତାହାର
ପାଦର ବାହୀର କିମ୍ବାକ ଦେଇ ଲାଗି । ସମ୍ମତେ ଶୈଶ୍ଵରର
ପୌତ୍ରର ମାତ୍ର ପାଦରୀ ଯଦ୍ବୟରେ । କୁରୁ ତାକୁ ବାହୀ
ର ତାବ ଦେଇଥିବା ଦ୍ୱାରା ଏ ଦୁଇମନ୍ଦର ମହାପରେ ଥାଏ
ଏହି କଷ୍ଟକର ମିଳିବି ଅଚେନ୍ଦ୍ୟ ଲାଗି ଏହି ଏ
ମନୀଃ ଅଚେନ୍ଦ୍ୟ ଲକ୍ଷ କରିଥିଲୁ । ଏହା ଦେଖି ସମ୍ମତ
କାନ୍ତର ବାହୀର ପଦ ଏ ଦେହାର ସମ୍ପଦ୍ୟ ବିକୁଳତା
ଏବଂ ଧର୍ମର ଦେହର ତାକର ମନେହାମନ୍ଦର ଦେହକ
କିମ୍ବା ଦେହର ଏହି ମୁହୁ ଏ ମହାପରେ ପଦ ଏ ନିଷ୍ପତ୍ତ
ଦେହା ଧୋଇ ଦେଖି ଯାଏ ଯେ ତାକର ମୁହୁ କାହା
ପାଇଅଛୁ ତାହା ତେଜିଶାନ କାହାରେ ।

ଯାତ୍ରିପୁର କମିଶନ୍

କନ୍ଦିତ ହସରେ ମୁହାରାଠାରୁ ଦୟରେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାଇଁ
ଏଇ ମାନର ଦୟରେ ଗୋପ୍ୟ ଏବଂ ଦିକ୍ଷାଦାତାଙ୍କ
ଯେ ଉଚ୍ଚ କଳାର ଉକ୍ତିଧ୍ୱନି ପାଇଁ ମେହମାନେ ଜିଅରୁ ଏହା
କଲ ହୋଇଥାଏ । ଏହାକାରୀର କଣ୍ଠରେଖା ତିବାପୁ ଶ୍ଵେତ
ଅଛେ, ମେଘୀ, ମୋରୁ ଓ ମନ୍ଦସୀ ଯେ କେହି କେବଳ
ମାନବର ହୃଦୟରେ ପଢ଼ୁଥିବ ବାହାର କଥାହାନ୍ତିର ମାର୍ତ୍ତି ।

ମାତ୍ର ହୁଏ କିପରେ ଲୁହ କହ ନାହିଁ । ମାତ୍ରଯାଇଛନ୍ତି ।
ଖାଲିବାରେମାତ୍ର ମହା ଦୟପଦ୍ଧତି ହୋଇ ରମ୍ଭ ଦୟାଇମା-
ନାହିଁ ମାରିଛି । କାହାର ଥୋରଙ୍ଗା ଏକାଜ ଅଛେବ ସର୍ବଳ
କୋଣାର ଦୟାର ମାତ୍ରମହିତ୍ତା ତାହାର ଏକିକୁ ସବେଳ
ଭୂଷାର ବୋଲିର ବଳା ଓ ଦୟପଦ୍ଧତି ଉଭୀଙ୍କ କଲା କାହାର
ଥୁବ ମାତ୍ର ଦୟାରୁ ଯେଉଁଙ୍କ ବିକାଶ ଅଟେ ହେ ଥୋର
କାହା କାହାର କିମ୍ବା ପକ୍ଷମାନଙ୍କାଙ୍କ ଅନେକ
ଚଢ଼ିରେ ଅବଧି ମୁକ୍ତ କାହାରୁ ।

ମୁକୁତ ହେଉ ଧାରି ଏବଂ ବନ୍ଦିର ଗନ୍ଧମାନଙ୍କ ମାତ୍ର
ଏବଂ ବନ୍ଦିର ଧାର ଘୁରିଲା ବର ପରିଚାଳନ କାର ଦିଅ
ହୋଇଥାଏ ।

ପଞ୍ଜାବ ପ୍ରକାଶନ

ଶ୍ରୀ ଜୟମନେ ଗିରି— ପାଞ୍ଚଶଳରେ କୁର୍ରୋଷିକ ହେଲେ
ଦେଲୁ ଯାହା ଶ୍ରୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀନାଥପୁଣ୍ଡ ନମବେଦନୀର ସମେତ
୭ତର ମହାତ୍ମାଙ୍କ ପଦଧରୀ, ମାତ୍ରମାତ୍ର ଓ ଶ୍ରୀନାଥମାନଙ୍କ କୁର୍ରୋଷି
ଶ୍ରୀ ଓ ପୁରୁଷୁରୁ ଦଶଭାଇଙ୍କାରୀଙ୍କ ଏହି ଜୟପୁର ହେଉଥି ପୁରୁଷ
କ୍ଷେତ୍ରେ ଦିନ ଅଭିଭାବ ହୋଇଥିଲେ ।

ପ୍ରାଚୀନ ଶର ମାତ୍ର — ସମ୍ବନ୍ଧରେ କାହିଁ କାହିଁ
କରେ ଯଥେଷ୍ଟ ମାତ୍ରବଳୀ ଦୋଷରୁ । କର୍ତ୍ତା ପାଇଁ ମାତ୍ର
ଯାଇ ଯୋଗୀର ନ ଗାଁ ।

ଶ୍ରୀ ପଦମନାଥ— । ତେ । ବଦମଳ । କୋ । ପୂର୍ବତିତ
ନୁହିବ ଦେବକ ମନ୍ଦିରଗରେ ମତ୍ତ ଗାନ୍ଧ ମାସରେ ‘ଧର୍ମ
ପ୍ରତ୍ୟୁଷିଣ’ ନାମରେ ମୋହର ସମ୍ମାନ ଦୋଷାଧ୍ୟ । ଅପରାଧ
ଅସମେଦିତ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘ ପାତା ଛାଇ ଯାଇଥିରେବେ ପୁଣ୍ୟକାରୀ
ମରମାରେ ସୁଖ ସବୁବାର କମାବେ କି ? ସାଧାରଣ ଦର୍ଶନକୁ
ଦେଖି ଦର୍ଶନକା ଦର କରିବ ବିଧା ।

ଶ୍ରୀ ରାଧାକୃତ୍ସମ ମହାତ୍ମା— ପ୍ରାଚ୍ୟ ନ ୧୦ ରୁ ହେଉ ଦେବ
ବଣୀ ନିଷାର ବୈଶିଶ ପାଥରେ ନବ ପତ୍ରକାରୁ ରଜେର ପାଥରେ
ଥଣ୍ଡା ଘାସିଥାଏଥାବୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଅର୍ଥ ମା ଏହି ଲାଗୁ
ଏହି ପ୍ରତି ଶାହି ଏ ଦଳ ଦୂରେ ଦେଇଲେ ଉଠିଲେ ଖାଇ ଓ
ଅଧିକ ଦିନ ଜଳ ପୁରୁଷଙ୍କୁ ସମୁଦ୍ର ଢମାଇ ଏହି ବୁଝିମାତ୍ର
ବୋଲିଛି ନର୍ତ୍ତ ଘର ଫରି ପାଇ ନାହିଁ । ସବୁଥାରୁକୁ ବନ୍ଦା
ହର୍ବନ୍ଦ ପାଇଥାକ ଦରଜ ମାତ୍ରର କିମ୍ବା ମୁକୁତର ନିର୍ମାଣ
କରି ଏହି ସେମାନେ ମନୋଦୟବାଁ ନ ହେବିଲୁ ପ୍ରକାର୍ତ୍ତ
ମାଧ୍ୟମ କିମ୍ବା ସେବକ ପରିପାତ୍ର କରିଥିଲୁ ।

ପହଞ୍ଚେବର୍ତ୍ତ ମଗାରତ ଶିଖନେ ଅମେରିକା
ମାକେ ଦସ୍ତା ଦୋଷେ ।

ମହାଶ୍ରଦ୍ଧ

ମୋହର ନମ୍ବରରେ କଲାପୟ ଧରିଛି
ଆପଣଙ୍କର ଦୁଃଖରୋହନ ପରିବାର ଏତାଙ୍କ
ପରେ ଶୁଭବାନ୍ଦୁର ସାଥେ ଉଚ୍ଚଗୀତରେ

ପ୍ରତିବନ୍ଦିମାତ୍ର ଗାଁରୁଣ୍ଟ କଥ ମାତ୍ରମେ ଶାଶ୍ଵତ
ବାହୁ ମଧୁସୂଦନ ଦାସ ସେ, ଅଜି, ଲ, ମନୋ
ଦୟ ବନ୍ଦିବାନ୍ତ ଶୁଭମାତ୍ର କଥ ଗାଁ ଏହି
କଥ କେବେଳ ଉତ୍ତରାଜୀୟ ଶୁଭମାତ୍ର ସମେ
ଦେଖା ଯାଇବାର ସହିତଙ୍କ ସମ୍ମନେ କାହାର
ପ୍ରତିବନ୍ଦିମାତ୍ର କଥାରେ କଥାରେ । ଉତ୍ତରାଜୀୟ
ବାଣୀଧୂର ଓ ବାହୁ ପୂର୍ଣ୍ଣପଦ୍ଧତି ପାଦାକ୍ଷର କଥାରେ
ଠାରେ ବାହୁ ନିର୍ବିକାରକ ଚୌଧୁରୀଙ୍କ ଆଦ୍ୟ
ମନେ ଅହରତ ଏ ଦିନ ସମୟେ ଗୋଟିଏ
ବାହୁ ଦୋଷଧର, ସବସ୍ତୁଳରେ ପ୍ରାୟ ପାଞ୍ଚଟଙ୍କ
ଉତ୍ତରାଜୀୟ କୁରା ଯୋଗଦାନ କଥାରେ
ପ୍ରଥମରେ ଶୁଭମାତ୍ର ବାହୁ ଶାଶ୍ଵତ ମହାପାଦ୍ମି କଥାରେ
ବନ୍ଦିବାନ୍ତ ଉତ୍ତରାଜୀୟମାତ୍ରଙ୍କର "ହାର୍ମିବଳଙ୍କ"
ସହିତମାର ଉପକାରିବା, ବୃତ୍ତ, ବାଶିରୀ ଓ
ଶିଶୁ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କେବେଳ କଥା କହୁ କଥା
ବିଶ୍ଵା କୁଞ୍ଚିତ ବାହୁ ମହୋଦୟ ଏକାକି
ବାପି ପାର୍ଦ୍ଦ-ତୃପଦେଶାଦକ୍ଷାବାବ ସବୁ ଦେଖା
କଥାରେ ମୋହିତ ହଲେ ସମୟେ କରଗଲାନ୍ତରେ
ବାହୁ ମହୋଦୟଙ୍କର ଧର୍ମଦାତ ଗୋଟିଏ
କଥାରେ । ଉତ୍ତରାଜୀୟ ସହିତଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରୁ ହେଲେ
କଥାବାର୍ତ୍ତ ହୋଇ ସବୁ କଥା ହେଲା ।

ପରମ ପିତା ପରମେସରଙ୍କ ନିରାଶ
ପ୍ରାର୍ଥନା ଯେ ନଥବାହୁ ସର୍ବଜଗ ଚନ୍ଦ୍ରର ଅଧି
ମାତ୍ରକ କୃତ୍ତିମ ମୋରଜର ପଥ ପରିଚାଳନ
କରନ୍ତୁ । ବିନଧୁମ ।

କୁମାରଚନ୍ଦ୍ର ପାତ୍ର } ଅଧିକାର
କୁମାରଚନ୍ଦ୍ର } ଶ୍ରୀ ଗାନ୍ଧିର ମୋହନ

ମାତ୍ରମେ ଶାମୁକ “ହଳିଗାପଦା” ସନ୍ତୋଷ

ଶବ୍ଦାଳୟ ମେଲ୍‌କୋର୍ଟ

ଆପଣଙ୍କ ଗାଁଖେହାଠ ଛିଲୁକ ପଞ୍ଜି

ବାବୁ ଲୋକଙ୍କାଥେ ସାମନ୍ତରୀୟର ପ୍ରଦାନର
ଯାଠ ଦେଖ ଅବସ୍ଥା ହୋଇବିଲୁ । ଗାନ୍ଧୀ
ଏଇର ଉତ୍ତଳଶାଖା ସମେତର ମେମ୍ବର
ଦେବାମାନଙ୍କ ଅଧ୍ୟଥା ଅନ୍ତରିମ ହରିବା କ
ବାହାରିବ ଏପରି ଯାହିଁ ପ୍ରତାପ କରିବାର
କୌଣସି ଉଦେଶ୍ୟ ଲାଗିବ ହେଉଁ ଗାନ୍ଧୀ
ବଧାରିବା କାହିଁକିର ବିଷ୍ଣୁର ଫଳରେ
ମୋଦିବିମା ସହୂର ବାଲେବରର ସାଥୀ
ଦୃଷ୍ଟି ମଣ୍ଡଳୀର ଓ ସମ୍ବନ୍ଧର ଗାନ୍ଧୀ ସାଥୀ
ପାଇବାର ବିଷ୍ଣୁର ସମୀକ୍ଷା କରିବାର

ଅ ୨୭ ରାଜ୍ୟ କବେମର ସଂ ୧୯୦୪ ମୁଦ୍ରା

ତେ ସହାୟ ସାଧାରଣ ଦ୍ୱାରା ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରକାଶିତ
ଥାରେ ଦୋଷାବେପ କରିଥିଲୁଣ୍ଡି, ଗାହାର
ପାରଣ ଅମ୍ବର ମୁଦ୍ରା ଦ୍ୱାରା ଅସିଲ ନାହିଁ ।
ଲୋକ ଲୋକାରୁ ପ୍ରକାଶ ଯେ, ସମ୍ମିଳନ
କରିଷୁ ଦେହୀ ଦ୍ୱାରା ମୁଖଲୀ ବାଧାରଣ
କାହିଁଲୁ ଦ୍ୱାରା ମୋବକମାରେ ବିବୁକ୍ତାବଳେ
ଦେବୁଥିଲୁ । କାମ ଗୁଡ଼ାବ ପ୍ରକାଶ କର
ଦେଇଥିଲେ କାପୁଗୁଣତାର କାର୍ଯ୍ୟ ଓ ସନ୍ଦେଶ
ଦୁଃଖନ୍ତା ନାହିଁ । ଅବ୍ୟାହତ ସହାୟ ଲେଖକ
ନିଜଶୟ ପରି ସମର୍ଥ କରିଲୁ, ଉତ୍ତମ କଥା ।
ଦେଖୁ ସହାୟ ଦୂରାରେ ସମିତିର ହାର୍ଯ୍ୟରେ
ଦେଖୁବେପ କର ଉଚିତ ନୁହେ । ସେ ନିଜେ
ସମିତିର ଜଣେ ମେନର । ଏହି ଗ୍ରାମେ
ଲୋକମଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେଇ ସମିତିର
କ୍ରିକେଟ୍ ସାଧକ କରିବାରେ ଦ୍ଵିତୀ ହୋଇ
ଦେଲୁ । ସମିତିର ସଂସାଧାରଣ ହିତଜଳକ
ହାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରୟୁକ୍ତିକର ନ୍ୟାକ ଗତ ବିଷୟ
ଦେଖାଇ ପରି ସମର୍ଥ କର ବିତ୍ତମନ କାହିଁବ ?
ଏ ଯେ ଦେଶର ମଙ୍ଗଳ ସାଧକର କଥା,
ଦେଖାଇ ବ୍ୟକ୍ତିକଣେଷ୍ଟର କଥା ନୁହେ ।

ଏ କଥାଟା ସତ୍ୟ କି ରେଖା ଅଳୁପ୍ରଦ କର
ଛରୁ ଦେଲେ ଧନାଶ ମଜବୁ ମେହି ମିବ ।
ପେରୁ କୁକର ନିର୍ଭୁଦେଶ ଗାହାର ମାରାକ
ଚରଣସ୍ତ୍ର ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ମହିମାବର ମାରିପ୍ରେତ
ଯାହେବ ନନ୍ଦାଦୟ ନିର୍ବୁଦେଶ ଝର୍ବରବୁ
ହାନିର କରି ଦେବାଯାଇ ଯୋଗିଷ ପର
ଅଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରିଅନ୍ତି କି ନା ୧ କେବାନି
ରେଖା ସବା ଲେଖବକୁ ଜଣାଇବ ।

କାଳେସବ } ୧୨୧୧୦୮ } ନିବେଦିତ
ଶ୍ରୀଗମତାରକି ସେବକ ।

ପ୍ରାଚୀ

ମନ୍ଦୟେ ମୋରମ କିଛି
 ତାର ପରିବହଣ ମନ୍ଦୟେ କିଛି । ତା ଅଲ
 ୧) କରେନରାଜ ବନ୍ଦ ହାତରେ କରେ
 କରେ
 ୨) ଶୁଣ୍ଡିଖନ ମନ୍ଦୟେ ହୃଦୟସୁର କରେ
 ଏହା ପରିବହଣ କରେ
 ୩) । କାହାରକଣ କରେ
 ଏହା, ମନ୍ଦୟେ ପ୍ରକଳନକାରୀ କାମକର
 ତାର କଳାପରିବହଣ କରେ
 ମୋରମ ସୁନ୍ଦର କରେ କାପଥର

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ଅମ୍ବ ଦୋହାଳରେ 'ନିତୁଲିଙ୍ଗିତ ଛନ୍ଦସମାବ୍ସ୍ଥା
ଏବଂ ପୁରୁଷ ଦୟରେ ବିକା ହୁଅଛି । ଗ୍ରାମବି-
ଜଳେ ପଞ୍ଚଶାଖର ଦେଖିଲେ ସମ୍ମାନ ଦେବେ ।

ଦର ସହିତରେ ସମାଜ କଥାଏ । ବନ୍ଦିମାନର
ଦର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦ୍ରୁବ୍ୟ ପାଞ୍ଚରେ ଲେଖାଗଲ ।
ଶପ୍ରସିଦ୍ଧ ।

ଦେଖି ମନ୍ତ୍ରି ପାଞ୍ଚମ ୧୯୫୫ ଟ ୧ ଲାକୁ ସେ ୦ ୩୫	
ଦେଖି ଶୁଣ ବିଷ ମ ୧ ୩ ୩୦ ଟ ୧ ଲାକୁ ସେ ୦ ୩୫	
ନ ୧ ସୂର୍ଯ୍ୟକଥିତ ମ ୧ ୩ ୪୦ ଟ ୧ ଲାକୁ ସେ ୧	
ନ ୨ ସୂର୍ଯ୍ୟ ମନ୍ଦିର	ଟ ୧ ଲାକୁ ସେ ୦ ୩୫
ନ ୩ ସୂର୍ଯ୍ୟ ମନ୍ଦିର	ଟ ୧ ଲାକୁ ସେ ୦ ୩୫
ନ ୪ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଅଳ୍ପ	ଟ ୧ ଲାକୁ ସେ ୦ ୩୫
ନ ୫ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଅଳ୍ପ	ଟ ୧ ଲାକୁ ସେ ୦ ୩୫
କବି	ଟ ୧ ଲାକୁ ସେ ୦ ୩୫
ବନ୍ଦବନ ବୋଇଷ ଘେଲ	ଟ ୦ ଲାକୁ ସେ ୦ ୩୫
ବାଲ୍ମୀକି ବୋଇଷ ଘେଲ	ଟ ୧ (୨ ସେ ୦ ୩୫
ମନ୍ତ୍ର ବନ୍ଦବନ	ଟ ୦ ୧୮ ସେ ୦
ମନ୍ତ୍ର ଦେଶୀ	ଟ ୦ ୨ ସେ ୦
ଜାତିଶୀ ଘେଲ ଶେଷ	ଟ ୧୬ ଲାକୁ ସେ ୦ ୩୫
ମର୍ଦ୍ଦ ଅସାଦେଲ	ଟ ୦ ୨ ସେ ୦
ମନ୍ତ୍ରପେଲ ନ ୧ ମର	ଟ ୦ ୨ ସେ ୦
ନ ୨ ସୂର୍ଯ୍ୟ	ଟ ୦ ୧୯ ସେ ୦
ଦେଖି ନ ହାତମାରୀ	ଟ ୧୫ ୫୭ ଟ ୧୧ ୫
” ଦେଖି ମାରୀ (ପାପମାରୀ)	ଟ ୧୨ ଟ ୧୧ ୮
ଦେଖି	ଟ ୦ ୧୮ ସେ ୦
ଦୁଃ ମନ୍ଦିର	ଟ ୧ ସେ ୦
ଦୁଃ ବନ	ଟ ୦ ୧୫୫ କୁମେ ୦
ଦୁଃ କଳ	ଟ ୦ ୧୫୫ କୁମେ ୦
ଦୁଃତ ଜାରି	ଟ ୦ ୧୫୫ କୁମେ ୦
ଦୁଃ ପାର	ଟ ୦ ୧୮ କୁ ମେ
ମନ୍ତ୍ର ପାର	ଟ ୦ ୧୮ କୁ ମେ
ମନ୍ତ୍ର ତାର	ଟ ୦ ୧୮ କୁ ମେ
ଦେଖି ପାଦମାର କୁଳ	ଟ ୦ ୧୮ କୁ ମେ

କଳ୍ପନା ।

ଏହା ସଂପ୍ରଦାାର ଯାମୁନେଶ୍ୱର ଅବଧି
ମହୋତ୍ସବ : ଜାଳା ଛଣ୍ଡା କାହିଁ ସଂକଷ୍ଟ
ଲୋକ ଅଭ୍ୟାସ କର ପଣ୍ଡା ଚରାଚରି ।
ମୁଖ୍ୟ ଏକତ୍ରବା ୮ ୦ ।/। ଉନିତବା ୮ ୯
ଦୟାତ୍ମକା ୮ ୫୬ ଗାରତବା ୮ ୫

କାଳ, କୁଣ୍ଡା, କାନାପାର ଚଙ୍ଗ ବେବର
ତ୍ରିଶାଖ । କୌଣସି ପ୍ରବାର ଯନ୍ତ୍ରା ହୃଦୟ ନା
ଲଗାଇବାର ସୁନ୍ଦର ଉତ୍ତରାୟ ବ୍ୟକ୍ତିପଦ୍ଧତିରେ

ବନ୍ଧୁଙ୍କ ହୋଇଥିଲା । ଉପରେକୁ ଖେଳବିଦୀରେ
ଏ ଭାଷ୍ୟ ଲଗାଇଲେ ତୁଳଦିନ ମଧ୍ୟରେ ମସି-
ଶକ୍ତି ଧ୍ୟାନ ସେବ ଦର୍ଶାଏ ।

ମୂଲ୍ୟ ଏକତ୍ରିବା ଟ ୦୫ ଛନ୍ଦତ୍ରିବା ଟ ୧୦୯
 ମୁଖ୍ୟତ୍ରିବା ଟ ୨୫ ବାରତ୍ୟବା ଟ ୫୯
 ସମସ୍ତେ କାମ, ଗ୍ରାମ, ଜାତିଧରୀ, ଜଳ ଓ
 କେଉଁ ଉଷ୍ଣ କେତେତ୍ରବା ନେବେ ଘର
 ରୁଘେ ପଥରେ ଗାହା ଉଦ୍ଦେଶ କର ଲେ
 ଖିବେ ।

ଶକ୍ତିମାନ ପ୍ରାପ୍ତିସ୍ଥାନ ।

ଶ୍ରୀ ଗୁମତାରକ ସେନ
ହେଲ୍ ଉତ୍ତଳ ପ୍ରେସ୍, ବାଲେଣର

ଅକ୍ଷମୁଲ୍ୟ ! ଅକ୍ଷମୁଲ୍ୟ ! !

କୁଳବ ଜିନିଷ ପାଇଁ ସ୍ଥାନ କରିବାଲାଗା
ଆମେମାତେ ଅମୃତକର୍ମସମସ୍ତ ଖୋଚି, କୁଳ
ରୂପାଦି ଅର୍ଦ୍ଧମୁଲ୍ୟରେ ବିଦୟୁ କରଇଁ ।
କୁଶୁ କରିବା ପୂର୍ବକୁ ଗ୍ରାହକମାତ୍ରେ ଅମୃତକର୍ମ
ଜିନିଷର ଲେଖ ଅନ୍ୟଥାରେ ଜିନିଷ ସଙ୍ଗେ ମେଳାଇ
ଦେଇନ୍ତି ।

ତଥାର୍ଥ ବେଳିତେଥେ ରେଗ-
ଲେଟର ଖୋର୍ଦ୍ଦ ।

ପ୍ରକଳନ ମୂଲ୍ୟ ଟ ୭ କା ଅର୍ବ୍ବ ମୂଲ୍ୟ ଟ ୩ ବା
ମାତ୍ର, ଏହା ସହସ୍ର ଲୋକଙ୍କ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଅଟେ ।
ଆଶାଧୀନ ସଳକ ଦୂରାରେ ଚମହାର ସମୟରେ
ଶୁଣ ଗଲ, ଖୋଲ ମୁହଁ, ନିବେଳ ଦିମା ଗଲୁ,
ରଲେବେଳୁ ଘେଟେତେ ଖୋଲ ବ ୩ ର୍ଷ ବେ-
ରେଖି । ଅବେ ଗଢିବେଳେ ଏହା ବ ୨୭ କା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଠକ ସମୟ ରଖେ

“ ଦି , କରେବେଶକ ଓ୍ୟାଗ ”

ପ୍ରକୃତ ମୂଲ୍ୟ ଟ ୯ ଟଙ୍କା, ଅର୍କ ମୂଲ୍ୟ ଟ ୧୦
ତାଧୀନରେ “କସେକେଣକୁ” ବିଥା ଲେଖ,
ନ ଥୁବା ଉ୍ୟାନ୍ ଆଖି ନୁହେ । ଶକ୍ତ ବିବେଳ
ତେସ. ବିଷାଷ ଯୋଗ୍ୟ ଚଲନ, ଗ୍ରବ୍ସକ
ଜୋଲ ମୁଣ୍ଡ, ମୋଟା କଣ୍ଠା ଓ ଅଳ, ଏବା
ସମ୍ମର୍ତ୍ତା ଦୂରକ, ବିଶେଷଭୂପେ ମନୋମାତ, ଏବା
ଏକାର ମୂଲ୍ୟ ଅପେକ୍ଷା ୧୦ ଗୁଣ ମୂଲ୍ୟର ଉ୍ୟାନ୍
ପ୍ରକୃତ ଦେଖାଯାଏ ବି ଟ ୧୦ ଗେରେଣ୍ଟି ।

“ବ୍ୟକ୍ତିର ସେବାରେ ଏକାଗ୍ରାପ ହୋଇ

ପ୍ରକୃତ ମୂଲ୍ୟ ଟ ୨୪୯ ଥର୍କ ମୂଲ୍ୟ ଟ ୨୯
ମାତ୍ର । କିମ୍ବା ଏହି ସେବାରୁ ପ୍ରକାଶକ, ମେ-
ଟେଲ ଦେବ୍ସ୍, ଗୋଲି ମୁଦ୍ରି, ବୃକ୍ଷ ଗୁଡ଼ ବା
ବୃକ୍ଷପୁଣ୍ଡ । ଏହା ଗୋପକୁ ଲୋପ ଘର୍ଣ୍ଣନ୍ତି
ଅପରା ରଖେ । ବା କିମ୍ବା ଗୋରେଣ୍ଡ ।

ଶେଷ ଗତି ଉପରେ ଅନ୍ତର୍ଭାବ :

“ବେଳେମନ୍ଦିର ଶାଖା ପଣ୍ଡାର ଖୋଲ”

ଶେଷମନ୍ତି, ଦେଖିବା ଦା ହୁଏ ପ୍ରକଳ୍ପ
ମୂଲ୍ୟ ୮୫, ୮୮, ୮୯ ସୁଲେ ଅର୍କ ମୂଲ୍ୟ
ସଥାନମେ ନ ୨, ୮ ୫, ୧ ୧୯ ମାତ୍ର ଥିଲେ ।
ଉଦ୍‌ଦେଖିବୁପାଇଁ ଉଲକସ୍ୱାର ଦିନ୍ବା କରିବା ଶୋଳା
ବୁଝାଇ ଥୋଇ । ସୁରକ୍ଷାର ସବୋଲୁଗୁ
ହାର୍ଯ୍ୟ, ଉଦ୍‌ଦେଖିବୁପାଇଁ ସମ୍ମାଦନ, ଦେଖିବାକୁ
ବଢ଼ି ପୁଲର । ୫୫ ଟଙ୍କା ସମସ୍ତ ରଙ୍ଗେ
କଣ ରଙ୍ଗଭାବୀ ।

“ ପମ୍ଭା ସହିତ ରଖୁ ଖୋଲ ”

କିବେଳ ରୂପା ଏବ ସନାତ କେଷ, ପ୍ରଦୃତ
ମୂଲ୍ୟ ଟ ୧୩, ଟ ୧୫, ଟ ୨୯୩, ଅର୍ଥ ମୂଲ୍ୟ
ଟ ୨୨, ଟ ୨୫, ଟ ୩୮ ଟଙ୍କା । ଏ ଗୁଡ଼ିକ ବଜା
ଏହର ଶେଷ ଖ୍ୟାତ, ଜୋଡ଼ିକ ବିନ୍ଦା ବଳକ
ଶାଖ ଖୋଜ । ସଲୋକୁଣ୍ଡ ଚାର୍ଯ୍ୟ । ବଜାର
ଚେରେଖି ।

୬, ଭକ୍ତିଶୟା ଏଜେନ୍ସ
୨୭, ଅପଲଟିପୁରବେଳୁ, ମୋହବତୀର
ବିଲ୍ଲିକବ୍ଲେ

ଅଂମର୍ଦ୍ଦିକ ପଳାବର ଗୋଟିଏ କୁଳକ କଥର
ଭୟାର ହେବାର ଅଛି । ଏହି ନିମନ୍ତେ ପ୍ରଥମ
ଶୈଶ୍ଵରୀ ମରା ହୋଇ ଏହା ହେଲାଯୁ ଶୈଶ୍ଵରୀ
ମରା ଦରଖାର ଦରଖାର । ବୌଧାର କଥାଟି
ଏହି ମରା ପାଇଁ ଦୟାର ଦୟାର ହେବାକ
ନିଜକ ଥିଲେ ବ ଦରଖାର ଚାଲି ମୁବାଦତ
ଏହିମା ପ୍ରୋଗାଇ ପାରଦେବ ହାତା ପଥକୁର
ଶ୍ରୀପାଦ ଅଂମର୍ଦ୍ଦିକ ପଳାବି ଘମୁକୁ ଜାରିଦ୍ଦି
ପଞ୍ଚମାନ ଅକ୍ଷୟାନ୍ୟ ସମାଜ ପଥ ଯାଏ ଯାପରେ ।

। ৬ । আংমন্দির } গুগলের রপ্তান মূল দেবাঙ্ক
১০। ০৪

୪୮, ତ, କାନ୍ତୁ ଏବଂ ହୋଇଥିବାରେ

ପାଦର ଅଳ୍ପ ମସି ଘେରୁ କୁହକ ପାଦର ମସି
ଶ୍ଵାର ବନ୍ଧୁଗୀଯାତରେ, ଅପ୍ରାଚ କେମନ ମହିଳରେ ବୀଜ-
ପାଦ ହେଉଥିଲ, ଏହି ପାଦର ବୀଜଗୀର ପାନର ଅଣ୍ଟାବ
ପାତମୁଖ ଦୂର କରି କେମନମାନର ଘୋଷର ବନ୍ଧନର
ବୀଜ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମ୍ପଦ କରୁଥିଲା । ପାଦର ସମଜରେ
ମହିଳାମଧ୍ୟେ ଆଜଳରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦେଇଥିଲେ, ମନ ପ୍ରାଣ ମାତ୍ର
ବୀଜମୁଖ, ସେହି ଦୂରତି ପାନମମ୍ବ ଦୟାକାରୀରେ ଏହି
ନୃତ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନରେ ଆହେଲାମେ ବର୍ତ୍ତନକରି ‘ନାନୀବଜାରୋଦିବା’
ପୂର୍ଣ୍ଣ କରୁଥିଲା । ପୋରିବ ପର କିମ୍ବା ପାନରେ ବୀଜ-
ପାଦର କିମ୍ବା ପାନର ଅଳ୍ପକ ନୃତ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ମୁନିଷ ହୋଇ-
ଥାଏ, ମୁକ୍ତ ପାନର ଦୂରରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦେଇଲା ପ୍ରାଣ ମୋହନ
କରେ; ପ୍ରଦୀପାବେ ସମ୍ବନ୍ଧ, ମନ, ପାତମୁଖ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥାଏ,
ପୁରୁଷଙ୍କରେ ଦେଇ ମହିଳା ମହିଳା ହେବାରେ : ‘ନାନୀବଜାରୋଦିବା’
ମିଳିବ ପାଦ ବୀଜଗୀର କରେ ଏପରିବରେ
ଦେଇବିଦିନର ବୌଦ୍ଧର ବିଶେଷାର୍ଥ ପାଦର
ଏହା ପରମ ଉପହାସ, ଏତୁକେ ମୁଣ୍ଡର ଓ ଖଟୁ ସରଳ
ଦେଇଲ ଦେଇଲ ଶାର୍ଣ୍ଣିକ କରୁଥାଏ ଓ ଦେଇଲ ପାନର
ଦେଇଲ ଦୂର ଦୂର; ମନ୍ତ୍ର ବନ୍ଧୁବା ପ୍ରଦୀପର ଓ ଦେଇଲ
ବନ୍ଧୁବା ତଥେର କରେ । ସେପରିବାରୁ କରୁଥିଲା ଏପରି
ତଥେର ଅଳ୍ପ ଦେଇଲ କାହିଁ କ ଦେଇ କାହିଁ । ଅହମାହିନୀର
ଅଳ୍ପ ‘ନାନୀବଜାରୋଦିବା’ ଶାର୍ଣ୍ଣି ଅଥବା କର ମୁଦ୍ରକଣୀ
ମାତ୍ରକର ଅବରପାଇ କର ସହିତ ହେବ । ପ୍ରଦୀପରେ
ଏହା ସହାଯେଦା ପଢ଼ଇବ କରୁ ହେବା । ମନ୍ତ୍ର ଉତ୍ତରିଦି
କାହିଁ । ମାତ୍ର । ୫ ଉତ୍ତରିଦି ମନ୍ତ୍ର । ୫ । ମାତ୍ର ।
କେତୋତ୍ର ବନ୍ଧୁତବୀ ଏକାନ୍ତ କରିଥିଲା, ତାବ ମାନ୍ଦିଲରେ
ପାନରେଥାଇଥାଏ ।

୧୨ ପିଲାମଣି

“ପୁରୁଷ” ସାଥେ ଯାହା କଣାଧ୍ୟେ ବାହୁଦ୍ୟ ହେ
ଦେବାନ୍ତ ହେବ ନାହିଁ । ପରେମ ଅଳକ ଦିଥା ବସାଇବାକ
ଦିଗଭାବ ନାହିଁ, ଏ ପୁରୁଷରେ ମଧ୍ୟ ଅଳେବ ନଜାବାଦ
ପାଇ ପଚାଶରେ “ପୁରୁଷ” ବୀକହାର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ
ଅଧେମାନେ ଉଚ୍ଛବୀସୁରେ ଦେଖାଇବ କମରୁ ବେହ
ଅନ୍ତର, ଏହି “ପୁରୁଷ” ପ୍ରକାଶ ଦିଲାଗନ୍ତି । ଅଧେମାନେକର
“ତିବ ସବୁ” ପୂର୍ବରେ ଆଶୀର୍ବାଦ ଦିଲାଗେ “ଦିଲାଗ”
ମଧ୍ୟ ପାରେଦାର ବାଣୀରେ ଫେରି ଦିଲାଗି “ପୁରୁଷ” ପ୍ରକାଶ
ଦିଲାଗା ବିଷୟରେ ବିଜ୍ଞାପ ଦାତାଙ୍କ ପ୍ରକାଶରେ ଦିଲାଗେ
କମ ମଧ୍ୟବାଦୀ “ତିବ ସବୁ” ପ୍ରକାଶ, ଏହିଦାଂ ଏହା
ଅନ୍ତର, ଦୂରର ପୁରୁଷରେ ଅବିଲମ୍ବି । ଏହିଦାଂ “ପୁରୁଷ”
ଅଧେମାନେ ନାହିଁ । ଅଧେମାନେ ଦେବା ମୁଦ୍ରା
ଦା ପୁରୁଷ ଅଧି ପ୍ରକାଶ ଦାତାଙ୍କ ଦିଲାଗର କମରୁ, ଏମାନେ
ଅନ୍ତରେକେ “ମାନୁଷରେଣ୍ଯପ୍ରକାଶ” ପ୍ରକାଶ “ତିବ ସବୁ”
ଦିଲାଗାର ଦାତାଙ୍କ ଦିଲାଗ ଅନ୍ତରେ ଏହିଦାଂ

ବାଦପାଇବାରୁ ପାଇବ ଅନ୍ତର ଅବୁଲମ୍ବ ହେବ, ନିଃ
ପାଇ ଉପରିଷିତ ହେବ, ସବୁର ସକଳ ଏତ ଯୁଗ କହିବ
ପ୍ରଥିତବାର ମୂଳ କିମ୍ବା କି କି ଉଚ୍ଚବିମ୍ବରୀ କି ?
ଏହି ଉଚ୍ଚବିମ୍ବରୁ ଜାବତରା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମାସକ ନିରାପଦ
ମରେ ।

କେଣ୍ଠର ବଳ ।

ଅମେରିକାରେ ପଦବୀ ସୁଧାର କରୁଥିଲୁଣ୍ଡି ଯେ ଏହାଙ୍କ
ଯେତେବେଳେ ବେଳେ ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇଥାଏନ୍ତି ଉତ୍ସବରେ
କିମ୍ବା ପରମାଣୁକାରୀ ବେଳେ ଲଗାଇବାକୁଣ୍ଠିତ
ପରମାଣୁକାରୀ ବୋଲି ବୃଦ୍ଧବର୍ଷ ହୋଇ ସେହିକରି ବୀରବାନ୍ଧାର
ବହୁକ । ଏହା ପାଇଁରର ପରିଜ୍ଞାନ, ବୁଦ୍ଧିମୁଖ, ବେଳେରେ
ଲଗାଇବାକୁବେଳୀର କହିଛୁବ ମା । ମରଣ୍ପତ ରହାଇଲା
ଏହା ପରମାଣୁକାରୀ । ମନୁଷ୍ୟର କିମ୍ବା ମନୁଷ୍ୟର କିମ୍ବା
ତାଙ୍କ ସବୁପାଇଲା କିମ୍ବା

ଯେତେପରିବାର ଦୟାରୁକୁ ଦୟାରୁରେବେ ଦୟା ହେବ, ଯେତେ
ମଧ୍ୟରେ ଦୟାରୁକୁ ଦୟାରୁରେ କାହାପାଇଁ ହେବ ।
ଯେତେକି ଦେଖେ କାହାର ଜୀବନ ଅବ୍ୟାହତି ଏଥୁଲେବେ କି କାହାର
ଜୀବନ ଅବ୍ୟାହତି ଆମର ଜୀବନ ଦେଖେଲେବେ କାହାର
ଅତି, ତେ ମନୁ କଣେବେ ଯାଏବା ଏହି ଅନ୍ତରୀଳରେ ଏକ
ବିଷକ୍ତ ଦୟାରୁକୁ ଦୟାରୁରେ ଦୟାରୁ ଦୟାରୁ । ଏହା ଏହା
ଦୟାରୁରେ ଏହା ସ୍ଵପନରେ ଦୟାରୁ ଦୟାରୁ ନେବେ ଦୟାରୁ
ଏହା ଦୟାରୁ କୌଣସି ଉଚାଳରେ ଏହାରେ ଏହା ଦୟାରୁ
ଯାହାର ଜୀବନରେ ଏହାରେ ଏହାରେ ଏହାରେ
ଦୟାରୁ କୌଣସି ଏହାରେ ଏହାରେ ଏହାରେ
ଦୟାରୁ କୌଣସି ଏହାରେ । ମଧ୍ୟ ଦୟାରୁରେ ଦୟାରୁରେ
ସୁଧା କାହାରେ । ଦୟାରୁ ଦୟାରୁରେ ଦୟାରୁରେ ଦୟାରୁରେ
କୌଣସି ଉଚାଳ ଏହାର ଏହାର ଏହାର ଏହାର
ରାଧାରାମ ଦେଖ । ଏହା ଦୟାରୁରେ ଏହାର ଏହାର
ମଧ୍ୟ ଦୟାରୁରେ, ଏହାର ମଧ୍ୟ ଦୟାରୁରେ ।

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ଅଜ୍ଞ ବାହାରିର ଅସ୍ତ୍ରୀ ଗୁଣପଦ୍ଧତି ବାଜେ ଶୈଖ ଧେବକ ବର ଅମଥା ଅର୍ଥବ୍ୟୁ ତରିବାକୁ ଦେବ ଗାହିଁ ।

ବିଦ୍ୟା ଜଗତର ଦୃଶ୍ୟ ଅଛିଥାର । କ୍ଷାନ୍ତାବୀ ।

ବୁଦ୍ଧା ପ୍ରାଣର ସମ୍ବନ୍ଧ ଅଶ୍ଵା । ।

ଭାବୁର ଚତୁର୍ବୀ, ପ୍ରକାଶ ମାର୍ଗିକ ସାହେବଙ୍କ ଅଧିକାର ଜଗନ୍ନାଥ ପାଇଦା, ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ମୂଳବିଦ୍ୟାଙ୍କ ଓ ପ୍ରକାଶ ପଲାୟନ ଦେହ—

ବିଟେ ଗବ୍ରୀମେଷ୍ଟକ ଅନ୍ତର ଅନ୍ତରୀ ରେଜଞ୍ଚଲିକା ।

କୁଳବେର୍ଷ ଶ୍ରୀ ସୁମିତ୍ରାକ ଦେଖ, ସେଥି ନିମନ୍ତେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ବନ୍ଧୁଷୀତାରୁ ଏବନ୍ଦେଶବାସିମାନଙ୍କ ଡକ୍ଟର୍ ସ୍ବାମ୍ଭଲ୍ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୁଏ ଏହ ଗାନ୍ଧିଜୀ
ପଣ୍ଡିତ ମନ୍ଦିର ପଳକରେ ଧାରୁଦୋଷନ୍ୟ, ମେତା, ପ୍ରମେତ, ଶୁନନାରିଲା, ବର୍ତ୍ତୁହୃଦୀଶ, ପାନର ବିକୁଳ, ଏମନ୍ତ କି କୁଣ୍ଡଲେର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିନାଇ ଦୂର୍ବଳ
ମାତରଙ୍ଗାନବିକଳୁ ଅସର ଓ ଅଭ୍ୟନ୍ତରେ କୁଣ୍ଡଲେର ପଳକରେ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ପରିଚାଳନା କରିବାର ନିମନ୍ତେ “ଜ୍ୟାନଚିନ୍ତନ” ଆପଣର
ଦେବାର ପୂଜା କୁ ପ୍ରବୃତ୍ତ ପଳକାୟକ ଔଷଧ ପଳକରେ ବିଶ୍ଵାସ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଅବଧି କରିବାର କଥା । ସେଥି ନିମନ୍ତେ ଜାତ୍ରର ମାନ୍ଦିର
ମାତ୍ରେ ଜୀବନାଳବ୍ୟାପୀ ଅସାଧାରଣ ଚେଷ୍ଟା ଓ ଅଧିକାସ୍ତ୍ର ଓ ଅଳକ୍ଷ ଅର୍ଥ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅନ୍ତର୍ଭାବର ପଳକରେ ଦିଶିଲା ଅଗେରକାଳ
ଯାହାରେ ପ୍ରଦେଶନାଟ କେବେକୁଛିଏ ଇତା ଓ ଶୁଳ୍କ ନିର୍ଣ୍ଣୟବିହିତ ବୃକ୍ଷର ବର୍ଣ୍ଣମେଶ୍ଵର ପାମୀକୋଣାୟାର ଅଳ୍ପମୋଦର ଅୟବର, ଧାରା
ଓ ଜାତ୍ୟାନା ପ୍ରକଳି ଦେବାଟି ପ୍ରସିଦ୍ଧ, ରାଜ୍ୟପରିଷାରକ ଓ ଶୁନବୁକି କରି ତିରଧର ପରେଶରେ କୁଠର ବିଶ୍ଵାସକ ପ୍ରତିବ୍ୟାର ପରିଲୁହେର
ଯଦର ପାତ୍ରାଳ୍ୟରେ ଏହ ମହାଶିଳମାଣୀ ଜ୍ଞାନ “ଜ୍ୟାନଚିନ୍ତନ” ଅବିନାଶ ହୋଇ ବରବକାସମାନଙ୍କର ମହାମ ଅଳ୍ପମୋଦର ଦୂର୍ବୁଦ୍ଧ ମୋଦିଅଛି ।
ମେବେ କୁମେ ମନେ କରିଥାଅ କୁମୁଦ ଗେଗ ଅସାଧ ଯଦି କୁମୁଦ ଚିତ୍ତର କୁମୁଦ ଅଗେଗ୍ୟ କରିବାକୁ କେବଳା କରିଥାନ୍ତି ସେବେ କିମ୍ବା
କିମ୍ବା ପ୍ରବୃତ୍ତ ତିରଧର ସେବକ କରି ଜାବନରେ ଜାବାଥ, ବିଥାଏ କୁମୁଦ କହିଥିରୁ ଜାବନରେ କେବଳା ହୁଅ ତାହା ।
ଆଜେ ଏହ ମହାଶିଳମାଣୀ “ଜ୍ୟାନଚିନ୍ତନ” ମେବେ କରି ଦେବ ସଙ୍ଗେ ଶୁଭପଳି ପଳକ । କିମ୍ବା କରିବାରେ ପରମାତ୍ମା ଦୂର୍ବଳ ଜାବନର
ଅଭିର୍ମଳାନରେ ପୁରକୁଷ କାର୍ଯ୍ୟମ ହେବ ! ! ! ଅଫେକରର ଖାରାଣ ଅଛି ଯାଏ ଓ ଗଜମେଲ ବିଦ ଶଶବରେ ପ୍ରଦେଶ କରି ତାହା ।
ତାହିରେ ଦୂର୍ବୁଦ୍ଧ ହୁଏ ଜାହିଁ । କିନ୍ତୁ ପ୍ରାୟ ଅର୍ଦ୍ଧଶତାବ୍ଦୀ ଦେଇ ସାଧାରଣର ବେ କଥା “ଜ୍ୟାନଚିନ୍ତନ” ଏକାଦଶେ ଦୂର୍ବୁଦ୍ଧ କରିଦେଇଥାଏ । ଜ୍ୟାନଚିନ୍ତନ
ଶେଷ ଏହି ବିଶ୍ଵାସ ଦାହିଁ, ସମ୍ମର୍ମ ଅଗେଗ୍ୟ କରେ ଥରେ ଅଗେଗ୍ୟ ହେଲେ ଥରେ ପୁରକରମର ତରେ ଲାହିଁ । ଜ୍ୟାନଚିନ୍ତନର ଗୁଣ ପ୍ରାୟ ।

ତ୍ୟାଗକଳିତରେ—ମନ, ଅଧିଗ୍ରହ, ଶ୍ରୀବଜ୍ଞାନ, ମାର୍କାଣ୍ଡ ପ୍ରସାଦ ଦୌର୍ଗମ୍ଭେ ପ୍ରଥାର ମାଦଗଦୁବାଣ ବା ବିଷକ୍ତ ପତାର୍ଥର ସଂକ ଜାହି । ଯଥାଏ ଏବାର ଏକ ଅସ୍ତର୍ଯ୍ୟ ଗୁଣ ଏହି ଯେ ଜୀବନ ସେବକର କରୁଥିଲା ପରେ ମତ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୁଏ, ଶ୍ୟାମ ହାତି ଦରେ, ତୋମ ପରିଚାର ସରେ, ତ୍ୟାଗକଳି—ଶାନ୍ତିବାଳୁ ସ୍ଵାକ୍ଷର, ସଦ୍ଵିଜୟକୁ, ତ୍ୟାଗକଳି ସେବକରେ ଦୌର୍ଗମ୍ଭେ ପ୍ରଥାର କଣ୍ଠ ନିଷ୍ପତ୍ତ ନ ସବୁକୁ ସବୁକ କରୁଥିଲା ଏବାର ଅପ୍ରମାଣେ ଆମାର ମନେ ବନ୍ଦିଲା ଶିର୍ମରମ୍ଭେ ମେହନ୍ତ ମର ଯାଇଛି । ସିଥି ଉପରେ ଏହା ହତଦର କବ ଓ ଦର ଦେହର ଜୀବନ ।

କ୍ଷେତ୍ରକାନ୍ତରେ ଏ କି କ୍ଷେତ୍ର ଅବସଥା ହେବା ?

୯ । ମେହ ସମାଜୀୟ ପୀଡ଼ା ଓ ସ୍ଥା ଧ୍ୟାନ; ୧୦ । ଗରମୀ ଓ ପାଇତି ଦୃଷ୍ଟିକ ବଳୁ ସମାଜୀୟ ପୀଡ଼ା; ୧୧ । ବାଚ ସମାଜୀୟ ପୀଡ଼ା।
ମେହ ସମାଜୀୟ ପୀଡ଼ା—ସଥା—ମେହ, ପ୍ରମେହ, ସପ୍ରେସ ଧାରୁ ନିର୍ମଳ ବା ବର୍ଜୁ ନିର୍ମଳ ହେବା, ମୁକ୍ତିମୁକ୍ତି ଶ୍ରେଷ୍ଠତାର କେବଳ, ପ୍ରଥମ କ୍ଲାସ, ପ୍ରସ୍ତର ମୂର୍ଖେ ବା ଧରେ ସ୍ଵାପନ ପଦାର୍ଥ ବାହାର ହେବା । ସ୍ଵାନେତି ଦର୍ଶକ ବା ପ୍ରକାଶରେ ରେଗଣ୍ୟାବ, ଅର୍ଥାତ୍ ଶୁଣିବ ବରଳପା, ପାଦ ମୋହ ଓ ବରଳିବ ପ୍ରଶ୍ନପଥ, ପ୍ରେରିଲ, ଭୁବନ୍ଦୁର କୁଳ, ଭଜ କ୍ଲାସ, କ୍ଷେତ୍ର ଜଳ ପଞ୍ଚବା, ହାତଗୋଡ଼ କୁତଳା, ସଇକଳିଙ୍ଗ ପ୍ରାଚୀ, ଦୌକଳ୍ଯ, ଦୋଷ୍ଟ କାଠିର୍, ମ୍ବାନାନାନ୍, ଅକୁଳ ଉତ୍ସବ । ସ୍ଵାକ୍ଷ୍ରୟ—ରତ୍ନ ବା ସେବପ୍ରବଳ, ଅନ୍ଧମୁଖ ରଜ୍ଜୁପ୍ରାଚୀ, କଟ୍ଟିବଳ, ବିକୁଳ ପ୍ରସରିବ ବେଦଗା, ଓ ଦନ୍ତବାନ ଦର୍ଶାଇ ।—ବଳୁ ସମାଜୀୟ ପୀଡ଼ା, ସଥା—ଗରମୀ ଓ ବରଳିବ ପାଇଁ ବାହାର ହାତ, ଦାଢ଼ ଓ ଗୋଡ଼ର କଳକୁ ତମକା ରତ୍ନ, ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଦେଖ ଛୁଟିବା, ମୁଖରେ ଓ କାହିଁରେବେ ଦା, କାରେ ଦା, ଥର୍ମ ଦା, ପାଞ୍ଚଦା, କାତ୍ରଦା, ଘରକର, ତାତୀ, କୁଣ୍ଡା ଓ ସମ୍ମନ ବି କୁଣ୍ଡ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆରୋଗ୍ଯ ଦେଖିବାକୁ । ବାଚ ସମାଜୀୟ ପାଞ୍ଜା—ରାଶିରେ ବେଦଗା, ସମସ୍ତ ବକ୍ତବ୍ୟ କରିବା, ଦାଢ଼ ଓ ଗୋଡ଼ ପୁରୁଷା, ଅର୍ପା ଓ ପିଠିର ବେଦଗ ରବ୍ୟତ—ବସ୍ତୁ ଶରୀରର ଦେଇବ ଏହ ବା ଫୁରୁ ପ୍ରସର ପରେ ମଧ୍ୟ ଦିନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା କର ପରିବର୍ତ୍ତନ ଏହ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଏହ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଏହ ପରିବର୍ତ୍ତନ

ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରତି କୋଟିର ମୁହଁ, "ଗୋଟିଳ ମୁହଁକା, ଗୋଟିଳ ମୁହଁକା ଓ ଧରେଇଲ ମୁହଁକା ଧାରି ମୁହଁକା
ଦୋଷକ ମୁହଁକା ଏଥାର ମୁହଁକା ଏଥାର ଅଥାର ।

I. B. G. & Co. Bazar Bazaar Calcutta
Registered Telegraphic
Address "DANZIN" CALCUTTA

ଶେଇ ଏକେକୁ—ହଟିଆ, ବର୍ଗ, ସମୋ,
ଅତି, ଦ, କ, ଏଣ୍ ହେଠ ବନ୍ଧବଜାର ଦଳିବଜାର

FILED NO. 081

THE UTKAL DIPIKA.

CUTTACK, SATURDAY THE 3rd December. 1904

୧୯୮୬ ମସିର ଏକ ୧୦୨ ଖାଲ ଘନବାଟ

ତଥା ମହାରାଜାଙ୍କ ପାଇଁ ଏହାରେ ଏକ ବନ୍ଦି କରିଲୁ ଯାଇଛନ୍ତି ଏହାରେ ଏକ ବନ୍ଦି କରିଲୁ ଯାଇଛନ୍ତି

અનુભૂતિ

三

9824

ଅମ୍ବା

କଳନ୍ତିପାଇ ଦଶପଦ ହତାନ୍ତର ଏହା
ତମନ୍ତର ବୁଝେ ଧରି ହୋଇଥାଏ, ତଥା,—
ପ୍ରଥମାନର ସାଥେ ଧାରିବା ଟେଲ୍ ଓ ଅର୍ଜୁପଦିବା ଟେଲ୍
ଯେଉଁ ଏବ ପ୍ରଥମ ଟେଲ୍ ମାତ୍ର କୌଣସି ଦଶପଦ ଯେବେ କିମ୍ବା
କେବଳଟେଲ୍ ହେଉ ଏହା ଟେଲ୍ ଏବା ଉବ୍ଧା ଦେବ ମାତ୍ର
ଦେବୀ ଓ ଦୂରସ୍ଥଥି ମବ୍ବା କେ ଏହି ସଥମ ଥରଇ ଦେବୀ ଓ
ଦୂରସ୍ଥ ଯଥାକ୍ଷେତ୍ରକୁ । ଅର୍ଥକୁ ଫଳ ସହାଯ କରିବ
କେନ୍ଦ୍ରାନ୍ତ୍ର ହୋଇପାରିବ । ଦଶପଦର ନୂନ ତମନ୍ତର
ଏ ସଠାଠାକୁ ହେବି ।

~~FOR SALE.~~

The pucca House belonging to the late Babu Anam Chander Das, situated in Cuttack Chundi (near Kanika Residence) is open to offers. For particulars please apply to the undersigned.

CUTTACK
the 29th Novr.
1904

J. S. ROUT
Samuel Chandra Dass
Executors to the Estate
of the late Proprietor.

NOTICE.

APPLICATION DEPARTMENT.

IRRIGATION DEPARTMENT
It is hereby notified for general information that the Etarnugra and Teropakhia Locks on the Hijili Tidal Canal, Ranges I and II, will be closed to traffic from 1st January 1905 to 15th February 1905, both days inclusive.

Balasore, G. T. Huntingford
the 24th Novt. Executive Engineer
Balasore Division.

ADVERTISEMENT.

Wanted a Sub-Inspector on
Rs. 50, 2 Head Constables on
Rs. 15 each and a Writer Con-
stable on Rs. 7 a month for the
Nayagarh State Police. Applica-
tions are invited to reach the under-

signed on or before the 10th proximo. Applicants are required to state their age, qualification and past services if any. For the Sub-Inspector's post preference will be given to an English knowing police officer of the Bengal Police.

১৮০

ବୁଦ୍ଧାର ମେ ତେବୁଣ୍ଡାର ଦୁଃଖ ଏବଂ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର
ଅଶ୍ରୁମୀ ଉପରେ ମାତ୍ର ଏହି କଥା ଏହି ଅନୁଭବ
ନିରାମିତିରେ ଚାଲି ଦେଇ । ସେଇ ଦୁଃଖାନ୍ତମାନେ
ଦେଖ ନିର୍ବିର୍ଯ୍ୟ ଅଦେଳାଦୁ ମୁହାନ୍ତ ଦେମାନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଦେଖିବାକୁ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଦୋଷରେ ଉପରେ ତ ହୋଇ ଗୋଟିଏ
ଦୋଷ ପାଇବେ । ବାରାବେଶ ଓ ନିର୍ବିପଦ ସରାଜେ
ଉତ୍ତମ ବନ୍ଦେଶ୍ୱର ବନ୍ଦେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ।

ପ୍ରାଚୀନତାର କିମ୍ବା
ପରମ ପ୍ରେସିଲେ
ଏହାର ଶମ ଓ କୁରିପାଇ ପ୍ରଥମ
ଶିଖାଦେବ ଅଭିଭବ

ପୁଣଜମନାବୁଦ୍ଧର ପଢ଼ା କେବାକୁ ଗହାତ୍ମା
ବେମାକେ ନିରୂପତ କାପିଲରେ ନିଳମ୍ ସ୍ଥାନରେ
ପ୍ରପତ୍ତିକ ଦୋଷ ନିଳମ୍ ଡାଯୋରହେ । ସେ-
ଭୀମାକେ ସଞ୍ଚିତ୍ୟମ ଅନ୍ତରୁ ବେମାବୁଦ୍ଧର ତାଙ୍କ
ସାମାପନୀ ଭାଙ୍ଗ ହେଲେ ତାବର ତାଙ୍କରେ
ନିଳମ୍ ପ୍ରେର କରିଛି; ମାତ୍ର ନିଳମ୍ ଜୀବମ-
ନର ଟ କରୁଥାଏ ଅଥବା ବାହା ପାଇଥିଲେ
ଟ ୧୫ କାରୁ କମ ହେଲେ ସୃଜନୀ କରୁଥିଲାହ
ନିଳମତାବ ପ୍ରେସ କେବାମାହେ ଦାଖଲ ତର-
କାରୁ ହେବ; ତ କରେ ଥାର ନିଳମ୍ ହେବ ଓ
ହରୁରେ ଯେ କଷ ହେବ ହାହା ହୃଦୟାଘିବ-
ଠାରୁ ଦରିନଗେ ଅଦ୍ୟ ଦର୍ଶିବ । ସାଇଅହା
ତମା ଟ ୧୫ କାରୁ ଲକ୍ଷ ହେଲେ କିମନିତେ
ରେକେନ୍ଟର କରୁଲୁଗୁଡ଼ି ନିଳମ୍ ଉପାଦାନ
ବର୍ଚାରେ ଦାଖଲ କରିବେ ଓ ହାହା ବ ଟ ଏବଂ
ନିମନ୍ତେ ବଳଦବ୍ର ରହିବ । ମାତ୍ର ଟ ୧ ବାକୁ
କମ ଲଗା ହେଲେ ଅପ୍ରାମ ଜଳା ଆଦାନ୍
ପ୍ରକାର ଯକ୍ଷା ଦର୍ଥିବ ଓ ରେକେନ୍ଟର ହରିଲି-
ସୁତର ମୁଦ୍ରାଜଳ ଦେବ ମାହି । ରହ ।

Cuttack. } N. N. Mitra,
Dist. Engineer office } District Engineer,
18-11-04. Cuttack.

ପ୍ରମାଣିତ କାନ୍ତି

ଚାଲଦଶ୍ଵା ସବୁ
ତୁମୁଳପୁର ନାହିଁରେ ସବୁ
କନ୍ଦବାଳ ବସ୍ତା
ଡକକ ଖୋଜପୁର ସବୁ
ପ୍ରଭୁରାଜର ମାଧ୍ୟମ ରମ୍ଭ
ସାଇଲପୁର ମହାଜ୍ଞା କ

ଲେଖକ ।

ଦୁଇମାନ ମାରନର ସ୍ଥଳ ନିମ୍ନ ମାଧ୍ୟକ ୫୩ କି
ଦେଶର ଦୂରନ ଧରନର ତ୍ରୀଲିଙ୍ଗ ପ୍ରଦେଶ ଉଚ୍ଚାରି
ଏବନର ନିର୍ଜଳ ହୃଦୟରେ ଅବସଥ । ଅବେଦନକାରୀ
ସମ୍ବନ୍ଧକ ଶ୍ରୀମତ୍ ଦୁରପ୍ରମାଦ ବୋଷନ୍ଦ ନିବନ୍ଦରେ ସ୍ଵର୍ଗ ଉପରେ
ଦୋଷ ଅବେଦନ କରିବାକୁ ହେବ ।

10-11-04 Hari Prasad Bose
Bahugram Secretary of Bahugram
M. E. School

ପ୍ରକଳ୍ପିତ ବା ।

ମହାମାତ୍ରଙ୍କ ବଜ୍ରେଶର ସାରୁ ଥାଣୁ, ପେନର
କେଳ କଲ୍ୟ ମୟୁରିକଣ୍ଠକୁ ଶୁଭଗମକ ଛାଇ
କାହିଁପଦା ଚରଣତେଥେ ପିଶାଲଥୁବେ ।

କେବଳ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଉନ୍ନତିଦାୟିକୀ ସମ୍ବଲ
ହାତାଦିକି ପଥରୁ ଜାଗଲା ଯେ ତାଙ୍କ ସମ୍ବଲ
ଗତିମାସ ତା ଏକ ଦୂର ଅଧିବେଶନରେ ସେହି
ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ସଂଚଳନର ଗୋଟିଏ ଶାଖାସମିତିରେ
ପଢ଼ିଗଲ ଦେଇ । ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ନିଷ୍ପତ୍ତି କାର୍ଯ୍ୟ
ବଙ୍ଗୀ ଶାଖାସମିତି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ
ଯେତେବେଳ ଅଧିବେଶନରେ କୃଷିଶିଳ୍ପିକାଙ୍କ ଉନ୍ନତି
ବ୍ୟକ୍ତିରେ ଦେଇବିବ କରୀ ଦୋଷପୂର୍ଣ୍ଣ ।

ଏହି ଚାରି କୁଳରେ ଶୈଖଦେବୀ ସତ୍ରା-
ହିକ ଗାଲିଗାରୁ ପ୍ରକାଶ ଯେ ଭାବରେ
ପ୍ରେଲେଗ ରେମ ମୂଳ ପ୍ରକାଶପ୍ରାଚିର ୧୫,୫୫୨ର
୫,୧୫୯ ଲୁ ଅଟେ ଅମ୍ବାଳ । ବମ୍ବେଜରେ
୫୦୦ ହାର୍ଦିଗବାଟରେ ୪୫୫ ଏବଂ ମସାମୂର
ମଧ୍ୟଭାବର ଓ ମାନ୍ଦ୍ରାଜରେ ବାହ୍ୟ ଭାଗ,
ପଡ଼ିଥିଲା ମାତ୍ର ସୁମୁଦ୍ରଦେଶ, ହଣ୍ଡାଗ, ବରା ଓ
ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶର ବିଭିନ୍ନ ଦ୍ୱିତୀୟ ହୋଇଥିଲା;
ଗନ୍ଧାରାର ଏହି ସମୟର କୁଳନାରେ ଏବହର
ଫଳ ଶବ୍ଦ ବୋଲିବାକୁ ହେବ ।

ପ୍ରଜାବଳୀରେ 'କରନାଳିର ଅଧ୍ୟଗ୍ରହ'
ଶାର୍ଦ୍ଦିତ ଏହି ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ପରିଷର ସମ୍ବନ୍ଧ
ଅମ୍ବାଳକେ ଏହି ଅଗ୍ରମ୍ ମାସରେ ପ୍ରକାଶ
ଦର ଗାହା ସନ୍ଦେଶ ଦକ୍ଷ ଥିବାର କର୍ତ୍ତାଙ୍କର
ବେଳେ ପ୍ରସଂଗରେ ଅଣ୍ଟିବ ପ୍ରେରିତପଥ ସ୍ଥାନ
ନୁହେ ଅତ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କଲି । କହି କୁ ପାଠକ
ମାଳକେ ଦୃଢ଼କ ଯେ ଅମ୍ବାଳକର ସନ୍ଦେଶ
ଯଥାତ୍ ସ୍ଵର୍ଗ ଏହି ବିଜ୍ଞମୋଳୀ ପ୍ରକାଶ କଥାର
ଅବ୍ରଦ୍ଧିତ ଓ କରି ଆହୁତିର ସମ୍ବନ୍ଧାତାକ
ଅବ୍ରଦ୍ଧିତ କରି ଦେଇ କରି ସହଭାଗୀ କରି
କର୍ତ୍ତାଙ୍କାଳ ଅବ୍ରଦ୍ଧି ଦୁଃଖ କରିବାର ପାଇବା
କରିଥିଲେ ।

ଭୁବନେ ପ୍ରକାଶ ଦିଲା ଅନ୍ତର୍ମୟରାଜୀରେ ଗର୍ଭାଦିନ

ତାଙ୍କ ଘରରେ ଏକ ସବୁ ଦୋଷଥିବାର ଜଣେ
ପହିପ୍ରେବକ ଲେଖିଅଛନ୍ତି । ସବୁରେ ଗ୍ରାୟ
ଗ୍ରାମ ଲୋକ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ଏକ ଯଜ୍ଞାର୍ଥ
ସବମେଳନର ବାହୁ ବିଶିଳନବିଧାରୀ ସେଇ
ସବୁପଦିର ଅଥବା ପ୍ରଦଶ ବିଦ୍ୟାରେ । ବାହୁ
ମହାଶୟ ଏବଂ ସମ୍ମଲନରୁ ପ୍ରେରିତ ପଣ୍ଡିତ
ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର ମିଶ୍ର ସମ୍ମଲନର ଅଭିଗ୍ରାୟ ଉଦ୍‌
ମର୍ମପେ ହୃଦ୍ୟର ଦେଲାଇଥାକୁ ସଜ୍ଜାର ବିଜ୍ଞାନୀ
ମାନେ “ଶୁଭ ମଧୁବାହୁର ଅଭିଲାଷ ଶାୟ,
ପୂର୍ଣ୍ଣ କରନ୍ତୁ” ଏହି କଥା ଏକମୂରତରେ ପୁରୁଷ
ପ୍ରକାଶ କଲେ ଏବଂ ହାରମୋହିନୀମ ସହିତ
ନାମ୍ବୁ ସଙ୍ଗୀତ ଗ୍ୟାନିକ ହେଉ ସବ କଙ୍ଗା
ହେଲା ।

ଭାବର ସକାଶେ ଗେଟିଏ କୃଷି କୋରତ୍ତ
ବା ପଦିର ସ୍ଥାପିତ ହେବାର ପ୍ରିଯ ଦୋଷାଙ୍ଗୀ
ଯେ ଚନ୍ଦ୍ର ଭାବର ରହୁଥିଲା ପାଦରେ କୃଷି
ବିଦ୍ୟାରେ ନିଷ୍ଠା ବୋଲି ଦିଇଲିଯାକ ମାନୁଷ
ସଙ୍ଗେ ସେଉଁମାନେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲୁଛି ସେମା-
ନବର ରଣ୍ଧିଯା ଗର୍ଭମେଳି ସହିତ ଉତ୍ସମ
ଘୋଗ ରହିବ । ସବର କୃଷି ଉତ୍ସମେହର
କୋରନ ଏହି ଦୋଷାଙ୍ଗର ଜାଗାପାଇଁ, ଧୂର
କଲେଜର ଜାଗରେକୁର ଏହି ଉତ୍ସ କର୍ମକୁ
ରମାତେ ଓ ପ୍ରାଦେଶିକ କୃଷି ବିଭାଗର ଜାଗା
ରେକୁର ଏହି କରି ନିଷ୍ଠା କର୍ମକୁ ପ୍ରଦାନ
ଏହି ବଜ୍ରାୟ ଦିନୀ କରୁଥିବ ଜାଗରେକୁର
ସହିତ ଏହି ପ୍ରାଦେଶିକ ଉତ୍ସକର୍ମକୁ
ମଧ୍ୟ ଏହିଜଣ ସେଟେଣ୍ଡା ଦେବେ । ଏହି
ଦୋଷର ପ୍ରଥମ ଅଧିବେଶନ ଏହିମାତ୍ର
ଗା ୨ ରାତରେ ପୁଷ୍ଟାତାରେ ହେବ ।

ରତ୍ନର୍ଥ ଅର୍ଥାତ୍ ସକ ୧୫୦୩୦୪ ମୟୋହାରେ
ସେବେ ଚବ୍ରା ବଲିହଳା ଶାକଶାଳରୁ ଯାଇଥି
ଥିଲା ଗହଁ ମନ୍ଦିର ଚନ୍ଦ୍ରମାରୀ କୃତିମ ଥିଲାରେ
ଦେଖା ଯାଇଅଛି । ଗହଁ ପୂର୍ବ ଦର୍ଶ କୃତିମ
ମୁଦ୍ରାର ସଙ୍ଗେ ଏ ୨୨୧୯ ଟଙ୍କା ଥିଲେହେଠେ ୧୯୫
ଦର୍ଶ ଶାକଶାଳରୁ ଗତ ବର୍ଷ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ
ମୁଦ୍ରା ଯାଇଥିବାକୁ ଦିନପଣେ କୃତିମ ମୁଦ୍ରାର ସଙ୍ଗେ
ବିଶେଷ ଦୃଢ଼ ଦେଉଥିବାର ଅବାଳ୍ୟ ପ୍ରମାଣ
ମିଳିଥିଲା । ସରତାରୀ ଲେଖାବାକାରେ ଯୋଦା
ରଜାକେ ବିଶେଷ ପରିମା କରି ଚବ୍ରା କେଉଁ
ଥିବାପ୍ରମାଣେ ଏବେ ଅକ୍ଷର ଚବ୍ରା ବାବାର
ବାରେ ଲୋବେ ଅକ୍ଷର ଚବ୍ରା କୌଣ୍ଡଳ କଥା
କୃତିମ ମୁଦ୍ରା ପ୍ରମୁଦ୍ର ଦର୍ଶିଥିବାର ଜଣଯାଏ
ଅଭିଭବ ଲୋବେ ଗହଁ ଚବ୍ରା ବା ଅକ୍ଷର
ଦୃଢ଼ର ଏବେ ବାବାରେ ସେ ତେବେ କୃତି
ମୁଦ୍ରା କେଉଁଥିଲା ବାବାର ସଂଖ୍ୟା କିମ୍ବା କି

ପାଇବା ୨ ଗର୍ଭମେଶାଙ୍କ ଏ ବିଷୟ ଧାରଣ-
ବରେ ବିବେଚନା କର ଲୋକଙ୍କ ଉତ୍ତା ତରବ
ଉଚିତ ହେଉଥିଲା । ଅମ୍ବାନଙ୍କ ବିବେଚନାରେ
ରୂପା ପତ୍ରା ହେବାରୁ କୃତିମ ମୁଦ୍ରାର ସଂଖ୍ୟା
ଦୃକ୍ ହେଉଥିଲା । ଚବ୍ବାର ମୂଳ୍ୟ ବୁଝା
ସଙ୍ଗେ ସମାକ ହେଲେ ସବୁ କିପଦ ଜୀବିତ

୧୯ ୮୫୪ ସାଲର ଅଳଗୁଳ ଜିନାଥର-
କର ସଂଶୋଧକ ଫିର୍ଦ୍ଦୁକ ସଙ୍କ ୮୫୦୪ ସାଲର
ଆ ଏ ଛକ ବୋଲି ଗୋଟିଏ କୃତକ ଅନ୍ତର
ବଜୀୟ ବକ୍ରମୀମେଣ୍ଡଲର ପ୍ରସ୍ତାବମରେ ଉତ୍ସୁକ
ବକ୍ରମୀମେଣ୍ଡ ଗତମାତ୍ର ତା ୧୯ ବିଜରେ ମଞ୍ଚର
କରିଥିଲୁଛି । ଏହି କାହା ଉତ୍ସୁକ ଗଜେଗରେ
ଶ୍ରୀ ହୋଇଥିଲୁଛି ଏବଂ ବହୁର କାମସଂ ୧୫୦୪
ସାଲର ଅଳଗୁଳ ଜିଲ୍ (ବଂଶୋଧକ) ଅନ୍ତର
ଦିଅସାବଥିଲୁଛି । ଏହି ଆନନ୍ଦ ଅନୁଷ୍ଠାରେ
ତତ୍ତ୍ଵବିଜ୍ଞାନ କାମ ଉଠିଯାଇ ବହୁ ବଦଳରେ
ସବୁକରିବାର ଅଧିକର କାମ ହୋଇଥିଲା ।
ଏହିତ ଅଳଗୁଳର ଏକ କରମାଳର ତତ୍ତ୍ଵବିଜ୍ଞାନକୁ
ସବୁକରିବାର ଅଧିକର ତୋଳିଯିବ ତେମାକେ ବାଜାର
ମାରିବାର ମାରିଖୁଣ୍ଡ ଏବଂ ଦେବାନ୍ତର
ବିଜ୍ଞାନରେ ଟ ୫୦୦ ଟା ତାତାଦ ଧର୍ମକୁ
ବଜୀୟା ଓ ପ୍ରାଦୟ ବକ୍ରମୀମେଣ୍ଡ ଯାହା କିମ୍ବା
ପଣ କରିବେ ସେହି ତାତାଦ ଧର୍ମକୁ ଡେନ
ଅଧାରକର କ୍ଷମତା ପାଇଥିଲୁଛି । ତେଣୁଟି
ତତ୍ତ୍ଵବିଜ୍ଞାନ ଜିଲ୍ କଲେକ୍ଟର ତେ ମାରିଖୁଣ୍ଡ
ଏବଂ ଜିଲ୍ ଜନକର କ୍ଷମତା ଏବଂ ସପ୍ରକାଶ
ସାହେବ କରିଷ୍ଟକର ରେବକ୍ୟ କୋରତ ଏବଂ
ଦାତାକୋଟର କ୍ଷମତା ପାଇଥିଲୁଛି ।

ପଟାମୁଣ୍ଡାର ଏକ ପଥିବୁ ଅବଗତ ହେଲୁ
ଯେ ଗନ୍ଧ ତା ଏ ରଜୀ ସହ ଶେଷ ପ୍ରଦୂରବେ
ପେଟା ଜାତ୍ରାର ବିଷରେ ସିନ୍ଧିଗାତ ପୁଣ୍ଡାର
ଲୈରମାକେ ପଥି ମୋ ଶାଖଗା ପଥିତେ ବାହସ
ବାହାର କର ଥାଣ ଶେଷେ ଗୋଟାଏ କୁରକ
ସେଇ ଯିବାଦେଲେ ତାନ୍ତ୍ରର ଉଠି ତାକ
ପହାର ବାହାରକୁ ଅସନ୍ତ୍ରେ କୈରମାକେ
ହେବେ ମାର ପୁଣ୍ଡ ପଳାଇଗଲେ । ବହିର
ଅବାଦହୁକ ପରେ ଅବାରରେ ମାର ପତଞ୍ଜକା
ପ୍ଲାନରେ ତୌରିଆ ଦେଖା ଦେଇ କହିଲା “ବାରୁ
କୁମୂର ମାର ସବୁ ଏଠି ପଚାଇ କୈରମାକେ
ପଳାଇଗଲେ ଦେଇ ଦେଖ” । ପେଟାକୁ
ସାଠ ଦେଖିବାରେ ଦେବେଇ ଅଭିଜାର
ଲୁଗାରେ ତଳା ହୋଇ ଏକ ଗାନ୍ଧ ଉଚିତର

କହୁଥିଲା ଏବା କହିନିକଟରେ ଗୋଟାଏ କାଳ
ଥିଲା । ପୁଲାଶ ଗାଲିକମରେ ଗୈତରୀକା
ଡୁକ୍ଖର ମୂଳ୍ୟ ଟ ୨୦୦ ଟଙ୍କା ଓ ଉଚ୍ଚପର୍ଦ୍ଦରୁ
କରିବ ସହିବ ଟ ୧୫୦ ଟଙ୍କାର ଛାତ୍ର କୁଳ୍ୟର
ମାଲ ମେଲ କାହିଁ । ପୁଲାଶ କବନ୍ତି ଦେଉଥାବି ।
କହି ଅରଦିନ ତା ୧୦ ଦିନ ସହ ପ୍ରାୟ ଷେଷ
ସମୟରେ ପୁଣି ଗୈରମାତେ ହିଜି କବୁଥିଲେ
ମାତ୍ର ଡାକୁରମାତ୍ର କାପୁର ଦେଇ ଦୌଡ଼ି
ଆହିବାରୁ ବହି କ ଦେଇ ପଲାଇଗଲେ
ପୁଲାଶ ଥାକା ନିବନ୍ଦରେ ଏପରି କାଣ୍ଠ ବନ୍ଦ
ରୁପ୍ତାବଳ ଏବା ଏଥର ବିହୁର କବନ୍ତି ଦେବା
ନିତାନ ଅବଶ୍ୟକ ।

ପଦା ବର୍ଣ୍ଣର ସୌଖ୍ୟର ସେବକ ଶୁଦ୍ଧଦୂଳୀ
ହାତ ଗୁଲିକ ଦେବ ବୋଲି ଅନ୍ଧାରକ ଗୋପ
ଅଛି । ସୁଲଭ ସାଧାରଣ ଶୁଦ୍ଧମାଳଙ୍କୁ ସେବକ
ଶବ୍ଦ ସବୁଝ ନିଜେମାତ୍ର କରିବା ଯାଇ ମୁକବା
ସମାଜର ସଭ୍ୟମାଳଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟରେ ସରାର
କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଦେବ, ଦେବଙ୍କ ସଭ୍ୟମାଳଙ୍କୁ
ମଧ୍ୟରେ ପେଉଁମାତ୍ରେ ଚନ୍ଦବର୍ଷ ବିଦ୍ୟ, ଏପର,
ଓ ଏଥେବେ ପଞ୍ଚମାଥୀ, ସେମାନେ ରଜ୍ଜକ ଥିଲେ
ସବା ପୁରୁଷ ଦେବେ କାହିଁ । ସବୁ ମୃଦୁମଣ୍ଡଳ,
ସବାର ଶାନ୍ତିରକ୍ଷା, ଉତ୍ସାହ କାର୍ଯ୍ୟ ଦିନ୍ ଦାସ
ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିପର୍ଯ୍ୟ ସନ୍ତିତମାର ସଭ୍ୟମାଳଙ୍କୁ
ଚନ୍ଦ୍ରବିଦ୍ୟାନରେ ସେମାନଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟରେ ସମ୍ମବ
ଦେବ । ଉଚ୍ଚକ ସନ୍ଧିଲଙ୍ଘର ସେବାପାଇଁ
ସେତେବେଳେ ଯୁବତ ସମାଜ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ
ଦୋରଥାତ୍ର, ସେହି ସମାଜର ସଭ୍ୟମାଳଙ୍କୁ
ବନ୍ଧିଲଙ୍ଘ କାର୍ଯ୍ୟର ଲୁଭ ଥେବି ପ୍ରତିକ ବିଦ୍ୟ-
ବାବୁ ଦେବାତ୍ମାର ସମ୍ମିଲନା ବିନ୍ଦୁରାର ପର,
ତୟ ଦେଇଥିଲୁଗୁ ଓ ସମ୍ମିଲନର ଉପରେକ
ପ୍ରସାଦାଦୁଧାସୀ ଯୁବତ ସମାଜପ୍ରସାଦ ଉପରେହାତୁ
ବ ତାତେ ସମାଜ ବହୁରୂପ ଆନନ୍ଦକୁ ଦୂର ଉପର
ଉପରେକୁ ପ୍ରବିଧିକୁ ବହୁତ ବୋଲି ମନେ
ଦିଲ୍ଲୀ ଥେବୁଥାର ବିଲେଜ, ମେଟ୍ରୋଲିନ
ମର୍ମେଶ୍ୱର ଓ ଦୂର ରଂଗକ ସ୍କୁଲ ଏ ଓ
ୟ ଶେଣୀର ଛାତ୍ର ଏବଂ ବିଲେଜର ସମ୍ମାନଙ୍କୁ ଉପରିମର ମାସ ତା କୁ ରଖି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ସଭ୍ୟମାଳଙ୍କୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ କରିଯିବ । ଅଧାରରୁ ସେବକ
ଶବ୍ଦମର ମନ ପ୍ରାଣ ଦେଇ ସବାର କାର୍ଯ୍ୟ
ନିର୍ଦ୍ଦୂରେ ସମ୍ମର ପୂର୍ବକ ସରସ୍ଵତିର ଧନ୍ୟବା
ଦର ଧାର ଦେବେ ।

ଦୁଇଥିଲେ ତ ସେମାନଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କିମ୍ବା
ବେଳକ ପାଉଥିଲେ । ଏବେ ସରକାର
ଗ୍ରାମବାସିଙ୍କଠାରୁ ହଠାତ୍ ଥିଲାକି ମୁହଁ
ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବ ଦେଶୀର ଜଳ ଗୁରୁତ୍ବରେ
ଏହାକାରରେ ଅଗ୍ରମ୍ କରୁଥିଲୁଛି ତେ
ଆଜିକ ଲୋକ ଲୋକର କଂସବାଧିକ ମାନ୍ୟ
ଦେଉଥିଲୁ ଏବେ ସେହି କୋଣେ ଗୋଟିଏ
ମାନଙ୍କ ସରକାର କବର କର ଦେଇଥିଲୁ
ଏହିଲେ ସେମାନେ ରାତ୍ରରେ ଘରେ ପାଶେ
ଥିବା ଦେବେ ବାହୁଦିନ ? ଗ୍ରାମବାସିଙ୍କର
କଷ୍ଟଯ୍ୟ ତଥାକୁ ଖାତ ରହି ଉପାଦି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଦରର ଦୃକ୍ୟ କେଉଁ ଘରେ ଗୋଟିଏକାଳେ
ଦିନିକ ଅତ୍ଯେ କାହିଁ । ଗୋଟିଏକାଳେ
ସେ ଜାତିକ ଅଧିକ ଥାମ ବା ପାତ୍ରିକ ତ
ପୁଣୀଷ ଆଶରୁ ଦ୍ଵାରା କୁଳ ବାଜି ଯିବା
ଅଧିକା ପୁଣି ମାନ୍ୟ ଦେଇରେ ସହର ବା ସହ
ତଥିବାକୁ ଦୌଡ଼ା ଦର୍ଶନରେ ଯେତେ
ଯତ ତ କଷ୍ଟ ତାହା କାହାପାଇୟା ଅହିତତ ନାହିଁ
ଏହିରଂ ମୋହେ କିରିପ୍ରତ୍ୟ କୋଇ ଭୁଲ ଦେଇ
କଷି କିବେଦ ତଥାତ ଗୁଣାଳ୍ୟ, ଏବେ ଗୋଟିଏ
ଯା ତ ଦଶାଦାରମାତେ କେବଳ ଧାର ନାହିଁ
ତଥାଥିଲୁ । ଏ ଦ୍ୱାରା କି ସରଥର ଫିରିବା
କାହିଁ ? ମୋହେର ନାମିଙ୍କର ମୁହଁ ଦ୍ୱାରା
ଏହି ଗୋଟିଏକାଳେ ଦୁଇର ବଳପରିଷଳୁ
ଶୀଘ୍ର ଏଥିର ପ୍ରତିକାର କରିଲେ ଅମେରିକ
ପରିବର୍ଷରେ ପରିଷଳ ଅନ୍ତରେ କରିଥିଲା

ଶ୍ରୀ କିମ୍ବର ସତ୍ୟ ୧୯୦୪ ମସିହା

କାର୍ଯ୍ୟ ବ୍ୟସ ମଧ୍ୟ ବନ୍ଦୁଆଛି । ବାଣିଜ୍ୟ
କାର୍ଯ୍ୟ କମେ ହବି ହେବାର ଲୋଗୋ ଥିଲୁ
ପରି ଚନ୍ଦ୍ର ଗାନ୍ଧାରୀ ପ୍ରଦତ୍ତ ହୋଇ ଗାହିଁ ।
ଏହି ଶଳ୍କ ଉତ୍ସାହ ଉତ୍ସବ ନିମନ୍ତେ ଉ
ତ୍ତାପ୍ୟମାଳ ଅଳମୀର୍ବ ହୋଇଥାଏ ବାହା
ରୁହ ପ୍ରବାଧ କାହା । ଅଳ୍ପାନ୍ୟ ସାଧାରଣ ବିଷୟକ
ଅଛି କାହୁଳ୍ୟ ସମାଦମାଳ କାହିଁ କର ଲୋକ-
ଜଳ ଦେଖିବିକ ଅବସ୍ଥା କଲ କରିବାର କ
ଠ ଚେଷ୍ଟା ହେଉଥାଏ ପ୍ରକାଶ ହେଲେ
ତୁମ କୁଅନ୍ତା । ଲୋକର ଅବସ୍ଥା କମେ
କଲ ଦେଇଥିବାର ପାଠ କର ଅଳନନ୍ଦ ହେଲୁ
ସାଧାରଣ ଫରାର ସେ ସମସ୍ତ କାଳିକା
ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥାଏ ସେହି ସମସ୍ତ ସନ୍ନୋଧ
କରିବ ବୋଧ ହେଉଥାଏ । ଅହୁର ଅସ୍ଵତ ଶିଶ୍ବ
ହୃଦୟ ହେବା ଦୂରମୟ । ପୁଲଙ୍ଗ ବିଶ୍ଵାଗର
କାଳୀ ତେବେ ସନ୍ନୋଧନକ ବୋଧ ହେଉଥାଏ
ଗାହିଁ । ତ୍ରାଣ ସୁଲକ୍ଷଣ ଗୁଣମା ମାମଲରେ
ପରିବର୍ତ୍ତନ ଏହି କମରରେ ଦସ୍ତ ହୋଇଥାଏ
ଲେଖ ଶାନ୍ତିକାନ୍ଦା ୮୨,୩୩୨ ଲା
କୁଣ୍ଡ ହେଲେ ୮୨,୩୩୨ ଲା ମୂଲ୍ୟର କୁଣ୍ଡ
କରିବ ହୋଇଥାଏ । ମୁୟରହିତର କର୍ତ୍ତମାନ
ପାଞ୍ଚାଶିକିଜେ ଯେମନ୍ତ ସୁଧାରକରିବିଲୁବାହିଁ
ଶୁଭଚିନ୍ମାଳକୁ ଭାଇ ବଜାରୀରେ ନୟନ
ପଥାରନ୍ତି । ଏହିଲେ ଏଠାର ଶାସନବାର୍ଯ୍ୟ
କର ଦିଲେବେଳେ ପ୍ରଜାଳାଭେ କହୋଇ ସେବେ
ଦେଖାଯୁ ଦୂରାହାରେ ହେବି କୁଅନ୍ତା (ଅବରା
ଶୁଭମନ୍ଦିନରେ ବାଜାରକପୁରୀର) ହେବେ
ଏହାର ସୁଲକ୍ଷଣ ବୋଧ କୁଅନ୍ତା ।

ବ୍ୟାକ ଲାମ୍ବାନ ସବୁ

ପୋର୍ଟାର୍ଥରକୁ ଅଧିକାର କରିବା କମନ୍‌ସ୍ଟେ
ଗାର୍ଡର ତ ଅଛି ବ୍ୟାପ୍ତି । ଗାପାନିମାକେ ଦୂର ଆଜମ୍‌
ଗାନ୍ଧି ଗାନ୍ଧି । ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଅବଶ୍ୟକ
କରିଲେ ବୁଦ୍ଧ ବ୍ୟାପ୍ତି ଅଧିକ ପୋର୍ଟାର୍ଥର
ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ହେଉ ଦସ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ମଧ୍ୟରେ
ଦୂର ଲେବେଇଲ ଚଞ୍ଚ୍ଚାଷେଲ ଅବଶ୍ୟକ
କାଳରଙ୍ଗାମାରେ ଆଜ ବୁଦ୍ଧମାଟିକୁ
ନୀତରୁ ସମ୍ମାନ ପଠାଇଅଛନ୍ତି ଯେ ମସ୍ତକରେ
ବ୍ୟାପକ ଅନ୍ତରେ ଦେବ ଭାବୁରଙ୍ଗାମାରେ ବହୁ
ପ୍ରତିକର୍ମବୀ ହେବାମାନର ବେତାପରି
କରିବାର କର କରିବାକୁ ତ ବହବେ ବା
ହେବେମାରେ ଅନ୍ତରେ ଦେବେବ ମା
ନୀତର କଣ୍ଠରେ ଉତ୍ସାହକି ଅଥବା
ପ୍ରତିକର୍ମବୀ ଅନ୍ତରାଗ ଗୋଟିଏ ଅନ୍ତରେ
ବେତାପରିକ ଏହି ବାବ୍ୟର ଅ

ଏହି ଯେ କୁଞ୍ଚର ବଳ୍ଟିକ ଉଣତ୍ଥା ବନ୍ଦମାଳ
ସୁମେଲକେନାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅସି ପହଞ୍ଚିଲ ଆଜ
ଅଳ୍ପଦିନରେ ଜୀବାଳ ନିରଗରେ ଉପସ୍ଥିତ
ହୋଇପାଇବ ସ୍ଵତଂ ଏହି କେବେଳ ଦିବସ
ସନ୍ଦର୍ଭ ମେ ପୋର୍ଟାର୍ଥରସ୍ତିତ ହେଲେମାଳଙ୍କ
ସାହାର ପ୍ରଦାନ କର ଦୂର ରକ୍ଷା କର ପାରନ୍ତି
କେବେ ବଳ୍ଟିର ଉଣତ୍ଥା ବଳର ଉକ୍ତାର
କରିପାରେ ମାତ୍ର ଖୋବେଲଙ୍କ କେହିଁ ସେଇ
ମାକେ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ବାଙ୍ଗ ବଥାକୁ ଏହିଦେଇ
ଜୀବାଳଙ୍କ ସହି ବଥାବାର୍ତ୍ତ କରୁଥିଲା ।
ପୋର୍ଟାର୍ଥର ସେବା ଓ ସେବାପଦର ଅବସ୍ଥା
ଏହିବୁପ ଓ କୁଷର କାଶ୍ମୀରୀପେନା କହୁବୁରେ
ଅବହୁବିତ ଓ କପର ପୋର୍ଟାର୍ଥର ପତନ ପାଇଁ
ଦୂର ତରିନିର୍ଜ ଜୀବାଳର ଅନବରତ ଚେଷ୍ଟା ।
ଏଥି ଦେଖି ନଗରବାହିର ଚନ୍ଦ୍ର ସ୍ତର
ହୋଇଥାକୁ ଓ କେହିଁ ଅନୁମାନର ପାର
ଜୀବାଳୀ ବାସିବିର ଓ ଜୀବାଳ କୁଷକୁ ଅଧିକସ୍ତ୍ର
କରିବ ? ସେ ସାଦାଦେଇ ଗପ ତା ୨୨ ରିକ୍ଷ-
ରେ ଗୋପ ଦାରିବାହାର ପୋର୍ଟାର୍ଥର ଅଶ୍ରୁ
ଗୋଚରଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜୀବାଳଙ୍କ ଓ କହୁବକ୍ଷର
ବଳର ମଞ୍ଚସ୍ତିତ ହୋଇଲ ଗୋଦାମଙ୍କୁ ଦୟା
ଦୂର କରିଥିଲ । ମୋଟ ୩ ମିଳିମ ଲାଙ୍କାଳ
କୁଣ୍ଡଳ ମାନ୍ସପାଣୀ ଶାକ ଯେଉଁ ପୋର୍ଟାର୍ଥରଙ୍କ
ସାହାରୁଙ୍କ ଭଲ ଜୀବାଳ ଜୀବାଳହାର ଧୂର
ହୋଇଥିଲା । ତା ୨୨ ରିକ୍ଷର କାର ସମ୍ବନ୍ଧ ଏହି
କିମ୍ବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ
ଏହିଥାର ପଳ ନଗରପାଳି କାହିଁ ।

ମୁକ୍ତେନାରେ ମଧ୍ୟ ସୁକ ଶୂଳିଅଳ୍ପ
ଶୁଷ୍ଣେହରାଜ କୁରୁଗାନ୍ଧିର ସମ୍ବନ୍ଧ ଦେଇ
ଅଛନ୍ତି ଯେ ଜାପାନିମାଳେ ତା ୨୪ ଉତ୍ତରେ
ଆହୁମାର ବରଧନରେ ମାତ୍ର ଅବେଳା ଶରୀରର
ବିଚାରକ ହେଲେ ସତି ତା ୨୫ ଉତ୍ତରେ ମଧ୍ୟ
ବିଚାରକ ହେଲେ । ବହୁକାଳୀରେ ଥିଲା
ବିଚାରକ ହୋଇ ସୁଦା ଜାପାନିମାଳେ ଶୁଷ୍ଣ
ସେମାର ଚନ୍ଦ୍ରକୁ ଆହୁମାର ବରବାକୁ ଉପାୟ
କରିଥିଲା ।

କରେବାର ମହାବଳୀ ଓ ବଲବଗାର
ତ୍ରିଶ ସଙ୍ଗ ।

କୁଳହାବିନୀରେ ସେହି ନଗରର ଶାହିନ
ହଲରେ ବରେଦାର ଶୁଦ୍ଧାଳୁକୁ ଜଳସାଧା
ରଙ୍ଗକ ପଣ୍ଡିତୁ ଏକ ଅଭିଜନତପଥ ଦେଲାଖ
ବାର ପାଠକମାଳକୁ ଜଣାଥାଇ । ସେଥିର ଉତ୍ତର
ରେ ମନ୍ଦିରମଳା ମହୋଦୟ କଳକାର ଶିଳ୍ପ
କଞ୍ଚକ ଦିଗ୍ନା ଦାକାର୍ଥ କୁତକ ସର୍ବ ସ୍ଵର୍ଗରେ
ଏହି ମନ୍ଦିର ଅଳ୍ପାୟ ପରାଣ କଲାଙ୍କରେ ।

ସଂଗ୍ରହରେ ତହିଁର ମର୍ମ ଏହି କି ଏପରି ହିଚି
କର କାର୍ଯ୍ୟ ସବାଣୀ ଉପରେ ନିର୍ଭର
କରିବା ଉଚିତ ନୁହେ । ଏପରି ସବଜ୍ଞାର୍ଥ
ବ୍ୟକ୍ଷାୟ ପୁଣ୍ୟାଳୀରେ କୃତ ହେବା ବାପ୍ତି-
ଲୟ । କଙ୍ଗଳାରେ ଅନେକ ଧର୍ମ ଅନ୍ତର୍ଭୁତ ବେ-
ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେତ୍ରମାନେ ଏ ଦିପ୍ୟର
ଅନୁଭୂତି ସେମାନେ ଯେ ଯାହାର ଶକ୍ତି ଓ
ସୁବିଧା ଅନୁଭାବେ କଳା ଜମା କଲେ ତାହା
ମଳିଙ୍କର ଦେବ ଏବଂ କବ୍ୟର ପଣ୍ଡିତ ଓ ବିଜ୍ଞାନ
ଶିଖୀ ବିଅନ୍ତିକ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସାମାଜିକରେ
ଭାରତୀୟମାତ୍ର ପିଠାଳ ତହିଁର ଅନ୍ତର୍ଭୁତ ଦେ-
ଶାୟ ବ୍ୟକ୍ଷାୟ ବ୍ୟାର ଓ ଦେବ ଦେବ ।
ଆମ୍ବନମାନଙ୍କ ଦିବେଚିତନାରେ ଶୁଦ୍ଧିତୁଥର, ମହୋ-
ଦୟକୁର ଏହି ତଥା ବଢ଼ି ମୁଖ୍ୟବାକ୍ ଅଛେ ।
ସେ ସାରଥ ବହୁଅନ୍ତର୍ଭୁତ କି ଜୀବାଧାରଣା
ଗମ୍ଭେବ ଲୋକଠାକୁ କ୍ଷରଥଣା ବା ଥାଂଶ୍ଵାସ
ଦେଖାଏ ରାଗି କେବା ଦାଳ କର ଅନ୍ୟ ବିଜ୍ଞ
ନୁହେ । ସେତ୍ରମାନେ ତାନା ଆହୀୟ କରିବେ
ସେମାନେ ହନ୍ତଶରସ୍ତ୍ରୀପ ବିଜ୍ଞ ଆନନ୍ଦେ ଓ
ଯାହାକୁ ପରେ ଜୀବତ ହେବ ସେମାନେ
ଲଭବାକୁ ଦେବେ । ଯାହିଁ ଦେବାକାଳିକର ବିଜ୍ଞ
ସାଙ୍ଗୀର ଲଭ କାହିଁ ଏବଂ ଜୀବତ କରିବାରେ
ସମିନ୍ଦର ମଧ୍ୟ ଦାସିର କାହିଁ । ବଢ଼ିଲୋକମାନେ
ସୌଥ ବ୍ୟକ୍ଷାୟ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କରିବା ଏବଂ ଧରେ ହୌରିବ କାରଣକୁ ତାହା
ବିପଳ ହେଲେ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଲୋକର ଦୟକୁ
ଜୀବ କରିବା ଦେଖିବ ଅଗ୍ରଗଣ୍ୟ ଦୂରିତାକ
ଲୋକର ଉଚିତ କୁହେ । ସେଥିରେ ସାଧା-
ରଣ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁତ ସମ୍-
ବନ୍ଧା । ଅମ୍ବେମାନେ ଆଶା କରୁଁ କି କରିବାର
ଗଣ୍ୟ ମାନ୍ୟ ଲୋକମାନେ ଶୁଦ୍ଧିତୁଥର ମହୋ
ଦୟକୁ ପ୍ରତି ସେପରି ଶ୍ରୀମାତ୍ର ଓ ସମ୍ମାନ ଦେଖାଇ
କୁହେ କାହାକୁର ମନ୍ତ୍ର ପ୍ରତି ସେହିପରି ଆଦର
ଓ ସମ୍ମାନ ଦେଖାଇବେ । ଏଠା ଉତ୍ତରାଧିକ
ଲକ୍ଷ୍ୟର ଉତ୍ତରାଧିକ ଏହି ଅନ୍ତର୍ଭୁତ ଆଶକା କର
ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାହାରଠାକୁ ବିଜ୍ଞ ହେବା ପ୍ରାର୍ଥନ
କର ଲାଭାନ୍ତ୍ର । ଦେବକ ଏତିବ ମୋହାନ୍ତର
ସେ କେହି ଅପରାଧ ସହାନୁଭୂତ ଦେଖା-
ଇବାକୁ ନିର୍ଭୟାବ ବିଜ୍ଞ ଯାହାରେ ହେବେ
କାହା ଆଦର ସହିତ ଶୁଦ୍ଧିତ ହେବ । ସମ୍ମାନ
ଏଥୁ ମଧ୍ୟରେ ଏକଳଗନ୍ଧୀ ମାନ୍ତ୍ରଜଳ୍ପୁ ପାଇ
ତମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ଶିଖିବାର କଲୋକାଳୀ

ପ୍ରଦାନ କରୁଥିଲା । ସଥା—ଗତ ପଦ୍ମପୂର୍ଣ୍ଣ ମାସରେ ଶିଖ କଲା ଦେହେର ମୌଳି କବାଣୀ ଦେବକ ଲେକ ଏଠାର ଶମାକୁ ପ୍ରଯୋଗ କରିବାକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ ଓ ଅମନ୍ତରେ ବାସବୁଛ ସବୁ ଅଟିବ ସଜ୍ଜି ଧୂବାରୁ ଅମୃତକୁ ବାଷ୍ପେଯୋଗୀ ଚୌରୂପ ପ୍ରାକ ଅନ୍ୟଥି ଦିଆଯାଉ, ଏବା କହି ସେମାନେ ଉତ୍ତର ଶମର କାହାରେ ଶୁଭ ଏକ ପତିଥାରୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କଲେ । ବାରୁ ଦହିଲେ କ୍ରମେମାନେ ସେଥି ମଞ୍ଚକୁ ଲାହା କବାର ବୈଷ୍ଣଵାର୍ଦ୍ଦି ଦରଖାସ୍ତ କଲେ ବହି ର ବିଦେଶୀମା ଦେବ । ପରେ ସେମାନେ ସେହି ପଞ୍ଚଅଷ୍ଟ ସମୟ ଦେବାଗାର୍ଦ୍ଦି ଦରଖାସ୍ତ କରିବେ କ୍ରମିଗୋଟିଏ କହାରଙ୍କ ମନେ ଗୋଚରିବୁଷେ କାହା ନିଷେଷ ଶୁଭାରୁ ଜଣାପଡ଼ିବାରୁ ସେମା କଲା ଦରଖାସ୍ତ କାମକୁର କରିବା ପ୍ରକାଶେ କ୍ରମେମାନେ ସେହାକୁବ୍ରାରେ ଉତ୍ତର ପଢ଼ିଥା ମଞ୍ଚରୁ ଝଣ୍ଟେ ଥୁଦର୍ଦ୍ଦି କେଇ କହିଲେ ରେଣ୍ଟାପ୍ରକାର ପ୍ରସକମାତ୍ର ନିର୍ମଳ କରିବାରୁ ସେହି ଶମର ଅନ୍ୟଥି ଅଧିକାଂଶ ପ୍ରଜାମାନେ ବୋର ଆପନି ହବେ ପେ ଅମୃତାକୁ ୨୦୦୦ କଲ୍ପାର ଦରର ଗୋରୁ ଲାଇକ କଣ୍ଠାମନକରିବାର ଏହି ଏକମାତ୍ର ପ୍ରାକ କଥା ସବ ଅବାଧାରେ ଅସେ କାହା ଦେଲେ ଅମୃତାକୁର ଲକବା ପରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନାୟି ଅନୁଭବ ଦେବ । ବିଶେଷତଃ ପରେକୁ ଅନ୍ତର ଜୀବଦେହକାର ଶୁଭାରୁ ଲଙ୍ଘନକରିପରିବୁ ଗୋରୁ ଗାନ୍ଧି ସାର ପାରକେ କାହିଁ ଅଛି ଅମେମାନେ ଯେଉଁ କଲିବୁ । ଏବୁପରି ବହି ଲୋକଙ୍କ ଅପରିକୁ କାରୁ ନିଜ ରଦାକର୍ମ କରି ଦେଖିଲେ ଯେ ତଳ ପ୍ରାକରେ କେବେଳକ ଲୋକ ଦିନ ଅମୁରରେ ଝଣ୍ଟେ ? ଅପରି ସାରୁ ଅତା କରିବି ପ୍ରଭୁଙ୍କ କେବେଳ ପରିଲାଗ ମାତ୍ର କରିଯାଇଥିଲୁ । କାହା ହୁକୁମମେ ପରିବ ଏଠାରେ କଲ ବୋଲି ଘରରନ୍ଦେ ମେମାନେ କହିଲେ ତ ଅମୃତାକୁ ବାସସ୍ତାକରି ଦେବାରୁ ଏହାର କରିଅଛୁ ।

ସର୍ବାର ଗାହାକୁର ସାଧାରଣ ସୁଦିଖା ନିମନ୍ତେ
କଲଇ ଏହି ଉଥାଗ କରି ଗାହା ଗୋପର
ତୁମେ ବାଣୀମଥକୁ କୁମେମାଳେ ଜୋର
ଦୂରତ ଗାହା କିଛି ଦଳକରେ ଅନେକର ଚେଷ୍ଟା
କରିଥିବାରୁ ବୁନ ପ୍ରତି ଅନ୍ଦକାନ୍ଦାରେ ମାଣ
ପ୍ରତି ଦଶଟକା ହିସାବରେ ଜଣମାଦା ଅସ୍ତ୍ରର
କରିଛନ୍ତି । ବେଶ୍ଵରେ ବେମାଳେ ଅନ୍ତର
ଦେବାକୁ ଛଳ ପ୍ରସର ଥିବ ବିଧମତେ ଗୋପ
ତରଇ ଦିନ୍ଦାର ଅନ୍ଦକର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ସମ୍ମର୍ତ୍ତମ
ତୁମେ ବିଶ୍ୱାସ ଥିବା ସ୍ଥଳେ ପ୍ରକାବନ୍ତିର
ମଧ୍ୟରେ ଦାଗ ଗାହାକୁ ବାକର ଅନ୍ଦକାନ୍ଦାର

ସଙ୍ଗେ କର ଅବ୍ୟାପ୍ତ ମୋଲି ଭୁବନା କରି
ରେଖିବାଟା କୌଣସି ଅକୋଶ ମୂଳବ ଥିଲାପରି
ଅମୁମାକାହୁ ପ୍ରଜାତ ଦେଉଥାଏ ।

କ୍ଷେତ୍ରାଳୋଧ } ନିବେଦକ
ବାଂଗା } ଜଣେ ପ୍ରକୃତ ବାଦ

ମହାଶୟଦ ।

ଭାବୁଳ-ସୁନ୍ଦର-ସମ୍ମିଳିତ ଉତ୍ତରିଲମାର
ପ୍ରକାଶ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ଅଙ୍ଗ କ ହେଲେହେ
ଦୂର୍ଧ୍ଵର ମୟରେ ପରାମର ସନ୍ଦର୍ଭ ସମ୍ବନ୍ଧ ରହ-
ଥିଲା । ଦେଖଇ ଉତ୍ତରିଲମାର ସକାଶ ଘେରୁ ସବୁ
ଭାବ ହୃଦୟରେ ପୋଷଣ କରି ଆମ୍ବାମାନଙ୍କର
ନେତାମାତ୍ରକ ଭାବିଲସମ୍ମିଳନର ଅନୁଷ୍ଠାନ କରି
ଅଛନ୍ତି ସେହି ସବୁ ଭାବଗୁଡ଼ିକ ବାଜାବସ୍ଥାକୁ
ବାଲବମାତଙ୍କ ହୃଦୟରେ କିମିତ ଦରିବାପାଇଁ
ଜୀଜୀଯ ଜୀବକ ଓ ଜୀଗୟ ସନ୍ଧାନବୋଇ ରହି-
ପିଲ ତରିବାପାଇଁ, ଏବି ଯେଉଁ ସବୁ ସଦ୍ବାନ୍ଧ
ଥିଲେ ମନୁଷ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟର ଲାଭ କରେ ଓ
ଯାହାର ଅକୁଳ ପ୍ରତ୍ୱେକ ହୃଦୟରେ
ପ୍ରତିନିଧିକରେ ନହିଁ ଅଛି, ତାହା ସବୁ ସମ୍ବନ୍ଧ-
ବୁଝେ ପରାମର ଦରିବାପାଇଁ, ଆମ୍ବାମାନଙ୍କ
ଦେଖଇ ପ୍ରକାଶ କେତାମାତ୍ର ସହାନୁଭୂତିରେ
ଏବି ଶୈମଜ କୁମାର ଟେଲବାଳା ଦୀପଙ୍କ
ଆଦିନ୍ୟ ଯଶୁରେ ଭାବିଲସମ୍ମିଳନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଦୋଷାନ୍ତିକ ।

ସୁବନ୍ଧୁ-ସମିତି ପ୍ରକାଶରେ ଉତ୍ତଳୀୟ ସ୍ଵର୍ଗ
ମାତ୍ରର ସହାୟ ପ୍ରାପିତ ହୋଇଥାବେଳେ ତଥା
ରେ ଅନେକ କିମ୍ବଦ୍ଵାରା ସହ ସହକ ପ୍ରଦେଶୀ-
ସହାୟ ପାଇଥାଲେ । ଏହାର ଜାରଣ ଆଜି
ଦିନ କୁହେ ବେଳଳ ଏଇବି ମେ ସୁବନ୍ଧୁ
ଜୀବନକୁ ଗଠନ କର ସମଜର ଉକ୍ତବ୍ୟା
ଥିବାପ୍ରାଚେ ଉତ୍ତଳୀୟ ସୁବନ୍ଧୁମାତର ଉପରେ
ସହିତ ଏହାର ସମ୍ପଦ ଦୃଷ୍ଟି ଅଛି ତଥାପି
କିମ୍ବଦ୍ଵାରା ସହକମାନେ ବହଁରେ ଯେତେ
ଦେଇ କୋର ଉପକୃତ ଦେବାକୁ ନିଷେଖିବା
ସମ୍ଭାବ ଅଭିପ୍ରାୟ ଦୂରେ । ଏଣୁକର କିମ୍ବା
ଉତ୍ତଳ ସୁବନ୍ଧୁମାନେ ଆଜିଯାଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଯୋଗ ଦେଇ ଆୟଥାଲେ ଏହି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ମଧ୍ୟରେ ହ୍ରାଦୟର ଦିନକୁହିନ ଦୃଢ଼ ଦେଇ
ଥିଲା । ମାତ୍ର ବିତ୍ତର ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
କୃତ୍ୱବ ଉତ୍ତେଷ୍ଟ ଦେବାର ଦେଖି ଦୃଷ୍ଟି
ଓ ଦସ୍ତିର ଦେବାକୁ ଦେଇଅଛି । ବିବାଦ
ଜାରଣ ଏହି ଯେ ଶମଜ, କୁମାର ଶୈଳବାନ
ତାପ ସମେଜର ହୌଶୀରି ଏହି ଜୁମ୍ବର ମେମ୍
ରକ୍ତ କଥାଥାଲେ ବି ଗଲିଯାଏ ତା ୫୨ ଜାର
ବୃଦ୍ଧବାର ଦିଦ୍ସ କଲିବା ପିଲାକାନାଳ ସ
ମଧ୍ୟ ଯୋଗ ଦେବା ସକାଳ କଟକ କିମ୍ବା

ଭୟ ସୁଲବୁଦ୍ଧରେ ଶ୍ଵରମାତର କେଇ ଘେରୁ
ସବୁ ହୋଇଥିଲ ତହରେ ବଜାକ ଶାନ୍ତିଦୂନ
ସମ୍ମଳଣ ସେମାତର ଅଭିଭୂଦକମାନଙ୍କ ପର
ମଧ୍ୟରେ ଉଛଳୀୟ ଶ୍ଵରମାତରାରୁ ଖରା
ସର୍ବତ୍ର ଦର କଲିବତା ସଭାକୁ ସାହାଯ୍ୟଦାକ
କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟିତ ଅଛନ୍ତି । ଏପରି ତର
ବାବାର ସେମାନଙ୍କ ଭ୍ରମେଣ୍ୟ ଏହା ହୋଇ
ପାରେ ସେପରି କି ଶିଳ୍ପକାଳ ସବୁଷହୁର
ଉଛଳୀୟ ଶ୍ଵରମାତର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ସହାନ୍ତରୁର
ଅଛି । ସ୍ଵରବଂ ଉଛଳୀୟ ବାଲକମାନେ ଏଥର
ମର୍ମ ଉତ୍ସର୍ଗେ ହୃ ଦୟାଙ୍ଗମ କି କର
ସେମାତକ ଅଭିଭୂଦକ ଏବଂ ସୁଜାତର ଦେବା
ମାତରକ ଫନା ପରମର୍ଶରେ ଏବାଦୁଷ ଗୁରୁର
ବିଷୟରେ ଯୋଗ ଦେବା ସେମାତକ ପରେ
ଅନୁଭବ । କାରଣ କଲିବତା ନିଷ୍ଠାନ୍ତରେ
ଆମ୍ବାମାତର ଉଛଳ ସିଂହିଲକ୍ଷର ସାହାଯ୍ୟ ଓ
ସକାନ୍ତରୁକ ପ୍ରାର୍ଥୀ କି ହୋଇ ଆମ୍ବାମାତର
ଦେଶରେ ପୁଥକ୍ରମେ କିଳ୍ପିକମିଶୀ ଶ୍ଵାସ ଓ
ଜ୍ଞାନ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଧ୍ୟୋତମ କରିବିଷ୍ଵବିଦ୍ୟାର
ସମ୍ବନ୍ଧ ଉଛଳଜୀବ ପ୍ରତି ଅବଜ୍ଞା ପ୍ରଦର୍ଶନ କର
ଅଛନ୍ତି । କୁମାସ ଶିଳ୍ପକାଳ କାଷ ଉପରେକୁ
କଥାକୁଣ୍ଡକ ସମିତିର ସଙ୍ଗାତର ସବୁଷ କହ କ
ଥିଲେ । ସେ ଏହା ଆମ୍ବାମାତର ଉତ୍ସର୍ଗେବୁପୁ
ଦେଶର ଭାବ ମରଳ କିମେତ କହିଥିଲେ ।
ଏହା କାରଣକୁ ଉତ୍ସର୍ଗ୍ୟ ଶ୍ଵରମାନେ ଉଛିପ୍ରତି
କଲିବତା ନିକବିଜନ ସର୍ବର କିଳ୍ପିମଟିରେ
ଯୋଗଦାତ କରିବାକୁ କୁଣ୍ଡକ ହେଲେ ।
ସ୍ଵରବଂ କଙ୍ଗ ଉଛଳ ସବକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ମନୋମାଳକ୍ୟ ଉପର୍ଫିଲ ଦେଲେ ।

ସତିତର ଅକାଶକ୍ଷେତ୍ରରେ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ମଜ୍ଜରେ
ରେ ଉଚ୍ଛଳୀୟ ସୁବହମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ
ଜାଗ୍ରୟ ସମ୍ମାନବୋଧ ତାପ୍ରତିବର୍ଷ ଏହି ବାଣ୍ଡି-
ଗତ ମନ ପୃଥିକ୍ ଦେଲେହେଂ ସମାଜର ପ୍ରକାଶ
କେତ୍ତାମାନଙ୍କ ମନକୁ ସମ୍ମାନ ସମବାରେ
ଅନୁଯମନ ହରବାରୁ ଫିରା ଦେବା ଗାହାର
ଅବଧିତମ ଭବିଷ୍ୟ ଥିଲେ । ଯେଉଁ ଦେଖରେ
ଯେତେ ଗଣ୍ଡା ମାନ୍ୟ ବନ୍ଦି ଆଉଁ ନା
କ୍ରାନ୍ତିକ ସେବେ ସେ ଦେଖରେ ତାଙ୍କୁ
ଜୀବନ ଥାଏ କେବେ ଦେଖିବାରୁ ଦେବ
ଦେବଙ୍କ ଜଣବେବେଳେବ୍ରହ୍ମାର ସମସ୍ତେ
ପରବୃତ୍ତର । ତାଙ୍କୁ ପେରିଠାରେ ମାତ୍ର,
ଯେରିଠାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ନନ୍ଦାରେ
ଗୋଦଧା ହେବାରୁ ବନ୍ଦି ସେ ଦେଖରେ
ବକରାର ଅଭିନ କହେଲୁ ଯେଜେ ସହ କାର୍ଯ୍ୟ
ଲେନ୍ଦରଙ୍ଗୁର ସାପେକ୍ଷ ତାଙ୍କ ଘୋଟାରେ
ହୋଇ ଥିଲେ ମାତ୍ର । ସମ୍ମାନ କେବଳ
ବାଣିଜ୍ୟ କୋର, ସର୍ବ କୋର, ସହିତାରେ

卷之九

ଏହି କଥା । ସୁବନ୍ଧମାଳଙ୍କର ସଂଦା ମନେ
ରଖି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବୌଣୀପି ଉଷ ଯୁରେ ପ୍ରଗଣତା
ଲାଭ ଦଶମାତ୍ର ଦେଇଁ ଅଳେଡ ପର୍ଯ୍ୟବେ-
କଣା କରିବାକୁ ଦେବ । ସେଥିକାଣ ଯେଉଁ ସବୁ
ସୁଧା ଆବଶ୍ୟକ ତାହା ଅମ୍ବମାଳଙ୍କର ସୁବନ୍ଧ
ମାନେ ପାଇ ପାଇ ତାହାକୁ । ସତଃଂ ନିଜ
ମତ କାହା କି ଅକ୍ରାନ୍ତ ତାହା ସ୍ଥିର କରିବାପାଇ
ସେହିମାନେ ସେମାଳଙ୍କତାକୁ ଅଳ୍ପକରି ପ୍ରକାଶ
ଓ ବନ୍ଦୁଦର୍ଶୀ ସେମାନଙ୍କ ମତରେ ତଳବାକୁ
ଶିଶୀ ଦର ସେମାଳଙ୍କ ଘରରେ ବାହୁମନ୍ୟ ।
ମାତ୍ର ଦୁଃଖର ଦିଗ୍ନ୍ୟ ଦେଇଁ ବାହୁମନ୍ୟର
ଅତୁଳନ୍ତର୍ମିଳାଯାଏ ସୁବନ୍ଧ ସମିତିର ଏହି ମହା-
ଦୁକେଶ୍ୱରର କି ଖାତାତ ଗାଟିଅଛି । କର୍ତ୍ତମାଳ
ଦଙ୍ଗ-ଭାତ୍ରକ ସୁବନ୍ଧମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜୀବ
ସର୍ବର୍ଣ୍ଣଚକ୍ରଥିଲା । ଯେଉଁ ସବୁ କର୍ମସୁର
ସମାଧାନ ଦରବା ସତାଖ ପ୍ରତ୍ୟେ ବନ୍ଦୁଦର୍ଶିତାର
ଅବଶ୍ୟକ, ସହିରେ ସ୍ଵର ଦରଶ୍ୟର ପ୍ରକ
ଦୃଷ୍ଟି ରଖି କାର୍ଯ୍ୟ ଦର ବିଧେୟ ସେହି ସହି
କିମ୍ବାର ଅନୋକନ-ଆବର୍ତ୍ତରେ ଅଧିକରଣ,
ମତ ଦାଳଦମାନଙ୍କୁ ଅଣି କିମ୍ବେଷ ତର ସେମା-
ନ୍ଦ୍ର ପ୍ରକଳନ ଦେହାମାଳକର ମତ କରୁଛିରେ
ତଳବାକୁ ଯେଉଁ ମାତ୍ରେ ତିଣୀ ଦେଇଅଛନ୍ତି
ସେମାଳଙ୍କ ଦିଗ୍ନ୍ୟ ଉତ୍ସାହରା ଓ ସରଳତାର
ପରିଚ୍ୟ ଦେଇଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର କି କାହାଙ୍କି କଥାକୁ
ମାତ୍ରେ ଦୃଷ୍ଟି ପାଇବେ । କିମ୍ବାମାକ ଉତ୍ସାହ
କାର ପରିଚ୍ୟ ଦେବା ସତାଖ ସେହିମାନଙ୍କ
ବିଦ୍ୟାଲୟର ଶବ୍ଦମାଳଙ୍କତାକୁ ଶୀଘ୍ରକୁଳ ସହ
ସହାଯ କଲା ସମ୍ମାନ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁ
ଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ କମଳକୁ ଦେଖି ଦେଇଁ
କୁରିଆ ସମ୍ବନ୍ଧ ତର ଭାବରେ କମଳ ସହିତ
ବାଳଦମାଳଙ୍କର ସହାଯକୁ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବାକୁ
ଯେମାନେ ଥରର ଦେଇଁ କମଳକାର କର
ଅଛନ୍ତି । ଏହି ଭାବର ପଞ୍ଚମନାର ଉତ୍ସାହ,
ବାଲଦମାଳଙ୍କ ପ୍ରକଳନରେ ଦେଇଁ କମଳକାର
ଅଛନ୍ତି । ଆର କଥା ଦୂରେ ଥାର କଲିବତା
ମହାତର ଶ୍ରେଷ୍ଠ କମଳ କରୁକାର ସହିତ ଯେଉଁ
ବାଲଦମାଳଙ୍କର ସହାଯକୁ ଜାତ କଶିବାର
ଚେଷ୍ଟା କରା ଯାଇଅଛି ସେମାଳଙ୍କ ମଧ୍ୟ
ଦେଇଁ କମଳ ମନେ ସେମାଳଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଦରଶ୍ୟ
ସହାଯକୁ ରାହାରୀ କରିବାକୁ ପରାମର୍ଶିତ
ଦେଇଁ ଅଛନ୍ତି । ଏହି ଦେଇଁ କମଳ ଉତ୍ସାହରେ
ଏହି ସହାଯକୁ ଭାବ ବାଲଦମାଳଙ୍କ କୁଳ-
ସୁଦେଶାକାର କରିବାକୁ ଥରେ ଦେଇଁ କମଳ
କଥାକୁ ଅଛନ୍ତି । ଅଥବା କହୁବା ଅନ୍ତରଶ୍ୟର
କାହିଁ ମାନେ ବିଶ୍ଵାସ କରୁ ସର ସହିତ ବାଲ-
ଦମାଳଙ୍କର ସହାଯକୁ ଦେଖାଇବା ସହାଯ
ମାତ୍ର କମଳକୁ କୁଳକୁଳ ମହା-
କାର ସାହାରାରେ ତେଣେ ମାନେ

କିମେନଳ ଘର୍ତ୍ତ ଥୁବ ସେ ଏଥରେ ଲଜ୍ଜିତ
ହେବ । ଦିଶେଷତଃ ଯେତେବେଳେ ଅମୂଳାବ-
ବର ଦେଖଇ ନେତାମାକେ ଶୋଣ୍ଡି ଠ'ରଖ
ବଶଟଃ ପହଞ୍ଚିବେ ଯେଗ ଦେବାରୁ ଅନିତ୍ତକ
ତେବେଲେ ଅମୂଳାବବର ବାଲକ ଓ
ସୁବିଧାମାନଙ୍କର ପହଞ୍ଚିବେ ସହାକୁରୁଚ ଜୀବ
କରିବାରୁ ଚାହୁଁ କରା ନିତାନ୍ତ ଅନୁତ୍ତାବତାର
ପରିଶ୍ଵର ନୁହେଁ କି ? ସେମାକେ ସେବେ
ମୁଦ୍ରବେଶ୍ୟନ୍ତାରୀ ପରିଶ୍ଵର ଦେଉଥାନେ
ତାହା ହେଲେ ଅନିତ୍ତାସରେ ଲୋହମାକଳ୍ପ
ଶାଖ ଝାର ଦେଇ ସେମାନଙ୍କର ସହାକୁରୁଚ
ଥିଲା ବୋଲି ସାଧାରଣରେ ଦେଖାଇବାରୁ
ବସନ୍ତ କାହିଁବ ? ଯେଉଁଗ ସର ତାହା
ସେବେ କାର୍ଯ୍ୟତଃ ଦେଖାଇ ଦେଇ ପାରିବେ
ତାହା ହେଲେ ଲୋହେ ସହାକୁରେ ସାର
ତହିଁରେ ଯୋଗ କରିବେ । ତାହା କି କର
ଲେବନ୍ତ ଥିଲାବରେ ସେମାନଙ୍କ ସରିଶ୍ରେଣୀ
ହୁକ୍ତ କରିବା ଏବଂ ଯେଉଁ ବାଲହମାକେ ସେ
ମୁହଁ ସମ୍ମରେ ପର୍ମ୍ପର୍ମ ଅନିତ୍ତକ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ
ମୂଳ ସତ୍ତବ କରିବାକୁ ବସିବା ଶିଳ୍ପିଜୀବିଜୀବି
ଓ ଦିନବସ୍ତୁ ମହାବଜା, ସଜା, ଓ ଅତାଳେ
ବନ୍ଧୁତାପତ୍ର ବନ୍ଧୁମାକଳ୍ପ ମହାବେଶନର
ସଥ୍ୟାପନ୍ତି ଉପାୟ ନୁହେଁ । ଏକକୁର
ଦ୍ୱାରା ବାଲକ ଓ ପ୍ରକରିତାତଃ ମଧ୍ୟରେ
ସେହି ଜାବ, ବିକାଶ ଉପର୍ଯ୍ୟକ ଦୋଷରୁ
ତାହା ସେ କିମର ନିଷ୍ଠାପିତ ହେବ କିନ୍ତୁ
ହେଉ କାହିଁ । ସେମାକେ ସୁଧାରିତ ଗଠନ
କରିବା ସହାଯ ତୁଳିଲ ସବଳ-ପରିଚାଳନେ
ମୁନିତ ଦେଉଥିଲେ । ବଜାହେଶରେ ଯେଉଁଥିରୁ
ବାର୍ଷ୍ୟଦେବ ବହି ପ୍ରତି ବଜାଯୁଦ୍ଧବକମନଙ୍କର
ଏହି ତୁଳିଲରେ ଯେଉଁଥିରୁ କର୍ମ୍ୟ ଦେବ କିନ୍ତୁ
ପ୍ରତି ତୁଳିଲୀୟବଜାଯାକରୁ ସତାକୁରୁଚ
ଥୁବା ସଥା ବଜାଯିଥିଲା । ଯେଉଁ ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ
ବଜା-ତୁଳିଲ ଏକଥିବ ନ ହେଲେ ହେବ ବାହି
ସେ କଥା ହଜାଇ । ମା ବର୍ତ୍ତମାନ ଲୋହରେ
ତାହା ଆବଶ୍ୟକ ନୁହେଁ । ଅନ୍ୟ ତୁଳିଲରୀଙ୍କ
ପ୍ରଦେଶର ମହାବଜା, ସଜା, ଉମ୍ଭାର ଓ
ଅତାଳ୍ୟ ଧନାତଃ ବନ୍ଧୁମାକଳ୍ପ ସେବେ ନିର
ଦେବତା ଲକ୍ଷ ସବକକୁ ପରି ରଖି ସମ୍ମାନିତ
ଦେଖିଦେଇବୁ ପଠାଇବାରୁ ବନ୍ଦି କରିବେ
ଯଥା ଦେଇଲ ପିଲୁବଜାନ ସବ ସହିତ ସତା-
କୁରୁଚ ଦେଖାଇଦେଇ ତୁଳିଲର ମଳକ ମାତ୍ର
ଦୋଷ ପିଲା କାହିଁ ।

ଶ୍ରୋଲର ହିତ୍ୟ ଦକ୍ଷ ସୁବନ୍ଧୁମାନେ
ଦିଲ୍ଲି ସୁବନ୍ଧୁ-ସନ୍ମିଳିଷ୍ଟଙ୍କ ସମ୍ମନ ଉପରେ କର
ସମ୍ମାଦନୀ କରିବ ପଥ ଦେଉଅବଶ୍ୟୁ । ଦୁଇତିମାନେ
ମନେ ମନେ କରିଛନ୍ତି ଏହାର କରିବା
ଦ୍ୱାରା ସମେତ ଆଗରିବ । ନାହିଁ ମାତ୍ର ଓ କୋଣ

ଶର୍ଷ ଉଚ୍ଛଳ-ସୁରକ୍ଷା ସେମାନଙ୍କର ପ୍ଲାଟ ପୂର୍ବ
କରିବାରୁ ଉପ୍ରେତ । ସମିଶ୍ର ସେହିମାନଙ୍କର
ସହାଯ ଦୋହାରୁ ସେମାନଙ୍କରୁ ପ୍ଲାଟିବୁ ଲାଗୁ
କରିବ । ଆଜି ବଜ୍ରୀୟ କୃତାମନ୍ତ୍ରେ ଓଡ଼ିଆ
ମାନଙ୍କ ସହିର ସମ୍ଭାବ୍ ଦୂର କରିବାରୁ ବହିରେ
ସରି ମାତ୍ର ଅଛିଯାଏ ସେମାନେ ସମ୍ଭାବ୍ ରଖି
ଓଡ଼ିଆମାନଙ୍କର ବି ଉପକାରରେ ଅବିଅନ୍ତର
ଦେବ କହି ପାରିବେ ତ କି ? ଓଡ଼ିଆମାନଙ୍କ
ବଜ୍ରୀୟମାନଙ୍କୁ ଡୋଣିବି ସମୟରେ କୃତ
ଚନ୍ଦ୍ରରେ ଦେଖି ନାହାନ୍ତି । ବଜ୍ରୀୟମାନଙ୍କର
କେବଳରୁଷା, କୃତିକଳନ, କ୍ରମାଗତ ଅନୁଭବରେ
ବସି ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଓଡ଼ିଆମାନଙ୍କର ହାତ
ରେ ବକ୍ରିବ ପରିଗ୍ରହ ଥାଏ । ଝାରେତିକଣ
ଦେବଙ୍କ ଧର୍ମ ପ୍ରଭାବରେ ବଜ୍ରୀୟ ଦେବଙ୍କର
ମାନଙ୍କର ପଢାବଳୀ ପ୍ରାରମ୍ଭ, ଉତ୍ତର ସଙ୍ଗ
ଭର୍ତ୍ତମାନଙ୍କରେ ପ୍ରକଳନ । ଉତ୍ତରର ଅନେକ
ବଜା, ଚନ୍ଦ୍ରମାନଙ୍କ ବଜାମାନଙ୍କୁ ଦୂରି ବିଶ୍ଵାସ
ଦେଇ ଓଡ଼ିଆରେ ବହିବାର ସୁହାରୀ ଦିନ
ଦେଇଅନ୍ତର୍ମାନ । ସୁରମ୍ଭ ବଜ୍ରୀୟମାନଙ୍କ ପ୍ରକଳନ
ଓଡ଼ିଆମାନଙ୍କର ଅନୁରାଗ ଲାକ ଏଥୁକୁ ଜୟକାଳ
ପ୍ରତିପଦ ଦେବ । ମାତ୍ର ଓଡ଼ିଆମାନେ ବଜ୍ରୀୟ
ମାନଙ୍କ ଏବେ ଗାଳ ପ୍ରାତି ହେବୁରେ ଦେଇ
ଅବସ୍ଥାରେ ସୁରାମେନାମେ ବଜାମାନଙ୍କରଠାର
ଦେଇଥି କିନ୍ତୁ ଲାକ ତରଫଳପଦ ଦେଇ
ଦେଉ କାହିଁ । ଅନେକ ବିଶ୍ଵାରୁ ଶିଳ୍ପ
ସମ୍ଭାବନ ମନ୍ଦରପୁ ପ୍ରାକାଶବନଶବ୍ଦ କୁଣ୍ଡ
ଦିନକୁ ଦେବେ ସେହିଦେବୁ ଆଜି ଏହିଦେବ
ବନ୍ଦକଳି ।

ସନ୍ଦର୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସବୁଦା ଫଳର୍ଥୀ
ବହୁଦା ବାହୁଲ୍ୟ ନୁହେ । ଯେଉଁମାନେ ସୁନ୍ଦର
ନିର୍ମିତ ବଖର କରି ପକ୍ଷ ଲୋକିଥିଲେ
ସେମାନେ ଭାବାରୁ ପ୍ରତିଧାରାର ଉତ୍ସମାନ
ମହିତ ଥୁବାର ଗୁଣିଅଛି । ମାତ୍ର ସେମାନେ
ଯଦି ତଳେ ଚନ୍ଦ୍ରର ସମର ପ୍ରତି ଦୃଶ୍ୟ
ଅବସାନିତା ଦେଇଯାଇଅଛି । ଅଛେବ ଥେବାରେ
ସେମାନଙ୍କର ଜୀବିତ ଅନୁକୂଳ ଥୁବାର ଯେବେ
ଅନୁଭବ ଅନୁଭବ ଦେଇଥାଏଁ ବାହା ଦେଇବ
ଯିବା ପ୍ରାର୍ଥିତ ହୁଏ ଏହି ଦେଇଲେ ସମ୍ମଦ୍ଦ
ପରିପୂର୍ଣ୍ଣମାନେ ଥେବାନଙ୍କର ସୁନ୍ଦର-ସୁର
ବିଶ୍ଵାସ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଦେଇବାର ଅବା ଦେଇବାର ।

ଭାବୁ
୨୩୧୯୦୮ } ଲିଖିତ ଉତ୍ତରକାରୀ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

一〇四

ବାଜିବା ପୁନର୍ମାନକରେ ଦେଖିବା କର୍ତ୍ତା କରିବାର
ଯାହା ସୁଧା ଥାଏ ପିଲାକମାନେ ଯହା ପରିଷ୍ଠ ଦେଖାଇବା
କାହା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ପିଲାକ ଅର୍ପିନେଇ ଥିଲାରେ ଯରିମ
କାହାକୁ କରି ପରିଷ୍ଠକୁ । ସୁଲା ପିଲାକରେ ଦସ୍ତା କରି
ଦେଖିବା ମାନମେ କୁଳା କଲାକରୁ ଆଜ । ହୁଏ ଏମିତି ମୂରିଳମାନ
ପାଇଁ ପରିଷ୍ଠ ପାଇଁ ପରିଷ୍ଠ କରିବାକୁ ଆଜ । ଯେଉଁ
ମାତ୍ର ଏହି ସୁଲାରେ ଦେଖିବ କର୍ତ୍ତା ଦେଖିବାକ ବନ୍ଧୁଟି
ଦେଖାଇନେ କିମ୍ବା ଶାଶ୍ଵତ କାରିବ ଦେଖିବାକ କରି
ଦେଖାଇ ।

ପ୍ରାଚୀନ କବିତା ଏକାଶରେ ଉପରେ
ଦେଖିବାକୁ ପାଇଁ ଆମେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

କାନ୍ତି ଦୋହାରରେ କିମ୍ବଲାଖିତ କିନ୍ତୁ ସମାଜ
ଯଳିବ ପରିବେ ବିକା ପ୍ରଥମ । ଶାହକ
ପରିଷଦୁ କରି ଦେଖିଲେ ସମ୍ମାନ ଦେବେ
ଏହରେ ସମାଜ କଥାଏ । ବର୍ତ୍ତମାନର
ପରିଷଦୁ ଦେବ୍ ପାଖରେ ଲେଖାଇଲା ।

ପ୍ରକାଶିତ

四二五 五三四 五六七一九六四。四八
四九六四。四二七一九六四。四八

କୁଳିପନ ।

ଏହା ସମ୍ପ୍ରଦାାର ଯାହୁରେର ଅବାଧ
ମହୋତ୍ସବ : ଜଳା ପଥରୀ କାହିଁ ସହସ୍ର
ଲେଖ ଥରେଣେ ଲଜ୍ଜା ପଶାପା କରଥରନ୍ତି
ଦୂର୍ଯ୍ୟ ଏହାତିବା ଟ ୦.୫୩ କିମିଟିବା ଟ ୧୯
ମୁଖ୍ୟତିବା ଟ ୨୫ ବାରତିବା ଟ ୩
ଏହା ଏହାତିବା ଟ ୦.୫୩ ମାତ୍ରାତିବା ଟ ୨୫ ମାତ୍ରା

ତାର, କୁଟୁମ୍ବ, ପାଦାଧିକାର ଉନ୍ନତିବଳେ
ଜୀବନ । କୌଣସି ପ୍ରଭାର ସହିତ ॥୫୩୯

ଲଗାଇବାର ସୁନ୍ଦର ଡିପାୟ ବିଦ୍ୟାପ୍ରାପ୍ତରେ
କଣ୍ଠିତ ଦୋଇଥିଲୁ । ଉପରେକୁ ଘେଗସହିଲେ
ଏ ଜୀବନ ଲଗାଇଲେ ଦୂରଦଳ ମଧ୍ୟରେ ମହି-
ଶକୁ ପ୍ରାୟ ଘେଗ ଦିଇଯାଏ ।

ମୁଖ୍ୟ ଏକତବା ଟ ୦୫ ଛନ୍ଦତବା ଟ ୫୦
ଦ୍ୱାରା ଟ ୧୫ ବାରତବା ଟ ୩୫

ସମସ୍ତେ ଜାମ, ଗ୍ରାମ, ଜାକଧର, ଜିଲ୍ଲା ଓ
ଦେଉ ଜୀବନ କେବେତିବା କେବେ ହଲ
ବୃଷ୍ଟ ପଞ୍ଚରେ ଜାବା ଡିଲେଖ କର କେ
ଖବେ ।

ଏକମାତ୍ର ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ।
ଆ ସୁମଧୁରକ ସେବ
ଦେବ ଉତ୍ତଳ ପ୍ରେସ, ବାଲେଷ୍ଟର

ଅଳ୍ପଲ୍ୟ । ଅର୍ଜମଳ୍ୟ ॥

卷之三

କଣିଷ୍ଠ ପାଇଁ ହୁଏ କଥ

ଆମେମାତେ ଆମୁମାକଳର ସମସ୍ତ ଓରି, ଦୂର
ଶୁଭବାଦ ଅର୍କମୁଖରେ ବିହୃଷ୍ଟ କରିଛି ।
ନୟ ତୁରିବା ପୁରୁଷୁ ଶାତବିମାତେ ଆମୁମାକଳ
ଜିନିଷର ମୂଳ୍ୟ ଅନ୍ୟଥର ଜିନିଷ ସଙ୍ଗେ ଦିଶାକୁ
ହେଲେନ୍ତି ।

“ବି କ୍ଷେତ୍ରରେଣୁଷେ ବେଳୀ
ଜେତର ଆଚି”।

ପ୍ରକୃତ ମୂଲ୍ୟ ଟେଟ କା ଅର୍ଥ ମୂଲ୍ୟ ଟେଟ କି
ହ, ଏହା ସହସ୍ର ନେତ୍ର ନିର୍ଭବ ଅଟେ ।
ଶାଶ୍ଵତ ସମ୍ବନ୍ଧ ଦୂରାରେ ଚମଳାର ସମୟ ରଖେ ।
କି ଜୀବ, ଶୋଇ ମୁଣ୍ଡ, ନିବେଦ ବିଷ ଗଲ୍ଲ
ଲେବେ, ଫ୍ରେଡେ ଶୋଇ ବର୍ଷା ରେ-
ରଖି । ଅରେ ଗୁହହେରେ ଏହା ଘଟାଏ ଯାଏ
ଯେନ ଟେକ ସମୟ ରଖେ

“ ଶ୍ରୀ କର୍ମକେନ୍ଦ୍ରାଜ ଖ୍ୟାତ ”

ପ୍ରକୃତ ମୂଲ୍ୟ ଟ ୯ ଟଙ୍କା, ଅର୍ଦ୍ଧ ମୂଲ୍ୟ ଟ ୪-
ଆୟାଳରେ “କରେନେଷିଲ୍” ହଥା ଲେଖ
ଥିବା ଡ୍ୟାଚ ଶାଖି ନୁହେ । ଶକ୍ତି ନିବେଳ
ଦେବ, ବିଦ୍ୟା ଯୋଗ୍ୟ ଚଳକ, ଏବଂ ଶକ୍ତିକ
ଜୀବି ମୁଣ୍ଡ, ମୋଟା ଉଥା ଓ ଅଳ, ଏବଂ
ଶକ୍ତିଶୀଳ ନୂଚନ, ବିଦେଶରୁପେ ମନୋମାନ, ଏବଂ
ବହାର ମୂଲ୍ୟ ଅଧେର୍ଷ ୧୦ ଶତା ମୂଲ୍ୟର ଡ୍ୟାଚ
ଏବଂ ଫେର୍ମାର୍କ ଟ ୫ ଟଙ୍କା ଗେରେବୁ ।

“ଏ ମେଲ୍ପର ପ୍ରଦୟ କେବେଳାପି ଆହି

ପ୍ରକଳନ ମୂଲ୍ୟ ଟ ୧୫୯ ଅର୍ଦ୍ଦ ମୂଲ୍ୟ ଟ ୨୯
ମାତ୍ର । ଚିଛ ଏବଂ ସେତେଣୁ ପ୍ରକଳନ, ନେ-
ଚେଲ ହେଁ, ଶୋଇ ମୁଁ, ମୁଁ ପାଇବ,
ଗୁଡ଼ପୁଣି । ଏହା ଗୋପକୁ କୋଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ସମସ୍ତ ରଖେ । ବିଷ୍ଣୁ ମେରେଣ୍ଡ ।

* କେଳେ ରଜ୍ୟ, ଉତ୍ତରପ୍ରେ ସଞ୍ଚାରି

“ କେଉମାନଙ୍କର କାହିଁ ଚପାର ତ୍ୟାବେ ”

ଶୋଭାଦୁର୍ମୁଖ, ଦଣ୍ଡ ବା ତପ ଦଣ୍ଡ, ପ୍ରକୃତ
ମଳ୍ପ ଟେଟ, ଟପ, ଟେଟ ସ୍କ୍ରିପ୍ଟ୍ ଥର୍ମ ମୂଲ୍ୟ
ଯଥାନିମେ ଟେଟ, ଟପ, ଟେଟ ମାତ୍ର ଥର୍ମେ ।
ଉଦ୍‌ଧୂରୂପେ ବଳବ୍ୟାର ବନ୍ଦୁ କହସା ଶୋଭା
ରୂପାର ଜ୍ଞାନ । ସୁରସ କାରଗରର ସମ୍ବେଦିତୀ
କାର୍ଯ୍ୟ, ଉଦ୍‌ଧୂରୂପେ ସମ୍ବାଦକ, ତେଣିବାକୁ
ବଢ଼ ସୁରର । କୁଣ୍ଡିବେ ସମୟ ବଞ୍ଚେ
କଣ୍ଠ ଗେରଇଅଛି ।

“ତମତୀ ସହିତ ରଜ୍ନୀ ଖୋଲ”

ନିବେଳ ରୂପା ଏକ ସୁନାର କେଷ, ପ୍ରତିବିମ୍ବ
ମୂଲ୍ୟ ଟ ୧୩, ଟ ୧୫, ଟ ୨୨୯ଟା, ଅର୍ଦ୍ଦ ମୂଲ୍ୟ
ଟ ୨୫, ଟ ୨୫, ଟ ୨୮୯ଟା ଏ ଗଣିକ ବିଜ୍ଞାନର
ଶୈଖର ଶ୍ରେଣୀ ଓ ଶ୍ରେଣୀ ବିଦ୍ୟା ବିଜ୍ଞାନ
ବାଚି ଜୋକାଳି ସଂଗ୍ରହାଳୟ ରାମ୍ୟ । ବ ୫ ରୁ
ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର ।

୬୯, ଅପକରଣସ୍ଥିତିରେତୁ, ଯୋଗବଜୀର୍ଦ୍ଦୁ
କଲିତତ୍ତ୍ଵା

ଅଂମକ ଘଜାରୀ ମୋଟିଏ କୁଠଳ ଦଥର
ତୟାର ଦେବାର ଅଛି । ସେଇ କିମନ୍ତେ ପ୍ରଥମ
ଶେଷୀ ଉଚ୍ଚା କୋଡ଼ିଏଲୁହ ଏହି ଦୁଇମୁଣ୍ଡ ଶେଷୀ
ଦେବା ଦସ୍ତଖତ ଦରକାର । ଦେବୀରୁଷ କଥାକୁ
ଏହି ପଢ଼ି ପାଇବେ ତୟାର କବର ଦେବାର
ଦେଇବ ଥିଲେ କି ଦରରେ କୁଣ୍ଡ ମୁଦ୍ରାବଳ
ଏଇତା ଯୋଗାଇ ପାଇବେ କାହା ପଥକ୍ରାବ
କୁଣ୍ଡର ଅଂମକ ଘଜାରୀ ପମ୍ବୁର ଜଣାଇନ୍ତି
ପଥକ୍ରାବ ଅକାଶେ ସମ୍ବାଦ ମଧ୍ୟ ପାଇ ଘାରିବେ ।

ଏହି କାଣ୍ଡର ପାଇଁ ଏହାଙ୍କ କାଣ୍ଡର
ପାଇଁ କାଣ୍ଡର ପାଇଁ

ପାନ୍ଦିର ଅବେ ମସିର ମେହଁ ଦୁର୍ଲଭ ପାନ୍ଦିର ମନ୍ତ୍ର
ଦ୍ୱାରା ଉଚ୍ଛପାଦିତକେ, ଅଗ୍ରାର ଦେଇଲି ନହିଁଲିବେ କାହାର
ହାଜି ଦେଇଥିଲ, ଏହି ଯାହାର କାହାରକ ପାନ୍ଦିର ଅଧିକ
ପଣ୍ଡିତ ସିଂହ କିମ୍ବା ଦେଇଲିମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ କିମିଳି
କିମ୍ବା ସହୃଦୟ ସହାଯତା କରୁଥିଲୁଗୁ] । ଯାହାର ବୁଝିବିଲ
ସମୟେ ଅବଳିରେ ଶୁଣ୍ଟ ଦେଇଥିଲେ, ମର ପାଇ ମାତ୍ର
ବୁଝିବି, ସେହି ଦୁର୍ଲଭ ପାନ୍ଦିରଙ୍କ କହୁଥାମାରେ ଏହି
କହି ଯନ୍ତ୍ରକେ ଆହେନାହେ ବୁଝିବିଲୁଗୁ 'କିମିଳିରିପାଦିତା'
ପ୍ରକାଶ କରୁଥିଲୁ । ତୋରିପ ପବି କିମ୍ବା ପାନ୍ଦିର କାହାର
ହାଜି ବିଶେ ପାନ୍ଦିର ଅଧିକ ମନ୍ତ୍ର ଅଧେଷ୍ଠା ସୁମିଳ ହୋଇ-
ଆଏ, ମନ୍ତ୍ର ପାନ୍ଦିର ବୁଝିବିଲେ ପର୍ବି ହୋଇ ପ୍ରାଣ ମୋହିବ
କରେ; ପ୍ରାଣକାମେ ପବିତ୍ର, ମନ୍ତ୍ରପାଦିତ ହୋଇଥାଏ,
ମୁଖରକର ତେବେ ମନ୍ତ୍ର ମନ୍ତ୍ର ବିବିରଣେ । 'କିମିଳିର-
ଗୋପନୀ' ମିଶ୍ରିତ ପାନ୍ଦିର କାହାରକାମ କରେ ଏକରବେ
ଦେଇବିକିତ କୌଣସି ବିଜାନ୍ମାର୍ଥ ହୋଇଥାଏ । ଅବେ
ଏହା ପରମ ଉପକାମ, ଏକରବ ମସିର ଓ ଅନ୍ତରୁ ସତର
ହୋଇ ଦେଇବ ସ୍ଵାର୍ଥକୁ ବଜାରାର ଓ ତେବେର ପରମା
ଦେଇବିକ କବି ଡକ୍ଟର; ମନ୍ତ୍ରକ, ବିଜାନ୍ମାପର୍ଦ୍ଦିତ ଓ ତେବେ
ପରମା ନିର୍ବେଦ ରଖେ । ସେହିଥେରୁ କିମ୍ବାରୁ ଏହି
ତେବେ ଅଛି ହୋଇ ଯାହୁ ଓ ତେବେ ନିଜି । ଅଧିକାରକ
ଅଧିକାରିମାନିବେଶୀରାହାନୀ ପାଇ ଅଧିକାରକର ମୁହଁକାନୀ
ମାତ୍ରକର ଅବରପାଇ କିମ୍ବା ପରମାର ହେବ । ତଥିବୁକରେ
ଏହା ସବୁପରେ ଅବରତ କରୁ ହେବା । ମୁହଁ କୁଞ୍ଜିବ
କିମ୍ବା ମାଟି । ୧ ଚତୁରି ମନ୍ତ୍ର । ୧୫ / ମାତ୍ର
ଏକାରୁ ବାରଢ଼ିବା ପର୍ଦ୍ଦିତ ବରାତମ୍, ପାଇ ମାତ୍ରକରେ
ପଠାରାପରେ ।

ଶାର୍କତୋ—୧୨ ମୁଦ୍ରଣ ମାଟେବିଲ୍ ପ୍ରକାଶକା।

“ପୁରାଣ” କଥାର ତାହା ଦୋଷତବ୍ର କାହାରେ କହୁ
ଦେବାର ହେବ ନାହିଁ ତମେ ଅଧିକ କଥା କେବଳିବା
ଦେବତାର ନାହିଁ, ଏ ପ୍ରତିବିନିମ ନିଯମ କଟାଯାଇଲା
ମାତ୍ର ମହୁରରେ “ପୁରାଣ” କାହାରଙ୍କ ବିଦ୍ୟାଯିତ୍ର
ଅଧ୍ୟୋତ୍ତମାରେ କହିବାପୁଣ୍ୟ ସ୍ୟାମର ନିମନ୍ତ୍ର ସେ
ଅମ୍ବା, ଏବେ “ପୁରାଣ” ପ୍ରତି କରାଯାଇଛନ୍ତି । ଅଧ୍ୟୋତ୍ତମାର
“କେ ପୁରାଣ” ଦୂରତବ୍ର ଜୀବାଳ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ “ପୁରାଣ”
ନିଯମ ବାହିଦେଇବା । ବାଣୀରେ ହେଉ ବ୍ୟାଖ୍ୟ “ପୁରାଣ” ପ୍ରକାଶ
ଦେବତା ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ବିବିଦମ୍ବୁଦ୍ଧ ପାହାରର ପ୍ରାଣାବୀରେ ସବେଳେ
ଜୀମେ ମନବତାରୁ “ତିବ୍ୟବନ” ଗୁରୁ, ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଏ
ଶକ୍ତି, ଦୁଃଖ ଓ ଦୁଃଖର ଅବିଜ୍ଞାନ । ଏହା “ପୁରାଣ”
ଅବଶ୍ୟକ ମୁଦ୍ରା ନାହିଁ । କେବଳ କେବଳ, କୁ
ମା ଦୁଃଖ ଘର ମହିତ ଦ୍ୱାରାକାର ବନ୍ଦରୁ, ହେମାର
ଅଧ୍ୟୋତ୍ତମାରେ “ଦ୍ୱାରାକାରାକାରମାତ୍ର” ହୁଏ “ତିବ୍ୟବନ”
ଦେବତାର କରାର କିମ୍ବା କରାଯାଇ କରାଯାଇ ହେବାରୁ

ଭାବହୀରକାର ପାତକ ଅଶ୍ଵାଦ ଅନୁଲଙ୍ଘ ହେବ, ମନ୍ତ୍ର
ଗ୍ରାଣ ପରିଷିଳିତ ହେବ, ମଧ୍ୟର ସବଳ ଓ ଯୁଦ୍ଧ ଲହକ
ପ୍ରତି ଛାତାର ମଳ୍ଲ ୩୦ ।
ଏହି ଉଚ୍ଚାରଣୀ କାରତିକା-ପର୍ବତ ମାଧ୍ୟମ ନିରାପଦ
ଦୟକ ।

କେଣଳ ରକ୍ତ ।

ଅନ୍ୟମାନେ ଏହାକି ସହିତ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଏହା ଏହାରୀରୁ
ମେହେତୁଳାଜାନ କଥା ଅବଶ୍ୟକ ହୋଇଥାଏ, ଯଦୁଧରେ
ହ କିମ୍ବା ସମେତାକୁ ଏହା ବେଶରେ ଲିମାମାହାନ୍ତର
ପରିଷରାତ୍ମକ ଘୋର କୁଠାର୍ଥ ହୋଇ ପେହଚାନ ଆର୍ଦ୍ରାବଳ
ବହୁକାଳୀକାରୀ ଏହା ପାଇଁର ଉପରି, ମୁଖ୍ୟମ୍ଭାବରେ, କବିତାରେ
ଲମ୍ବାରକାହିଁମୌଳି ଏହି କୁଠାର୍ଥ ନାଁ ମନ୍ଦା ପଞ୍ଚ ଦୋଷରେ
କିମ୍ବା ପରିପୂର୍ଣ୍ଣମୁଖ୍ୟମ୍ଭାବରେ ଏହା କୁଠାର୍ଥ ଏହାରୀରୁ

১৪ প্রকাশিত মোজাহি দলগুলি

ମେତେ ପକାର ଦ୍ଵାରା କଲି ଯେବେ ବାବୀ ଭାବ, ଏ
ମାତ୍ରେ ଦୁଇମେଦ୍ଦୀ ପଟ୍ଟନାଳ ସାହେବୀ ଏବେ
ମେଘୁ ଦ୍ଵାରେ କେତେ ମଧ୍ୟ ଏକ ଅମୁଖ ଯେ କଥା
ଦବ୍ବୀ ଆପଣେ କରେ କୁହାଯେ ପେଶେ ପକାର ଏ
ଥିବୁ, ଏବେ କଥା କହେବ ପଦାର୍ଥ କଥା ଅମେରିକେ
ପଦମ ନାହାଏ ଦବ୍ବିମତକ କୁହା କହାଯାଇବୁ । ଏହା
କଥାର କଥା ତଥା କୁହାଯୁଗୁ ହୋଇ କହିଲାମନ୍ତର
ଏବୁ କହିଲା ବୋଲି କୁହାଯେ ଅକୁ କଥାକୁ କା
ହିଲା ଏବୁ କଥା ଏହା ହାତ । ଏହା କଥାକାର
ଦବ୍ବିମତ୍ତୁ କଥା କଥାତ ପ୍ରଦ ପରିଚାଳନ ଏବୁ
କଥା ହେବ । ମେରା କୁହାଯ କୁହାଯ ମନେ
ପ୍ରଦ କଥାକାର । ପ୍ରଦାକ କଥାକାର କଥାକ
କଥାକାର କଥାକାର ପାଇବୁ କଥାକାର କଥାକ
କଥାକାର ହେବ । ପ୍ରଦାକ କଥାକାର କଥାକ
କଥାକାର ହେବ । ପ୍ରଦାକ କଥାକାର କଥାକ
କଥାକାର ହେବ ।

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ବିଦ୍ୟା ଜଗନ୍ନାଥ ମୁଖ୍ୟ ଅଧ୍ୟକ୍ଷା ।

ପାଦମାର୍ଗରେ ଯତ୍ନ କରିଲାମାଟି ଦେଖିପାରେ । ଏହି
ପାଦମାର୍ଗରେ ଅର୍ଥର ସବୋଜ କରି ବୌନ ନିରାଶାକ
ମନୁଷ୍ୟ କୁଳକାର କଥ ନାହିଁ । ଠା ଆସିଗାଏ ମଧ୍ୟରେ

T. H. MONTRATH,
Deputy Conservator of Forests
Puri Division.

ଶ୍ରୀ

ବେଳେ ମୁଦ୍ରାପାତ୍ରରେ କିମ୍ବା ବେଳେହେଲେ ଯେ
ପ୍ରଥମ ପାତ୍ର ଯା ସୁଧାରା ଯା ବେଳେହେଲେ କିମ୍ବା
କିମ୍ବା ପାତ୍ର କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କେବେ ହୋଇ
ପରାଏ କରୁଥିଲେ ଏହି କରୁଥିଲେ ଆହୁର ବେଳେ ହେଲେ କିମ୍ବା
ପାତ୍ର ସହି ଅନ୍ୟ କୌଣସି କରି କରି କାହିଁ ଘରିବା
କେହି କେହି ପାତ୍ର କରୁଥିଲେ କରୁଥିଲେ କାହିଁ ଘରିବା
କାରିବା କରୁଥିଲେ ପାତ୍ର ହେଲେ ପାତ୍ର କାହିଁ କାହିଁ

ଶିଖା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ତରେବୁର ମହୋଦୟ
କଣ୍ଠ ଅନୁମାନାତି, ମ୍ୟାକମଳାକୁ ଦୋଷାକା-
ଳର ନିମ୍ନ ପ୍ରାମାଣେସ, ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାମାଣେସ, ଓ
ମଧ୍ୟ ଉପଥ ପ୍ରାମାଣେସଗ୍ରେହୀ ସମସ୍ତ ଯୁଦ୍ଧକ
ତତ୍ତ୍ଵା ମେଧନ ଯପାକାରେ ମୁହଁତ ହୋଇ
କରୁଥିଲୁଛି ।

ମୁଖ ପ୍ରକାଶିତ ହିଁ ୧୯୫୨ ମାର୍ଚ୍ଚିଆରୀରେ ପାଞ୍ଜାବ ପାରିଷଦରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏଥିଲା

ଛାତ୍ରର ମେଳକ ସାହେବଙ୍କର ଅବସ୍ଥା

ମୁହଁଲାମତକେ ଦ୍ରୋଗ-ଲାଇନ୍ ସୋଭାଗ୍ୟ ସମ୍ପଦ

ମହିଳାମାତ୍ରଙ୍କ ୮୩୪୨୦୯୮ ମେଁ ୧୯୫୨ ।
କେବଳ ପରିପାଳନ, ପରିବର୍ତ୍ତନ ଓ ଶ୍ରୀମତୀନନ୍ଦାବ ମହାଦେବ ଦେଖିଲ । ୧୯୫୦୧୯ ଜାନୁଆରୀମାର୍ଚ୍ଚି
ମେଁ ପ୍ରକଟ ଦେଇଲୁ, ୧୯୫୨୦୯୮ ସୂର୍ଯ୍ୟର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏକାକିରଣ ଏବଂ ବେଳେ
ଏକ ପରିବର୍ତ୍ତନରେ ଏକାକିରଣ କଥା କହିବ କେବେ ଏହା
ଦେଇ ବଚାନମରେ ଏହା ହେଲା—ଏବଳେ ସ୍ଵର୍ଗ ହୋଇ
ଏହା । ଅପରାଧୀ ଦ୍ୱାରା ବାହି ଆହେ କବିତା, ଅପରାଧୀ
ଗୋରେବଳେ ଅଧିକାର ନାହିଁ ଏହା । ମହିଳାମାତ୍ରଙ୍କ
ହେବ । କବିତା ଦେଇବେ ମହାଦେବ ସୁମଧୁରେ ନିଃ
କେବଳ । ଅପରାଧୀ ନାହିଁ କେବଳ ଯେହା ପ୍ରକଟିତ ପାଇଁ
ଦେଇଲା ଅପରାଧୀ ।

“ହେସ୍‌ଟାର-ପାର୍କ” ନିମାଯି ଦିଲ୍ଲୀ ଦେଖିଥାଏ ଦିଲ୍ଲୀ
ପାଇଁ ପରାମରଶ କରି ମନ୍ଦିରରେ ଆସି । ଅଜି ପିଲାନ
ଚତୁରଚକ୍ର ସେବେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦିଲ୍ଲୀ, ହେସ୍‌ଟାର-ପାର୍କରେ ରଖି
ଦେଇଥିଲେ ମହାରାଜାସ, ମହାରାଜା ମୌଳିକର ଉତ୍ତରାଜ୍ୟ
ପୋଲିସର । ଅଜି ମନ୍ଦିରାବିଷ ଅପର ଏ ଦିଲ୍ଲୀରେ
ମାନ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର ଦେଇ ପ୍ରକଟ ଏକାମ ମୌଳିକ ଏ ବ୍ୟା
ପରିବର୍ତ୍ତନେ ପରାମରଶ ।

“ହେସ ନ୍ଯୂଡ଼ୀ” ରେ ଏକ ମନୋଦିନ, ୧୯୫୩ର
ଅକ୍ଟୋବର ୧ ରାତରେ ୨୫୦୦ରେ ୨୦୧ ପରେ
ଜାହାନାରେ ଲାଗି, କୁର୍ରିତିତ୍ୱସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

“ହେସାର-ପଦକ” ବେଳେ ଶୈଖିନ କରିବ ଯାଏ
ମୁଁ କଥା, ମୁଁ କୁମ, ହେସାରପଦକ କିମ୍ବେଳ
ମନ୍ତ୍ରକାରୀ । ୧୫, ୧୬୯ ଲକ୍ଷ, ଲାଗି ବାହି, ପଢ଼ି ଧରି
ପଢ଼ି ଚାହିଁ, ପାଶର ଅଛି କହ, ବସନ୍ତ ପୋଷନା,
ପୁରୁ ପଢ଼ିବା ପାଇଁ କୋଥା ହେବା, କମ୍ବୁ, ପର ପାଇଁ
ପ୍ରତିତ ଲାଗିବା ହୁଏବିଲାକେ ଏହା କୁଣ୍ଡ କମଳାପଦ
କାନ୍ଧ ଅବଲାହି । ଏହା ସନ୍ଦର୍ଭ—ଅମ୍ବା ମୁହଁ ।

କୁଣ୍ଡଳାରୀଙ୍କ ପାଦମାଲାରେ ଏହାର ଅନ୍ତରେ
କଥିବା, କେବଳ ମୂର ହେଉ ଥିଲା, କେବଳ ପାଦମାଲା
ଦେଇ ହେବାର ବିଷ କମା ଏ ପାଦମାଲାରେ, କେବଳ ଏହା
ନହେ । ଅନେକ ଜଳ, କୋଣାର୍କର ସମେ କାହାର କାହାର
କଥି ଥିଲା, ମନ୍ତ୍ରକ କିମ୍ବା ପାଦମାଲାରେ ଓ ଏ କେବଳ
କେବଳ ଏ କାଣ୍ଡଧରୀର ସଥି, କେବଳ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କେବଳ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ।

ଶାରୀରିକ ଉଚ୍ଚମାତ୍ର ମେହର ଏଣ୍ଟ ବୋଖାଳା— କଲାପତା

ପାର୍ଶ୍ଵବଳ ଉଚ୍ଚମ୍ଭବ ମେଳର ଏଣ୍ଟ୍ ବୋକ୍ସାଲ୍ — ଦିଲିଖଗା

ହାଇକୋର୍ଡ-କଲକ୍ଷ ୧୭

ବୋଟ ବର୍ତ୍ତର ଅମେରିକା ଲିଙ୍ଗ ।

MOURBHANJ STATE RAILWAY.

The Maharajah of Mourbhanj in asking H. H. the Lieutenant Governor of Bengal to open the Railway read the following report :—

It was in 1900-1901 that we proposed to construct a Light Railway 2'-6" gauge to give our people easy access to the Bengal Nagpur Railway, as well as to develop a promising part of the State, and with this object surveys were made and detailed Plans and Estimates prepared and submitted to Government at the close of that year. It was not however till the close of 1902-1903 that sanction was received to the scheme and actual work did not begin till April 1903, last year.

Till January last earthwork "could not be begun everywhere because half the Line ran through cultivated land, and crops lay on the ground till then, for a good part of it. April to May was therefore taken up with work in the parts where the Line was taken through Forest land, and in preparing the working Plans, section and designs.

Baripada Road B. N. Railway was selected as the point of junction as being the least costly to reach. Balasore could not be chosen because there is the big river Buraballang to cross, which would need a major bridge of 800 feet length, and Mourbhanj Road B. N. R. was also put aside for a similar reason there being the Jamita river in the way. On the Baripada road, B. N. R. alignment only very minor bridging has been necessary.

The ruling gradient on the Line is 1 in 200, the stiffest grade 1 in 100 and the sharpest curve has a radius of 955 feet. The total length of the Line is a little over 32 miles.

The Bridge work is of the simplest character and made of laterite stone masonry. Owing to the care taken and the skill shewn in the alignment the largest openings are only two culverts of single spans of 12 feet girders and two of 10 feet girders. The other openings are rail openings meant for the most part for irrigation purposes.

The Line is not yet ballasted but this will be soon done. The ballast will consist of broken laterite stone and screened gravel, abundance of which is found along the Line.

The Permanent way is of a substantial character consisting of 30 lb. flatfooted steel rails secured by dog spikes to mature salwood sleepers 5' 6" x 4" - 2112 to the mile.

The rails which are in lengths of 30 feet and 24 feet were tested at the Jamalpur work-shops and found very satisfactory. They were supplied for the most part by Messrs. Orenstein and Koppel of Calcutta. The sleepers were cut in the magnificent Forests on the slopes of the Meghasini Hill as before stated.

The Station buildings are simple in design, but of a permanent nature sufficiently adapted to Local requirements. Staff Quarters too of a modest kind are provided at all Stations.

The Line is also equipped with the usual Engine sheds watering appliances and Station machinery.

Platform walls and Goods-sheds have been dispensed with at all, but the Terminal Stations, and at the junction the platform is designed for the transhipments of goods between the two gauges.

The Locomotives are of a type specially designed by Messrs. Kerr Stewart & Co. Glasgow, whose agents in Calcutta are Messrs. Balmer Lawrie & Co. They are of the Tank Type which can run backwards and forwards, without the need of turning. Their cylinders are 16" in diameter with 15 inch stroke.

The working pressure in steam is 165 lbs. to the square inch, and the tank and coal capacities are 600 gallons and 80 cubic feet respectively. The Locomotives have 6 wheels

coupled with a Trailing axle and altogether weigh about 20 tons in working order. They carry a weight of somewhat over 5 tons on each axle and are consequently very powerful little Engines which will do the work of the Line for a long time to come.

The passenger carriages consist of 2 first class saloons, 2 composite 2nd and inter class coaches, 3 third class carriages and two brake vans. The Brake Vans are fitted to carry the Postal Mails.

The goods vehicles consist of 2 open bogie trucks, 2 covered bogie wagons, 2 open trucks on four wheels, 2 covered wagons on four wheels.

Altogether 7 passenger coaches, 2 Brake Vans, and 8 goods Vehicles, have been provided making in all 17 vehicles which have all been supplied by Messrs. Martin & Co. of Calcutta. The under frames, wheels and axles were imported by them from Europe and the Superstructures were put on in their workshops at Howrah. The timber used throughout is Teakwood as European timber would not stand the climate and would soon fail.

This Railway Line has been financed entirely from the current revenues of the State and its estimated cost is Rs. 6,00,000 for 32 miles and the expenditure up to date has been a little over Rs. 575,000. It is expected that the Estimate will not be exceeded.

The traffic prospects so far as can be gathered from statistics locally taken are as follows at a very moderate Estimate,

Passengers Daily		
214 Nos.	> 2 pies x 32	
miles ...		
Goods Daily		71-0-0
946 Mds. x $\frac{1}{4}$ pie x 32		
miles ...		
Total Receipts daily Rs. 172-0-0		
Gross Receipts annually		
365 x 172	...	Rs. 62,780-0-0

Placing the working expenses at Rs. 1300 per mile or Rs. 41,600 in all the nett profit we arrive at, is Rs. 21,180 which gives a return of 3-45 percent.

This is all we expect for the present, but improved communications will no doubt increase the trade in timber and forest products in which the State is extremely rich and tend also to a general improvements in trade under all heads. Even if the receipts barely meet the working expenses for the time being we shall be satisfied, for our object is not so much to make a profit from the Railway as to afford facility for the development of the resources of the State.

The principal exports are rice, paddy, oil and oil-seeds, pulses, char-coal, firewood, timber and minor forest products and the principal imports salt, sugar, kerosine oil, cotton goods, paper, hardware, glass ware, crockery, pan-leaves and betel-nuts.

It has been arranged to place the control and working of the Line for a period of one year with the Bengal Nagpur Railway Company, who have generously agreed to make no charge for superior supervision and to receive only actual out of pocket expenditure incurred solely for the Line.

The Survey, planning and execution of the Line have lain solely in the hands of Mr. Arnold Martin, State Engineer, who has carried out the construction with the help of the subordinate staff of the P. W. D. of the State, and the assistance of Messrs. Balmer, Lawrie & Co. Messrs. Martin & Co., and Messrs. Orenstein & Koppel who together supplied most of the European materials, and of Messrs. Hem Chand and Dharsi, General Contractors of Rajkote (Kathiawar) who undertook almost the entire work on the Line, and executed it with commendable promptness and despatch. To them all my thanks are due.

HIS HONOR'S REPLY.

Maharajah, Mr. Growse, Ladies and Gentlemen.

I have first of all to thank the Maharajah very heartily for the cordial welcome which he has extended to Lady Fraser and myself on the occasion of this visit to the head quarters of his State. It is quite like old times to me to visit a Feudatory State in Orissa. For some of the most pleasant days that I spent in the Central Provinces were among the Rajya Chiefs on the other side of the border. The Orissa Chiefs of this side have not perhaps been so frequently visited as on the other side; but, now that they are more accessible, I trust that they will be found more in touch with the Government and its officers.

It is a great pleasure to me to come here today and take part in this important function. I congratulate the Mourbhanj State on having such a ruler a man, like the Maharajah, who is determined not to give his days to selfish indulgence, but to devote his energies to the opening up and development of his State and the advancement of its interests. Fortunately it is for the State to have such a ruler, I trust that, with the advice and operation of my friend Mr. Growse, the Maharajah will be able to do much for his State.

I congratulate the Maharajah also on having assumed the rule over his State at such a time as this. It is a good thing when the man and his opportunity come together. The Maharajah is to be congratulated on the facilities which recent developments in Orissa have given for the work that he has undertaken in putting out his State. He is also congratulated on the fact that the Bengal Nagpur Railway now runs along the East Coast line through the whole of Orissa; because but the existence of the main line

have been impossible to open out the Mourbhanj State with this light feeder line. He is also to be congratulated on the fact that it is the Bengal Nagpur Railway Company with which he has to do. I have known the Bengal Nagpur Railway for long; and I am sure that there is no railway in India that understands better the advantages to be derived from the light feeder lines and the best methods of working these lines, or that co-operates more sympathetically, courteously and effectively with the people who are interested in opening out the country by feeder lines. I am glad to see my old friend Mr. Wynne here present; for I regard it as an omen for good that the Mahajah and Mr. Wynne should be now before me together, as indicating the two forces which are to co-operate for the opening out of this State.

I believe that there is before the State, under its present enlightened ruler; a period of great development and prosperity; and I hope that the Maharajah will be led wisely, as well energetically, to use the opportunities which he has. There is no one that desires more earnestly than I that he may be long spared to rule the State, and that he may be successful in advancing its interests, and happy in the work of administration. I have much pleasure in formally declaring the line open, on the understanding that it will be opened for general passenger traffic as soon as the required inspection has taken place, and that it will be opened for goods traffic before that. The journey along the line this morning has been every respect a pleasant one; and wish the line all success.

ଲକ୍ଷ ପାଇଁ ରିକରେ ଶୋଷ ହେବା ସମ୍ଭାବନା
କରିବା ଭାବରେ ଧେଲେଗ ସେଇହାର ଏତେ
ମାତ୍ର ମୁଣ୍ଡ ଦକ୍ଷିଣାମୁଖ । କହୁଛି ପୂର୍ବ ସମ୍ଭାବର
କିମ୍ବା ଦେଖିବା ଅନ୍ତର । କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଏକତାଜାର
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ଅସନ୍ତା ଶୁଣିବାର ଅକରୁଳରେ ଚକର
ର ଗଡ଼ିଲାକ କୃଷ୍ଣ ଏହି ପିଲୁ ପ୍ରଦର୍ଶନ
କାବ୍ୟ ଉତ୍ତରା ବଢ଼ିଲାଇ ମାହାତମ ସ୍ଵପ୍ନାବ୍ୟ
କୁଠି ଏହି ପ୍ରଦର୍ଶନ ପିଲୁଙ୍କରେବେ ଗର-
ତାରୁ ଏହି ପ୍ରଦର୍ଶନର ମୁଖ୍ୟାତ ହୋଇ-
ଯିବେଳେ ମାନ୍ୟବର ବିଜ୍ଞାନର ଅକରୁଳକୁ
ପାଇବ କଥା ସବାରୁ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବା
ପାଇବ କୁଠାବ ସହିତ ଅନ୍ତେକିତ କବିତାରେ
କଥା ବିଜ୍ଞାନ କାହିଁ ମାତ୍ର ଆଶା କରୁଁ ଏଥରର
ପାଇବା ଏକବିଂଶତିରୁ ପରିବ ବିଜ୍ଞାନ ଦେବ ।

ଭାବର ଜ୍ଞାନୟ ମହାସମେତର ଅଧ୍ୟେତାଶକ୍ତି
ସଂଲୁଗେ ବନ୍ଦେଶୀରେ ସେଇଁ ମହାପ୍ରଦି-
ଶମା ବସିବାର ଅଛି ବନ୍ଦେଶର ମହାମାତା
ଗର୍ବର ଲକ୍ଷ ଲମ୍ବିକାଳ ଅଛି ଗର୍ବର ହାର
ଛଦ୍ମାଣକ ଦରିବେ । ଏହି ପ୍ରଦର୍ଶନୀ ଆଜିଠାରୁ
ଅସମ୍ଭାବିତ ଜ୍ଞାନ୍ୟ ମାତ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ସବ ଏବି
ପ୍ରଦର୍ଶନ ଅପରଦ୍ଵା ଏ ଆତାରୁ ସହି ଘରଟା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲୋକେ ଦେଖି ପାରିବେ । ଦ୍ୱିତୀୟ
ପ୍ରଦର୍ଶନକ ସଂଖ୍ୟା ସହ୍ୟକ ଅଟେ ଏବି
ଦ୍ୱିତୀୟ ସଂଖ୍ୟା ଅଧିକାରୀ ଅଧିକ । କର୍ଣ୍ଣକ-
ମାନେ ଟିକଟ ଦଦିଆଇ ପ୍ରବେଶ କରିବେ ଓ
ଟିକଟର ମୂଲ୍ୟ ଶେଷୀ ଅନୁସାରେ ଟ ୨୯୯-
୦ରୁ ଶୁଭାଙ୍ଗା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଟେ ।

ମଧ୍ୟପୁରେ ତଥାକ୍ଷିଣିର ବାହ୍ୟର
ସମ୍ବଲପୁରକୁ ଶୁଣିଗମନ ଦରି ଜଗମାସ କାହା
ରଖିରେ ବାମଣ୍ୟାର ବଜା ଶୀ ସନ୍ତିଦାକଳ ଦେଇ-
କଳ ଦେବକୁ ବଜ୍ୟାକ୍ଷିକାରର ସଙ୍କ ପ୍ରଦାନ
ନିମନ୍ତେ ଦରକାର କରିଥିଲେ । ଦରକାରର
ସାନ୍ତୋଷକୁ ଦିଷ୍ଟ ବ୍ୟାକରକ ପୂର୍ଣ୍ଣମାହା ଓ ବନ୍ଧୁ-
ଅଭିମରରେ ପ୍ରଦୟାତତ ହୋଇଥିଲା । ମାକ୍ୟ
ଦର ତଥାକିଶିଳର ମହୋଦୟ ମହାନାଳ୍ୟ
ଗବର୍ଣ୍ଣର ଜେଜରରକର ପ୍ରଦାନ ସମନ ଓ ବହି
ସର୍ଜେ ବହୁଶିଳ କରକାରୀ ବଜାକରିଲାକୁ
ପ୍ରତାତ ନାହିଁ ସେ ସମୟେ କବୁଳାରେ
ସୁର୍ଯ୍ୟ ସରଳତିଦରକ ସାର୍ଥାର୍ଥ ପ୍ରଶାସ୍ତି କର
କହିଲେ ତ ସେ କେବଳ ପକ୍ଷାର ଭୂଷବ
ଦର ଯାଇଗାନ୍ତାନ୍ତି, ଆପଣାର ଭୂତନବତାରୀ
(ଦର୍ଶମାଳ ଘାନା)କୁ ରାଜ୍ୟପାଳକ ଏବଂ ସବଳ
କାର୍ଯ୍ୟ ନିବାହର ଉପସ୍ଥିତ ଶକ୍ତି ଦେଇଯାଇ
ଥିଲା । ଅର୍ଦ୍ଦକ ଆଶା ଦୁଆର ଯେ କଷାତ
ବଜା ପ୍ରଚାରର ଅବର୍ଦ୍ଦରେ ବଜା ପାଲକ କର
ଉଦ୍ଭବେତ୍ରର ଦୁଇତ କରିବେ ଏବଂ ଯାର୍ଦ୍ଦିଜଳ
ବୋଲ କରାଯାଇ ସୁର୍ଯ୍ୟାବ ଲାଭବେ ।

ମାନ୍ୟକର ବଜେଳର ସର ପେଜଳ କାହା
ଦୂର କଥ ତା । ରଖିବେ ଲାଗୁଧା କେବଳ
ଶ୍ଵେତଚନ୍ଦ୍ରର କେବଳ ଅନୁତ୍ତକରୁଣେ ମୟୁର
ଦର୍ଶ ହୋଇ ହେଲବେ ପିଣ୍ଡରାଜ ଯୋଧାରୀ
ପ୍ରଗର ଦଲେ । ବେଙ୍ଗର ଲାଗୁଧା କେବଳ
କଞ୍ଚାମର ତଥ ଉନ୍ନିମୟୁର ଆହେବ ସେହି
କାଟ ପରଦର୍ଶକ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟ ଲିପାତର ବନୋ-
ବସ୍ତ୍ର କର ବିଜ୍ଞାପନ ଦେଲାକୁ ନିଯମିତରୁଣେ
ଖରଣ୍ଣ ଦେଇ ଯାହିମନେ ଯାତାଯାତ କରିବେ ।
ସମ୍ପଦ ପ୍ରକଳ୍ପକ ସକାଳ ଦିନ ଥା ବେଳେ
କାର୍ଯ୍ୟଧା ବୈତି ଶ୍ଵେତଚନ୍ଦ୍ରକୁ ଏବଂ ଅଧିକରଣ

ଏ କଣ୍ଠା ବେଳେ ବାରଘଦା ଖୁସଳିରୁ ଯାଏ
ଦେଇ ଶୁଅଛି ଏବଂ ଲୋକେ କିମ୍ବା ଉଡ଼ାରେ
ସାତାୟାତ କରୁଥାନ୍ତିରୁ । ମାଲିଗାଡ଼ା ମଧ୍ୟ ଦିକାଙ୍ଗୀ
ଥରେ ଯାହାୟାତ ଦରୁଥାନ୍ତି । ସବନ୍ୟରେ
ରେଇ ବାଟ ପିଟାଇବା ବିଷୟରେ ବଜାୟେ
ବଜାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କୁଚବିହାରର ମନ୍ଦିରଜା ପ୍ରଥମ
ଏବଂ ଉଛଳୀୟ ବଜାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପାରଲିଖେ
ମଣ୍ଡି ପ୍ରଥମ ଅଟନ୍ତି । ଉଦୟ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ମୟୁର
ଭଞ୍ଜର ମନ୍ଦିରଜା ଦ୍ଵିତୀୟ ପ୍ରାଚୀ ଅଧିକାର ଦରି-
ଅଛନ୍ତି କବ୍ର ଅନନ୍ତର ବିଷୟ । ଏହା ଦ୍ଵାରା
ମୟୁରଭଞ୍ଜର ଅବେଳକ ହିତ ସାଧକ ଦେବ
ସନ୍ଦେହ ଗାହିଁ ।

ପ୍ରାଚୀ ପ୍ରତିନିଧି ଲର୍ଣ୍ଣକଳ୍ପନା ଗଜ କାଳି
ବମ୍ପେରେ ପଦ୍ମଶଖରେ ଥାସନ୍ତା ଘେମବାର
ବଲିବବାରେ ପ୍ରକେଗ ହୋଇ ଅରଦଳ ଅଞ୍ଚଳ
ଲବ୍ଦିତାରୁ ପ୍ରାଚୀ ପ୍ରବଳ କରିବେ । ଲର୍ଣ୍ଣଅଞ୍ଚଳକ
ଅଛି ଅଳ୍ପଦିନ ଶାସନକର୍ତ୍ତା ପ୍ରାଚୀ ପ୍ରବଳ କରି
ସଂଗ୍ରହ ଲର୍ଣ୍ଣକଳ୍ପନାର ନାନାରକ୍ଷା ବର ଗ୍ରାନ୍
ଥରେ ଏବଂ ତାହାଙ୍କର ନିଜର ବଢ଼ିବୁ ପ୍ରବାସ
କରିବାର ଅବଳମ୍ବନ ନ ଥିଲା । ତଥାର କାଶୀ-
ରଠାରେ ଯେଉଁ ବନ୍ଦୁଗା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ
ବହୁବୁ ଗାନ୍ଧିର ଅଳ୍ପଶୟ ସୌଜନ୍ୟ ଓ ଆମା-
ସୃଜନାର ପରିପ୍ରେସ ମିଳିଥିଲା । ଲର୍ଣ୍ଣ ମହୋତ୍ସମ୍ମ
ଏଶୀଆର୍ଦ୍ଦ ପକ୍ଷରେ ହୁମଣିକାରୀ ସବୁପା କାଶୀ-
ରଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲେ ଓ ସେହିପରମ-
ସ୍ଥରେ କାଣ୍ଡାର ବଜା ଗାନ୍ଧି ଅତିର ସହିତେ
ହୁଣି ତର କି ଥିଲେ ଓ ବହୁଥିଲେ ଯେ ଏକ
ସମସ୍ତରେ ଲର୍ଣ୍ଣ ମଦ୍ଦେବପୁ ଜୀବର ନତିଲାଗ
ହୋଇ ଥାସିବେ । ସେହି ରହିଥିବାରୀ ସଫଳ
ହେବାକଥା ଲାଟମହେଦାକୟ ବଢ଼ି କିମ୍ବୁ ଓ
କୋମଳଗୁବରେ ବହୁଥିଲେ । ଲର୍ଣ୍ଣଅଞ୍ଚଳ-
କଳ ବୟସ କ ୩୭ ବର୍ଷ । ଏ ବହୁଥିଲେ
ଯାହାଙ୍କର ହୃଦୟ ଏତେ ବୋମଳ ସେ ପରିପକ୍ଷ
କଷ୍ଟଥିଲେ କେତେବେଳେ ହେବେ ସହ-
ଜିତର ଦୁଃଖାସାର ଅଛି ।

ମୟୁରଭାଙ୍ଗ କେତେ ପିହିବା ଉଦୟବ ଉପର-
ଶବେ ମୟୁରଭାଙ୍ଗ ମହାଶଳୀ ଉଛଳାଯାପିଦାବ
ଏହାକିମ୍ବା ଦାକ ସବୁପା ପଠାଇ ଯନ୍ତ୍ରିବା
ପୁର ବାହାକିର ଏହାକୁ ହେବ ଓ ଅନ୍ଧରେ
ଦେଖାଇଅଛନ୍ତି ଏହି ଗହିପାର ଅମେମାନେ
ବଞ୍ଚିର କୁଠକୁଳା ସହିତ ଧଳ୍ୟବାଦ ଦେଉଥିଲୁ
ଉଛଳାଯାପିଦା ନଗାନ୍ତ ବ୍ୟବସାୟ ନାହିଁରେ ପର-
ିଲିବ, ପିହିବାର ଏହି ବିଜ୍ଞାପନର ମୂଲ୍ୟ ଏହାର
ଅଧ୍ୟ ଏହି ଗହିପାର କମ୍ପୁ ବାୟୁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
କିମାତ ଦେହାର ଆଜିକୁ ଏହି ଯେବେଳେବେଳେ

ଦେବ ଦେବତାକ ଜାନକ ଉଛୁକ । ଏହା
ଅଳ୍ପପୁରା ଅର୍ଥ ସାହାଯ୍ୟ ଦୟା ଦାତର
ପ୍ରକାଶୀ ଦୂରେ । ବିଭିନ୍ନାକୁ ଏହାର ଏଷବି
ବୌଣେ ଅଗ୍ରବ ଏହି ମାହୁଁ କି ଯହିଁଗାର ଦାତ
ଦାତ ଅର୍ଥ ସାହାଯ୍ୟ ଦୟାର ଦେବ ଏହା ସେ
ଏହ କିମ୍ବା ପ୍ରାର୍ଥନା ମଧ୍ୟ ଦୟା ଦୋର ମାହୁଁ,
ଆଜିଏବ ଦେଉଁ ବିଶେଷ ତାମ୍ର ନିମନ୍ତେ
ମହାମଳୀ ବନ୍ଦୟ ଦୋର ଏହ ଦାତ ପଠାଇ-
ଦେଇଅନ୍ତରୁ ହରି ପ୍ରିର କର ନ ପାଇଁ ମହା-
ବାସ୍ତରେ ପଢ଼ାଇଁ ଏକ ଅଧି କରୁଁ ମହା
ବାଜା ମହୋଦୟ ନିକର ସାମାଜିକ ସରଳ
ହୃଦୟରେ ଏହ ଦେଖାଇ ଦୋଷ କ୍ଷମା କର
କହିବ ଅଦେଶ ସ୍ଵର୍ଗକ କରିବେ ।

ପ୍ରବୃତ୍ତିର ଜାଗ୍ରୁ ମହାସମବର ଅଥ-
ଦେଶର ଦିବସ ଥିଲା ସମ୍ମଳନ । ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି
ମାସଙ୍କ ଶୁଷ୍ଠ ଉତ୍ସବରେ ହେବ । ପୂର୍ବ ବର୍ଷବସ୍ତୁପର୍ଵ
ଆମାମୀ ବନ୍ଧୁଦିକ ହିଣୀ ସମ୍ମଳନେ ଏହି ମହା
ସମ୍ମଳନ ବୈଠକ ହେବ । ଏଥରୁ ଭାବର ର
ବନ୍ଧୁଦାସୀ ବୋଦ୍ଧାର ସହରରେ ମହାବରିତୁର
ମହାପୁଣି ହେବ । ଭାବରବନ୍ଧୁ ସାର ହେବର
କରୁଣ କୁଳପତି ପଦରେ କରଇ କୋଟିଅଧିକୁ ।
ବନ୍ଧୁଦାସୀ ସମ୍ମଳନ ଭାବର ଅଳ୍ପାତାର ପରମକର
ଶାର ଦୂରିସ୍ଥିମ ଉଦ୍‌ଘାଟାରବରଣ ଲଙ୍ଘଣ୍ଟିରୁ
ଆଗମନ କରୁଥିଲୁ । ଭାବରର ମଙ୍ଗଳକାଳୀ
ପୂର୍ଣ୍ଣର ନମମର ହେଲନ୍ତକ ସହଯୋଗୀ ଓ
ପାଲୀପୁନ୍ରେଥର ମର୍ମ ସମ୍ମେଲନ ସ୍ଥିଥ ମଧ୍ୟ
ଜ୍ଞାନମଳ କରୁଥିଲୁ । ବନ୍ଧୁଦାସୀ ସହରରେ ଏହି
ଅଷ୍ଟାସମିତି ଓ କରୁଷବନ୍ଧୁ କୁଣି ଶିଳ୍ପ ପ୍ରତିଷ୍ଠନ
କରିଲୁ ଭାବ ଅଯୋଜନ କରିଥିଲୁ । ନନ୍ଦ
ବନ୍ଧୁରେ ଯୋଗ ହେବା ନିମନ୍ତେ କାଳସ୍ଥାନକୁ
ପ୍ରତିକଥ ନିଯୋଗ ଦେବାକଥିଲୁ । ଏହି ଉପ-
କର୍ମରେ ମତ ବନ୍ଧୁରେ ଉଛବି ପରାର ଏକ
ଅଖ୍ୟାତକ ହୋଇଥିଲା । କାହିଁ କାହିଁବାଦୀଥ
କୋଣ, ସମ୍ବଲର ବୟସ, ପଦକ ସାନ୍ତ୍ଵନ, ଦର-
ମୋଦକ ବୟସ ଗୌତ୍ମିଣ୍ଡ, ଦରମାନ, ଯୋଗେ-
ଧନ୍ୟ, ଯୋଗୀ, ସମ୍ବଲ, ବି, ଦୟା, ତ୍ରୈଗୁଣ୍ୟ ବ୍ରତ୍ୟ,
ନନ୍ଦପଦାର ମାତ୍ରର ପ୍ରତିନିଧି ମଳକାମାର ହୋଇ
ଥିଲା ।

କୁଣ୍ଡଳାଙ୍କ ସ୍ମରଣ ।

ପୋର୍ଟାର୍ଟର ମୁଣ୍ଡ ନିରବହଳକୁ ଦେଖି
ଏବଂ ତରବା ନିଷ୍ଠେ ଲାଗାଇ ଓ କୁଣ୍ଡ ସହିତ
ଦୟାମନୀୟ ଧୂମିଥିଲ ଅକର୍ଷଣରେ ଲାଗାଇ
ଏବଂ ତା ଏ ଲିଙ୍କେ ଉଚ୍ଚ ହଜାର ଅଧିକାର
କରିଥିଲା । ଏହି ହଜାର ଦେଶରେ ପରିମାଣ
କରିବାରେ ଅବସ୍ଥା ଓ ବାସରେ କହି ଜାମାନା

ଭୁବ ସୁବଜୋହାଙ୍କ ପ୍ରତି କୋଷ ଦାଇପାରିବାକୁ
ସମର୍ଥ ହେବେ । କୋଥିର ସରତାକୁ ସମାଧ
<ହି ଅଛିଛି ସେ ଭୁବର ଅବେଳା କୃତିବ ପବ
୨୦୩ ହିଲର ପୂର୍ଣ୍ଣ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ପଢିଥିଲା ।

ଜୀବନ ଲେଖିବେଣ୍ଟ କେବେଳାଲ ଥିଲା
ଆହାର ଦୋଷପୁରେ ଓ ଲେବେଲାଲ ମାବା
ମନ୍ଦର ଦୂରଧାରେ ଅଗାର ଦୋଷପୁର ।

ବଲୁ କ ରଣତଥୀ ସୁଧେଜ ଦେବାଳ ଘର
ହୋଇ ଭୂରତ ମଦାଶାଗରରେ ପହୁଞ୍ଚିଲା ।

ଦେଖାରେ ଅଛିନ୍ତାର ଅଧିକା ସ୍ଵର
ଦିଗଭାବ ଅଥବା ହେବାକୁର ପୋର୍ଟ
ଆର୍ଥରରୁ ନାଚ ପଣ୍ଡିତାଳିଙ୍କ ବୁଝିବେଳାପରି
କୁରୁପାତ୍ରବକ ସମ୍ବାଦ ଦେଇଯିଲେ ଯେ ବୁଝ
ମାତ୍ର ସାହୋର ପଣ୍ଡିତ ଦିଗପ୍ରା ଯାଧାକର
ଅଧିକ ସ୍ଵାକ୍ଷର ଜାପାକୁ ଗତ ଦେଇଥିଲେ

ଗର ବା ଯ ରାଜରେ ପୋଟ୍ ଥର୍ଭର ସୁଷ୍ଠୁ
ଦ ଯ ହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କଳ ଥୁଲା । ଯତ ମଧ୍ୟରେ
ଶବସ୍ତ୍ର ପୋଡା ହେଉଥିଲା ।

ମାନ୍ୟବର ବଙ୍ଗାରେ ନୟୁରାଇଜନ୍ୟେ ।

ମାନ୍ୟବର ବରେସିର ଗତ ଗ । ୧
ପ୍ରାଚୀକାଳରେ ଶାର ଟ୍ରେନରେ କଲିତକାଳୀ
ବାରାହା ରେଣ୍ଡ ଟ୍ରେନରେ ପୁଷ୍ଟିଲୋକ
ବାହାରୀ ସହଖ୍ୟାମନୀ ଏବଂ ପ୍ରାଚୀକାଳରେ ସେତେଟଙ୍କ
ଏତଥିଲେ ଓ ବଜାର କାଗଧର ରେଣ୍ଡ ଏବଂ
ତ୍ରୈକ ସାହେବମାନେ ବାହାରୀ ସଙ୍କରେ
ଥିଲେ । ବାହାରୀ ଅନ୍ତର ଦର ଅଣିବା ହାଲର
ମୁଦ୍ରାରୁକୁ ନହାଇଲା, ଗର୍ଜାର ସ୍ଵପ୍ନରୁ
ଜୀମୁଳ ପ୍ରାଚୀକ ସହେବ ଏବଂ ବାଲେସରର
ମାତ୍ରେ ଶ୍ରୀପଳକ ଲଜ୍ଜରଗତ ସାହେବ ସ୍ଵାତନ୍ତ୍ର
ହୃଦୟର ଥିଲେ । ମାନ୍ୟବର ମହୋଦୟର
ବଦଳକାଳରେ ମୟୁରରୁକୁ ରେଣ୍ଡ ଟ୍ରେନରେ
ଆଗେଦର ଦରଟ୍ରେ ସଲମି ଗୋପ ପ୍ରାଚୀକ
ଦେଲ୍ ଏବଂ ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ରେଣ୍ଡ ବାରାହା
ଦିନକୁ କଳକ ଦେଲା । ଟ୍ରେନର ଉଚିତେଣାରେ
ଶବ୍ଦମାଳ ପୁଷ୍ଟିଜାତାରେ ପଣେଇବ ହୋଇ
ଥିଲେ ଏବଂ ପ୍ରାଚୀକ ଟ୍ରେନର ଏବଂ ବାହାରୀ
ଅନ୍ୟ କେବେବ ହାତ ଧୂର ଧାରିଦରେ ସ୍ଵର୍ଗ
ଦିନ ଦେଇଥିଲା । ଆମେହାରେ

ବୁଦ୍ଧ କାନ୍ତିମାର୍ଗୀ । କାନ୍ତିମାର୍ଗୀ ପ୍ରସ୍ତୁତକରଣ ଏବଂ
ବଳେ ବାଲିଶ୍ଵର ଜୟମନ୍ତ୍ରର ପ୍ରସ୍ତୁତ ଏବଂ ବଳେ
ମହୋଦୟ ଓ ଚାହେବର ଅନ୍ତରକଥାଦାର
ଶ୍ରୀମତୀ ବାଲିଶ୍ଵର ଜୟମନ୍ତ୍ରେ ମୁଖ୍ୟକାଳ ଅଷ୍ଟକାଯାର
ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଥିଲା । ଏହି ଦେବାର ଅଗେ ଯତ୍ନ
ଅନ୍ତରକଥାଦାର ଜୟମନ୍ତ୍ରେ ଉତ୍ସର ଗୌତ୍ମତିତି
ଥିଲା । କବୁରିବାରେ ବଢିଥୁବା ଦର୍ଶକରୁ ଏମନ୍ତ

ଭାବୁ ହୋଇଥିଲା ଏ ସେମାନଙ୍କୁ କିମୂଳର
ସିମା ରଖିରେ ଛାପିବା ପ୍ଲଟ ପ୍ରତି କଟିଲା
ହୋଇଥିଲା । ଅଧିକାର ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ଗଢ଼ସ୍ଵ ସଜ୍ଜପରିବାସୀସବର୍ଗ ଏବଂ ଦେଶରୁ ଭାବୁ
କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ପତ୍ର ନାଲକେଇ ଓ ତଥାର
ବଜାମାକେ, ବନ୍ଦିବତ୍ତା ରତ୍ନପୁଣ୍ଡ ମେଇର ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ବସନ୍ତର ସମ୍ମାଦନ ବାରୁ ବରେନନ୍ଦାଥ ସେଇ,
ବାହେଇରେ କଣ ଦେବ୍ୟକୁତଥିବେ ଦାକ୍ତା-
ଦୂର, ଗଭୀରତୀର ଭୂମ୍ୟ ଦାଳ ଅବସ୍ଥା ସୋଲାଗୁ
ବାହି ଦରଗାର ପ୍ରାଚୀ ଦାଶ, କର୍ତ୍ତବୀ ଜୀବନ୍ତ
ମଧ୍ୟଦର ଦାସ ସ, ଥାର, ନ, ବୟୁ ରାଖାକାନ୍ତ
ବୟୁ ବାହାରୁ ବନ୍ଦ ବାହୁ ଗୌଶାଶବର ବୟୁ
ଓ ବନ୍ଦା ପ୍ଲଟକନ୍ତୁ ବଞ୍ଚାଦିବୁ ପଢ଼ିବୁ ନାଲମନ୍ତ୍ର
କିମ୍ବାରହୁ ପ୍ଲଟକି ସିଲେ । ଏ ସ୍ଥାନଟି ଅଭ୍ୟନ୍ତ
ମନୋଦୂର ଭୂପେ ସହିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ
ସେଠାରୁ ବାରପଦା କଗର ପ୍ରତ୍ୟେକୁ ଏବଂ
କଗରର ସମସ୍ତ ସ୍ଥାନ ସତ୍ତବ ଓ କାର୍ଯ୍ୟକାଳୀୟ-
ମାନ ଘୂର ପଥ ପତାକାବଦାର ଗୁରୁତିଙ୍କ ଦୋଷ-
ସିଲା । ହେଲ ୧୦ ବାହାକା ସମୟରେ ଚିନ୍ତା

ପ୍ରଦେଶ ମାଦ୍ରାସାକାଳର ନିଜର ବ୍ୟାସ
(ରଂଘଜ ବାହ୍ୟଦଳ) ସୁଧାର ବାଜା ବଜା
ରାରେ ଏହି ପୁଣ୍ୟତଳ କିମ୍ବାତେ ସମ୍ମି
ପଦେବ ହାତେ । ମାଦ୍ରାସାକାଳରେ ପଦ-
ତଳୁ ଏହି ସହିତ ଅବଶ୍ୟକ ହେବ ନହିଁଲୁ
ଆସି ଗୁରୁଷ ବଜାରାରୁ ମୟୁରରଙ୍ଗର ମହା-
ଘଜା ସମ୍ମାନରେ ଉତ୍ସାହମାତ୍ରରେ ରଂଘଜରେ
ଆସିଥିବା ସୁତଳ କେବେବ କଥା ତହୁ
ମୟୁରରଙ୍ଗ ରେଖବାଟ ସାରେଯୁ ରଖେଟ ଘାଟ
କରେ । ସେହି ରଖେଟ ସ୍ଵାକ୍ଷର ଅବଦଳ
ପ୍ରକଟିତ ହୋଇଥିଲୁ କହିଲ ପଞ୍ଚମ ମନ୍ତ୍ରୀ ଏହି
କ ଉତ୍ତରାକୁ ରେଖବାଟ ପିଟିବା ଓ ତାହା
ମୟୁରରଙ୍ଗର ବଡ଼ପାତାରୁ ବେଶ୍‌ବ କରିବାର
ହେବି ତହୁରୁ ପଡ଼ିବୁ ମୋଟିଏ ଶାରୀରକ
ଆଶିଲେ ମନୁଷ୍ୟ ଓ ବୃକ୍ଷାଧିକ ଏମତିଗମନର
ସୁଧାରାସ ବାହାର ବଳ୍ପର ହାତିରାଶା କରି
ମହାଘଜା ସତ ୧୫୦୦ ଧରିଲେ ଏହି ରେଖ-
ବାଟର କରିବା ହାତିରାଶିଲେ ଏହି ତହୁରେ
ତ କହ ବକା ବ୍ୟକ୍ତି ହେବାର ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ହେବ-
ଲକ୍ଷ୍ୟର । କରିବ ଓ କରିବା କରିବାର ପ୍ରସ୍ତୁତରେ
ବର୍ଣ୍ଣିତ ବିଳମ୍ବ ହୋଇଥିଲା । ପରେ ମନୁଷ୍ୟର
ଥାଲ ଅପ୍ରେଲମାସରେ ବବର୍ତ୍ତିମେଷକାର ମନୁଷ୍ୟ
ପ୍ରାୟ ହେଲା ଏହି ବିଳମ୍ବ ଧରି ଉଠିଯିବା
ହାତରୁ କରି ଜାନୁଆରିମାସରୁ ସବୁଦେଇ ଥର
କବିଗରେ ବାର୍ଷିକ ଲକ୍ଷ ବର୍ଷମାତ୍ର ଶେଷ ଦେଇ
ଥିଲା । ଏହି ରେଖବାଟ କରିପଦା ମନୁଷ୍ୟର
ଏକମାତ୍ରକ ଅନୁଭବୁ ଅଛି ଏହିର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

ପା ୧୦ ରଙ୍ଗ ଉପମର ସନ ୧୯୦୪ ମସିହା

ଏହାର ଦେଖିବା, ସତର କେଇବେଳେ ବାରି
ପଦାଶେତ୍ର ସ୍ଥେଷକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମା କ'ଣ ଜାଇ ।
ଏଥରେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କ ୫,୭୫,୦୦୯ ଟଙ୍କା ବ୍ୟୁତ
ହୋଇଥାଏ । ବି ଏଥରୁ ଜଣାଯାଉଥାଏ ଯେ
କଞ୍ଚକିତରୁ ଅଧିକ ଅରଣ୍ୟରେ କାହିଁ । ଯାହା
ଏହି ମାଲର ବଡ଼ାଦ୍ଵାର କାର୍ତ୍ତିକ ଗ ୭୨,୮୦୯
ଆସି ଏବଂ ତାରୀଖ ପଇଲବାର ବ୍ୟୁତ
ଗ ୪୫,୭୦୦୯ ଟଙ୍କା ଅନ୍ତର୍ମାତ୍ର ହୋଇଥାଏ ।
ଏଥରେ ବାହିକ ଲାଭ ୨୨ ବଜାର ଟଙ୍କାରୁ
କିଛି ଅଧିକ ଅର୍ଥାତ୍ ଧରିବାର ଗ ୩,୪୫୯୯
ଦେବ । ଏଥରେ ୮୦ ହଜାର ସିଲପର ଲଗି
ଅଛି ଏହି ସେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏହି ବଳିକର ମେଳାଧନ
ପାଇବାର କାହିଁରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥାଏ । ଏଠାର
ଉତ୍ତରିଷ୍ଟର ଶ୍ରୀପୁର ମାଲକିନ ସାହେବ ଏହି
ବାଟ ନିର୍ମିତ ପକ୍ଷର କାର୍ଯ୍ୟ କରି ବିଷ୍ଣୁ
ଧନ୍ୟବାଦର ପାଇ ହୋଇଥାଏ । କେଇଲେ
ନାଗପୁର ରେଇ କମ୍ବାଳ ଏବବର୍ତ୍ତ ସକାଣେ
ଏହି ରେଇ ଗଲାଦିବାର ସବ ସକାଣେ
ସୁଭାଷିତର ନୟମରେ ଖେବାକୁ ଶୀଘ୍ରର
ହୋଇଥାଏ । ଏହି ବର୍ଷପାଇଁ ମହାବଜା ତାହା
କ୊ରେ କୃତଜ୍ଞଗା ପ୍ରକାଶ କରିଥାଏ ।

କପୋଟ ଶବ୍ଦାନ୍ତେ ମାନ୍ୟକର ମହୋଦୟ
ଦୁଇର ଦୂର୍ଘ୍ୟ ସେଇ ବହୁଲା ଦର୍ଶକରେ ବାହା
ମଧ୍ୟ ଯୁଦ୍ଧାଳ୍ଯରେ ପ୍ରକାଶ ଦିଲ୍ଲି । ତହୁଁର ସତେଜ
ମର୍ମ ଏହି କି ଅମୁର ପାହା ଓ ଅମୁଲ ପଦାଗଲା
ଆଜି ଏଠାରେ ଅଧିକ୍ରମ ଦେଖାଇବରେ ସମ୍ଭବ
ଦର୍ଶକାଙ୍କୁ ବାହାଙ୍କ ଅଳକ ସହିତ ଧରାବାବାଦ
ଦେଉଥିଲା । ପ୍ରକାଶର ସମ୍ବନ୍ଧ କଥା ଅମୁ
ମନରେ ପଢ଼ୁଥିଲା, ସେତେବେଳେ ଏ ଡେଣାର
ଆରପାଳ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶାନ୍ତର ଉତ୍ତରାଧିକ ବଳ-
ନାର୍ଥରେ ଥିଲେ ଅମେ କ୍ରମା କର ଅଳକର
ଦେଉଥିଲା । ଏଥାର ଠିକ୍ ପରିବାକ
ବୋଧ କୁଥିର ବେଳେ ଦେଖା ହୋଇ ବାହା
ମଧ୍ୟ ଅନ୍ଧାଳୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ବାହର ପୁରୀଧା
ଶୋଭର ସରହାର କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ସହିତ ଗଡ଼-
ଲାଗ ବଜାରକହର ଅଧିକ ନିଲମିଶା ଦେବ ।
ମହାରାଜାଙ୍କ ପରି ଜଣେ ଶାସକବର୍ତ୍ତୀ ଉଦ୍‌ଦେଶ
ଦେଲୁ ଅମେ ମସ୍ତରଭକ୍ତ ଦ୍ଵାରା ମଞ୍ଜଳବାଦ
ଦେଲୁଥିଲା । ମହାରାଜା ଶାର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟକୁ ବିଳାପରୁ
ଦମନ ଦରି ମଜ ପୁରା କେଇ ଉଚ୍ଛାର ଉପ
ଦେଇ ଆପଣାର ସମୟ ବଳ ପ୍ରମୋଦ କରି
ଅନ୍ତରୁ । ବାସ୍ତବରେ ଏହା ମସ୍ତରଭକ୍ତଙ୍କ କର୍ମର
ଦିଶାପୁ ଧରେ ଏହି ଅମୁର କଥାର ସେ ଅମର
କହି ଶୁଣି ଗ୍ରାହୀ ସାହେବଙ୍କର ଉପରେ
ଏ ଶାହୀଯରେ ମହାରାଜା ନିଜବଳାର ଅବେଳା
ହିତ ଦରନାକୁ ପର୍ମର୍ଥ ଦେବ । ମନୁଷ୍ୟ ଏହି
ଶଯୋଗ ଏବେହି ରାତିକା ରୁକ୍ଷର ବିଷୟ ଅଟେ ।

ମୟୁରଭଙ୍ଗ ମହାଶୂନ୍ୟ ପର ଶାସକବର୍ତ୍ତୀ ପାଇ-
ଅଛି ଏକ ବଜ୍ରାଳ ନାଗପୁର ରେଲବାଟ ଚାହାର
ଏକ ପାଖରେ ପିଣ୍ଡିଆଛି । ଏ ସଂଘୋର ଏକ ତ
ଥୁଲେ ଅଛି ଯେଉଁ ରେଲପଥ ପାଞ୍ଚମୁଦ୍ରି ବାନୀ
ପିଣ୍ଡିବା ସମ୍ବନ୍ଧ ହୋଇ କଥାନ୍ତି । ପୁଣି ବଜ୍ରାଳ
ନାଗପୁର ରେଲବକ୍ଷାମା ସହିତ ଏହି ରେଲ-
ବାର୍ତ୍ତ ଚାଲିବାର ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ମହାଶୂନ୍ୟ
କରିବା ହେବୁ ଆମେ ଆଜିର ଦୋଷାରୁ ।
ଉଠି ବିଶ୍ଵାସିକୁ ତାମେ ବହୁତ କିମ୍ବକୁ ଜାଣି
ଏହି ସେମାନେ ଶାଶ୍ଵତ ରେଲ ବିମ୍ବାର ବିଷ-
ସରେ ଯେମନ୍ତ ଉତ୍ତରୋତ୍ତମ ଭାବରେ ଅନ୍ୟ
କୌଣସି ରେଲବକ୍ଷାମା କେମନ୍ତ ନୁହେ ।
ଆମୁର ବିଦ୍ୟାର ସେ ବିର୍ତ୍ତମାନର ବିକଳର ବାସ
ତତ୍ତ୍ଵାଳ୍କିନୀ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକରେ ମୟୁରଭଙ୍ଗର ଅନ୍ତେ
ଜିବର ଓ ଶୌଭଗ୍ୟ ଦେବ ଏବି ମହାଶୂନ୍ୟ
ସୁରୁକ୍ଷି ଏକ ବଳଦ୍ୱାର କୁଳକ ହୋଇ ଏହି ପୁଣି
ସମୟର ସୁବ୍ୟଦରବାର କରିବେ । ଆମେ ଏବାକୁ
ଜାମନା କରୁଣ୍ଟି କି ମହାଶୂନ୍ୟ ହୋଇ
ଜାଳର ଜିବର ଶାଖକରେ ସପଳ ଏବି ସଫୀ
ହେଉନ୍ତି । ଏହି ରେଲବାଟ ଅଛି ପିଣ୍ଡିବାର
ଆମେ ଆମର ସହିତ ଶୋଷଣା କରୁଥାଏ ।
ଆମେ ଏହି ରେଲ ବାଟରେ ଅଛି ସହାଯେ
ଆମେ ବଢ଼ି ଅନ୍ତର ଲାଭ କରୁଥାଏ । ଏବାର
ସମ୍ପଳଦା ଜାମନା କରୁଥାଏ ।

ଅକ୍ଷେପର ମାତ୍ରଦିଲ ମହୋଦୟ ଉପରେ
ଗଲା, ଚନ୍ଦିକାଳ, ଏହି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସ୍ଥଳର ଦେଖିବା
ପହତ ଅଳାର କଲ କେଇବେବୁଁ କେଠିବୁଁ
ଦୁଃଖ ନିମନ୍ତେ ଶମକ ତଳେ ଏହି ଧର୍ମ ଉପର
ଦେଲ । ମଧ୍ୟାହର ଦୀର୍ଘ ପରେ ସେହି କୋଣ
ଠିରେ ଗଲା କମିଦାର ପଞ୍ଚାର ପ୍ରଧାନ କର୍ମଚାରୀ
ଏହି ଅପର କେତେବେଳ କୁଦିଲେଜଙ୍କ ପୃଥିବୀ
ରୂପେ ସାଧାର ଦାକ ଦର କାଳି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ
କୁଆକାର୍ତ୍ତା କରିଥିଲେ !

ଅପେକ୍ଷା କି " ଆ ବେଳେ କିନ୍ତୁ ଏହାର
ସ୍ଵଲ୍ପକୁ ପ୍ରଭୟାର ବସ୍ତିକ ଉପରିଷରେ ବିଚେ
କରିଥିଲେ । ସେ ସୃଜନ ବନ୍ଦରିଯେ ସୁଧାରିବା
ଏବଂ ସେଠାର ସମ୍ପ୍ରଦୟ ଶ୍ରେଣୀର ବଦୁଲେବାବରେ
ପରିପାତ୍ତି ହୋଇଥିଲା । ଦୂର ବେତନାଙ୍ଗର
ବାହିକ ରାପୋଡ଼ ଘାଠ ଦରେ । କହିବୁ ଜାଣ
ଗଲ ମେ ଏହ ଦୂରର ଶବ୍ଦମଞ୍ଜଳି ୧୦ ବ
ରାତ୍ରି ଅଟେ ଏହ ଗତ ପ୍ରବେଶିବା ପରିଷାରେ
ପାହନଶ ଉତ୍ତାପ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ଏହ ସେମାନଙ୍କ
ନିଷ୍ଠାକୁ କି " ଏ ଦୂର ପାଦାନ୍ତର । ରାଯୋ
ଧାତାନ୍ତେ କି ମୁଁ ଏ କାହିଁବ ମାତ୍ରାକର
ମହେଦୟକର ଶୁଭମନନ୍ତ ଉପରିଷରେ କରିବ
ଗୋଟିଏ ଗାତ ସମସ୍ତରରେ କାହିଁ ହରେ ଏବଂ
କହି ପରେ କେତେବେଳ ବାଲକ ଅକ୍ଷୟ ପାଇ

ପଢିଲ ଜ୍ଞାନୀ ମାଳିକର ମହୋଦୟ ପୁର-
ଶାର ବନ୍ଧୁଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଶୈଖ କର ଗୋଟିଏ
ବନ୍ଦୁତା ପ୍ରଦଳ କଲେ । ତହିଁର ସାର ମର୍ଦ ଏହି
ବି ଅମ୍ବେ ଏହି ଶୁଭମାର୍ଯ୍ୟରେ ଯୋଗ ଦେଇ
ବଢ଼ି ଆଜନ୍ତାର ହୋଇଥିଛି । ଅମ୍ବେ ଏହି
ମଧ୍ୟରେ କଙ୍ଗପ୍ରଦେଶର ଅନେକ ସ୍ତୁଲିକାର
ଦେଖିଥିଛି ଏହି ଏନ୍ଦ୍ର ପ୍ରଶଂସା ଓ ସ୍ତୁଲିକାର
ତୌରେଣିଠାରେ ଦେଖି ନାହିଁ । ଶିରୀ ବିଷୟରେ
ମହାରାଜଙ୍କର ବିଶେଷ ଯହି ଓ ଉତ୍ସାହର ଏହି
ଉଚ୍ଚକ ପ୍ରମାଣ ଥାଏ । ଶୁଭମାଳକୁ ସୁରକ୍ଷାରୀ
ଦେଇ ସେମାନଙ୍କ ବିଦ୍ୟାଲୟର ପ୍ରତି ଅନୁରାଗ
ଯହି ଓ ଶୁଭା ଜ୍ଞାନବାଦୀ ଏହି ସ୍ଵର୍ଗର ଜୀବେଣ୍ୟ
ଥାଏ । ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କ ପରିରେ କଥାର
ଦର୍ଶକମାଳଙ୍କୁ ସ୍ମୃତିରେ ବସାଇବା କିମ୍ବା ନୁହେ ।
ସେମାନଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ଏହି ଦର୍ଶକମାଳଙ୍କୁ
ପଛରେ କଥାରବା ସ୍କୁଲିସଙ୍କ ଧିଦେବନା
କରୁ । ଶୁଭମାଳଙ୍କଠାରୁ କହି ଶିଖା ଯସ କ
ଦେଇ ବିଜା ବେବତରେ ପଡ଼ାଇବା କିମ୍ବା
ନୁହେ । ଯାହାକର ସଙ୍ଗତ ଅଛି ସେମାନେ
କେବଳ କୁଦେଇ ଅପଣା ପିଲାକୁ ପଡ଼ାଇବେ
ଦେବଳ ଗଣ୍ଠବ ଶିଖମାଳେ ରତ୍ନ ଆଜବା ଓ
ଦେବତାକ ଯୋଗା ଏହିକୁ କୁତ୍ର ଦେବା କଣ୍ଠରୁ
ମଜ୍ଜର କ୍ୟାହିସ୍ତା ଥାଏ । ତେଣୁ କମ୍ପୁ ପ୍ରସର
ଫୁଲକୁର କଥାଗଲ ସେ ସମୟ ସୁରକ୍ଷାର
ପୂର୍ବକ ଦେଇ ହୋଇଥିବାର ଦେଖି ଅମ୍ବେ ବଢ଼ି
ଆପନ୍ତିର ହେବୁ । ତିବେ ସେ ସହ କାହିଅଛି
ଜାଣୁ ବା ମାତ୍ର ଦେବତା ମାତ୍ରର ଅଥବା ନେ
ଦେହ ଏ କାର୍ଯ୍ୟ ନରଥରୁ ଅମ୍ବେ ଜାହାନର
ପ୍ରକାଶ କରୁଥିଛି । ପରେ ଶୁଭମାଳଙ୍କୁ ବିଜ୍ଞାନ
ଉପଦେଶ ଦେଇ ବନ୍ଦୁଗା ଶୈଖ କଲେ ଏବଂ
ମହାରାଜ ମାତ୍ରିକର ମହୋଦୟକୁ ଧର୍ଯ୍ୟବାଦ
ଦେଇ ଉତ୍ସାହ ସର୍ବ ଉଜ୍ଜ୍ଵଳ ଦେଇ । ଏହି ସ୍ତୁଲ
ସଂଲଗ୍ନରେ ଗୋଟିଏ ଶିଖମାଳୀ ଅଛି ଏହି ତାହା
ବଜାଇବାର ଯହି ଦେଉଥିଛି । ମାତ୍ରିକର
ମହୋଦୟ ସେହି ଶିଖମାଳୀ ଦେଖି ପ୍ରମାଣ
ଦେଇ ।

ଅପ୍ରକାଶି ଦେଖୁ ବେଳେ ମାନ୍ୟବଙ୍କ
ମହୋଦୟ ଜଳବାଟିରୁ ବିଲେ ତରସ୍ତିଲେ ।
ବେଳାରେ ଗୋଟିଏ ଧାର୍ଯ୍ୟଟିଲାଇର ମଳିନୀ
କୋମଞ୍ଚିଲ ଏବି ଅବେଳା ଲଭିବୋଣୀୟ ଓ
ଦେଖୀୟ କହୁ କୋମଳକେ ଆସିବ ମହେ
ଶୋଇ ଦେଇଥିଲେ । ଡଂଗଳ ରାଜଶବ୍ଦ ଜଗନ୍ନାଥ
ପାନ୍ଦିର ଉତ୍ସବ ଦିନୋବୁଟୁ ହୋଇଥିଲା ଏହା
ଆମେବ ପିଲାବ କିମନେ, ମହାକଳାକାଳ

ଦେଖିବା କାହିଁ ଓ ଦେଖିଯି କାହିଁ ସହିତ
ପାଇବିମାନଙ୍କର କୁଣ୍ଡି ଖେଳ ଏହି ସାନ୍ତ୍ଵନମା-
ନଙ୍କର କାହିଁ ଗୀତାହି ହୋଇଥିଲା । ବଜବା-
ଟିରେ ଏହି ନିକଟସ୍ଥ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସରକାରୀ ଧର-
ମାନଙ୍କରେ ଏହି କାହାରର କାହାରୀଙ୍କରେ
ଉତ୍ତମ ରୋବନାର ହୋଇଥିଲା । ମାନ୍ୟରୁ
ମହୋଦୟ ସିନ୍ଧୁର କିଛି ମରାପରେ ବଜବାଟିକୁ
କଥା କରିଥିବା ହୋଇଲୁ କିମ୍ବା କଲେ ଏହି
ଶେଠାରେ ସଂହରେ ସାହେବମାନଙ୍କର ଏକ
ଗୋଲା ହୋଇ ଏ କଳର ହାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ ହୋଇ
ଥିଲା ।

ଜୀବ ଦିନ ଅର୍ଥାତ୍ ତା କିମ୍ବା ପ୍ରାଚୀଃ
ଜୀବରେ ମାନୁଷର ମହୋତସ୍ତ ବେଳେ, ଜୀବ,
ଜୀବରଙ୍ଗାତା, ଜୀବୋତସ୍ତା ଜୀବର ଅତ୍ୟକିକା,
ଜୀବରେ ଉତ୍ସ ଉତ୍ସବ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ଏବଂ
ଜୀବରେ ବାହା ବିଦ୍ୟାଲୟର ଶୁଣ ହେଉଥିବା
ଜୀବରେ । ଜୀବର ବିଦ୍ୟାଲୟ ସାଧା ବର୍ତ୍ତମାନ
ଜୀବରେ ପ୍ରାଚୀ ହେଉ ନାହିଁ, ଏବଂ ଗୋ
ପାଦ ଜୀବ ଜୀବାନ୍ ଆହାରଖାତ ହେବାରୁ
ଜୀବର ବାହା ନିର୍ମଣ ଦରବାର ଅଯ୍ୟାନ
ଜୀବର ମାନୁଷର ମହୋତସ୍ତ ପରୀ ଶାଶ୍ଵତ
ପ୍ରେସ୍ରରେ ବର୍ତ୍ତର ଶୁଣ ପ୍ରେସ୍ରରେ ଏବଂ ବିଦ୍ୟା
ପ୍ରେସ୍ରର ଜୀବାନ୍ ଜୀବରେ କାମକରଣ କରିବ
ଅବଶ୍ୟକ କରେ । ଶାଶ୍ଵତ ମହୋତସ୍ତ
ଜୀବର ଅନୁଭେଦ ଦୋଷ ସେହି ଅନୁଭେଦ
ଜୀବର ଏବଂ ଜୀବାନ୍ ସର୍ବକୁ ମାନୁଷର
ଜୀବାତସ୍ତ ଗୋଟିଏ ଶୁଣ ବିଦ୍ୟାବାରେ ଶୁଣ
ବିଦ୍ୟାବାର ବୋଷଣା କରେ । ଏହିପରେ
ବାହାର ବେଳର ଜୀବାନ୍ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହେଲୁ ଏବଂ
ଅପ୍ରକାଶ ଗ ଶ ଏ ବେଳେ ମାନୁଷର ମହୋ
ତସ୍ତ ଦିଲାହେ ବେଳ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବିଦଳ,
ମାତ୍ର ବୋଲ ସେଠାରେ ଉପର୍ତ୍ତିତ ଶୁଣ ବିନ୍ଦୁରେ
ପ୍ରକାଶକାରୀ ବିନ୍ଦୁ ପରିବର କର
ରେଇ ଆହିରେ ବସି ବାରିଧରା ଜ୍ଞାନକାଳୀ
ଏବଂ ସେଠାରୁ ଅର୍କଲାହର ବିହିତ ପୂର୍ବେ ଆପ
ଦେଇରେ କଳାବତ୍ତି ଯାଏଥା କରେ ଏବଂ
ନିଯୁକ୍ତକାଳର ଜୀବନ ବେଳେ ହେଲା । ବୋଲିବ,
ଜୀବାନ୍ ଯେ ମାନୁଷର ମହୋତସ୍ତର ଶୁଣ
ଗମନ ଏବଂ ପ୍ରାଚୀତ ସମ୍ବନ୍ଧର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟାପାର
ଅବ୍ୟାକ୍ରମ କରାଯାଇଥାରେ ନିର୍ବାକ
ଏବଂ ନିର୍ବାକାଳର ସମସ୍ତ ତେଜ୍ଜ୍ଞ ଓ ସମ୍ପଦ
ସଂପଦ ଦେବାନ୍ତରିଲ । ଏହେ ଏହିକୋବସ୍ତୁ
ମଧ୍ୟରେ ଦୂରୀଟି ହିତ ପାଇସବାର ଦୂରୀର ସହିତ
ଅବଶ୍ୟକ ହୋଇଥାଏ । ଗୋଟିଏ ଅବ୍ୟାକ୍ରମ
ମଧ୍ୟରେ ବେଗେତ ବୋଲିପିଲା ଅତ୍ୟନ୍ତର
କୁର ଅଧିକାନ ଏହି ଅନ୍ତର୍ଭାବରୁ କିମ୍ବା ପ୍ରାଚୀଃ

ଭୁବନ ରହିଲା ଅପ୍ରକାଶ । କେବେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ
ପାଇ ଉପଦଳ ଧୋଇ ମୋଜା ବିଲୁଛି ଯୋଡ଼ା
ପ୍ରତିବି ବଢ଼ି ଘୋଗାକ ପିଙ୍ଗ ସର୍ବରେ ବିଷ-
ଥିଲେ । ଜଣେ ପୁଲାଷ ସବଳନାଶେକରିବ ତା
ଅତ୍ୟ କର୍ମବ୍ୟାପ ଅସ ଗାର ସରରେ କହିଲେ
ଖୋଜିବାଲୁ ସବ କାହାର ଯାଏ ଏହା ଖୋଜିବା
ହୃଦ୍ୟମ କହ ଜଳିବ ଯାଏ ଯାଏ । ମହାରାଜା
ପୂର୍ବଦଳରୁ ଗୋଟିଏ ମହୋଦୟକୁ ପାରେ
ଥିଲାବାବୁ ଯାଇଥିବାରୁ ହେବେବେଳେ ବେ-
ଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ କି ଥିଲେ । ସରବାର
ହୃଦ୍ୟମ ବିଛ ଦୃଷ୍ଟିଗଲ ନାହିଁ । ଖୋଜିବାଲୀ
ମାରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଓ କ୍ଷେତ୍ରର ଅଗରତ୍ୟ ଅନୁର
ଦୋଷଗଲେ ଏବ ଦେଖୁଥି ଲୁଚ କହିଲେ
ଦଶହାତର ଲକ୍ଷ ଖୋଲିଯାବୁ ଗୁରୁଦାତ ମୋଟ
ଲୁଗାର ପ ଲଜ୍ଜାମା ମୟୁରଦଙ୍ଗର ଦରବାରରେ
ଅଶ୍ଵକ ମୁଲ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟ ଏ କଥା ଜଣା ନ ଥିଲା ।
ପୂର୍ବରୁ ଗୋଟାଏ ବିଦ୍ୟାପଳ ଦେଇଥିଲେ ସମସ୍ତେ
ସାବଧାନ ହୋଇଆଏନ୍ତେ । ତର୍ତ୍ତୀ ବିଷୟରେ
ନାହିଁରେଣ୍ଟିଥି ଏବ ନାହିଁରେଣ୍ଟିଥି ବରରେ
ଆହାପରି କରିବା ଦେଖିଯି ଲୋକଙ୍କ ସକାଣେ
ଦେଇକର କଣ୍ଠାମ ସଙ୍ଗେ ବିହୋବତ୍ତ୍ଵ ହୋଇ-
ଥିଲା ଏବ ତେବେଳାକ ଯଥା କାଳରେ ଏବ
ଜାଗରୁକ କୁଣ୍ଡ ମନ୍ତ୍ର ପ୍ରଦୟାଳକ କଥାରୁ
ଥିଲେ । ଅର୍ଥାତ୍ ତେଣୀମୁଁ ଦେଖିଲେହମାକଳ
ଚମୁରେ ଅଥବା ଅନ୍ୟକ୍ୟ ଗରେ କଥ ଦୟା
କୋଇଥିଲା ଏବ ସାଧାରଣତଃ ଉପସ୍ଥିତି ସିଦ୍ଧ,
ସାମର୍ଦ୍ଦୀ ସଠାଇ ଦୟା ଯାଇଥିଲେହେତେ ଥେମା
କଳ୍ପ ମଞ୍ଚରୁ ହେହିଁ ଉପସ୍ଥିତ ବସାଯାର ଓ
ଜୀବନ ଜମାର ଅନ୍ତରରେ କଳ୍ପ ପାରସ୍ଥିବାର
ପୁହାରୀ ଶୁଣିଥିଲେ । ଜାଗ ସାରବଦରେ ଏବି
ସ୍ଥାନରେ ଏପରି ଦିନିଆଏ ସବ ମାତ୍ର ଏବି
ବୋଲି ଗାହା ଅକରେଇ କଥା ଦୁଇଁ । ଏହି
କାର୍ଯ୍ୟରେ ମହାବଳ ଅଭାବରେ ଅବେଳ
ଅର୍ଦ୍ଧବ୍ୟାପ କରିଅଛନ୍ତି ଏବି ପୁହାରର କର୍ମ
ଗୁରୁମାତ୍ରେ ମଧ୍ୟ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତି । ସମ୍ବନ୍ଧ
ଏ ବସାଯାରରେ କଳ୍ପ ଦିନିଗାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ମେଘ ଗାହାର ଅଭକାଶ ଦିନିମା ।

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦ ।

ପ୍ରକାଶ-ମେଳକ ।

ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରକଟକ ମାତ୍ର ଅଛି, ଉଚ୍ଚଶାସ୍ତ୍ର
ପାଠ୍ୟକାରୀ ବିଜ୍ଞାନ ପାଠ୍ୟକାରୀ ସମ୍ପଦ ଏବଂ ପଦରେ
ଯେଉଁ ହେଲାମାତ୍ରାଣିକାରୀ ।

ମୁଁ କେବେ କେବେ ମୁଁ ପେଣ୍ଡିଲ୍‌ମର ଦିନ
କୁହାଳ ଦେଖେଇଲୁ ଧରି କାହାର କାହାର ଦେଖି
ଦିଲେ ।

ବା ୧୦ ରହେ ଉତ୍ସମ୍ପର୍କ ସଙ୍ଗ ୧୯୦୫ ପରାମର୍ଶ

କୁଟୀରେ ସବ୍ବ ଗୋଟିଏ ମାହିରୁ, ଏଣେ କିମ୍ବା
ଏହି ଶବ୍ଦାଳ୍ପନ ବନ୍ଦୁ ଦିନରେ ଯାତ୍ରାରେ କିମ୍ବା
ଏହି ଶବ୍ଦାଳ୍ପନ ବନ୍ଦୁ ଦିନରେ ଯାତ୍ରାରେ

କାଳକ ରୋ ବିଲେକର ପ୍ରସେଷକ ଦାନ୍ତ କାଳକ
କାଳକ କୁଣ୍ଡଳର ହେତୁମାଟ୍ଟା ଗାଁର ଅନ୍ଧରେ
ଦେଖ ଏଣ୍ଠିକୁ ନିଷ୍ଠୁ ହେଲେ ।

କରେଣ୍ଟ ତୋ ମାଟେଷ୍ଟୁଟ ଓ ତୋ କରେଣ୍ଟ
ଏ ସମେତ ମଧ୍ୟ ଦୋଷମା ହେଉଥିବା ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ
ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧ ବାରୁ ପରିଶୀଳନ କରିବୁ
ଏହି ବିଷୟରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଗଭୀରତ ଦେଇଲୁ
ହେବ ।

କରୁ ମାଧ୍ୟବତେ ବାସୁଦ ନିର୍ମଳ ହୁଏ କାହାରେ ପରିଚୟ ପାଇଲା ଏହାରେ ଅବଶ୍ୟକ ହେଲା ।

ଆମାରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ସୁତ୍ତରଙ୍ଗ ପାହେବ କୁଣ୍ଡ
କାର ମୁଦ୍ରବିନ୍ଦୁ ଦିନ୍ଦିମନ୍ଦ ହାତୀ କଥ କାହାର
ବାକେ ଏହିମେ କିମ୍ବା ମେନ ବନ୍ଦରରୁ । ଏ କଥ କୁଣ୍ଡ
କୁଣ୍ଡ କଟାଇ ଯାଏ ହେବ ଏ ସେହି ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟରେ ଆମ୍ବା
କାର, ପିଲାଦ୍ୟ, ବଜାର, ହରପ୍ରେକ୍ଷଣ, ଛାକାର,
କୋର ଓ ଚନ୍ଦରାଜାଙ୍କ ଦେଖିବୁ ଏବଂଦିନେ କିମ୍ବା
କିମ୍ବା ପାହେବ ଏ କଥରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କଥରେ ।

ଏହି ମନ୍ଦିରକାଳର ଶୁଭେତ୍ତିର ମେଲୁପାଇଗଲା କଥା
ଏହି ବର୍ଷା ଦୂରମ ଥିଲା କଥାକାଳର କଥା ସମୀକ୍ଷା କଥା
ଏହି ମଧ୍ୟ ହୋଇଥିଲା । କଥାକାଳର କଥାକଥା
ଏହି କଥାକଥା । ଏହି ମନ୍ଦିରକାଳର କଥାକଥା ।

ବିଜ୍ଞାନର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରକାଶକ ହରିଜନ

କାହିଁ ବଜାର ଛବାସି ଏହା ହାତୁ ଲଗନେ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ
ଆଇ ୧୦ ଟଙ୍କା ସଥିଅବଳେ ଲାଗନେ ଆବଶ୍ୟକ
୧୦୦ଟଙ୍କା ଉପରିକାର କରିବାରେ ଚାଲାଇଲା । ଏହା
ଏହା ମନ୍ଦିରକାର ହାତ କି ୧୦ ଟଙ୍କା ବାବନ୍ତ
ପାଠାଇ ।

ଏ ନରୀ କୁଟୁମ୍ବା ଜୀବିତରେ ଏହା
ଗୋଟିଏ ମୁଦ୍ରଣ ମୁଦ୍ରଣ ଏହା କାହାରୁଙ୍ଗାରୁ
ପଢ଼ିବା ଚାହେଇ ।

ମାତ୍ରାଗାନ୍ଧିର ଅନେକବୁଦ୍ଧି ପାଇଁ ଯାଏ
ତାହାର ସ୍ଵର୍ଗ ଉଦୟ ଦର ତରିକାକର ବିଜ୍ଞାନ
ଅବଳମ୍ବନ କଷ୍ଟ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମହାନଙ୍କ ଏ ପାଇଁ
ଲୁହୁପୁରୀର ପାଇଁ ଆଶାମା ଉତ୍ସବରେ ଅଭେଦନ୍ତ
ଶକ୍ତି ଏ ଚାହାର ପିତାଙ୍କ ଭାବରେ ପାଇଁ ଆଶାମା
ବସନ୍ତ ତାଳକେ ପଥରେ ଛାଇବାରେ ଯାହାର
ତାଳକେବେ କାହାର କାହାର ଅଭେଦନ୍ତରେ ।

ପାଦବୀରୁକୁ ନାହିଁ କାହାରେ କାହାରୁ
ତଥା ଶାନ୍ତିରୁ ହେଉଛନ୍ତି କାମର ଉଚ୍ଛଵିଲେଖ
ଯାଏବାକୁ ଗୋପନୀୟ ତା ଏ ଧରିବ
ବିଦ୍ୟାକାଳୀ ହେତୁକାହିଁ ସୂର୍ଯ୍ୟର ଜାଗାକୁ
ଆହାନ୍ତର କଳେପତାଳର ମୂଳକ ଦେଖିବା
ଶାରୀରିକେ ଅର୍ଥ ଧେଇ କଣାଇବୁ ।

କୁଳପତ୍ରରେ ମାନ୍ଦିଲ କରିବାରେ ସହି
ପାଇଲ ଦୟାପାତ୍ର କର ବାହୀନ କରିବାରେ
କଥ କଷତାର କଷତାର କରିବାରେ କରିବାରେ
ଦେଖା ଦେଖିଲେ ମାନ୍ଦିଲ କରିବାରେ କରିବାରେ
କରିବାରେ ।

କୋଣରେ, ତମିଙ୍କ ବା କୁହା ଦର୍ଶନ, କୁହା
ମୂଳ୍ୟ ହେଉ, ୫୫୮, ଏବେ ଯେତେ ଅଛି ପରି-
ପାଥରପେ ୧୨, ୧୫, ଓ ୧୯୯ ମାତ୍ର ଥିଲେ ।
ବିଜ୍ଞାନୀଙ୍କୁ ଯଦୁକରିବା ଏକ କଷ୍ଟ ହେବା ଜୋଗା
ଖୁବାର ହେବା । କୁହା ଗାନ୍ଧାରର ସମ୍ବନ୍ଧ
କାହାର, କୁହାକୁହାର କାହାର, କେତେବୀବୁନ୍ଦେ
କାହା ହେବା । କହି ତେବେ କହେ

ଅନ୍ତର୍ଜାଲ ପରାମର୍ଶ କୋଟିଏ ଦଳକ ପଞ୍ଚବ
ପଥୁଣ୍ଡ ହେବାର ଅଛୁଟା ଏହି କିମନ୍ତେ ପ୍ରଥମ
କୋଣୀ ମଧ୍ୟ କୋଳି ରଖ ଏହି ଦଳଟୁ ହେବା
କିମ୍ବା ସଂରକ୍ଷଣ କରିବାର । ବାହୀରମ୍ବ ବାହୁରୁ
ଏହି ଯତ୍ନ ପଠାଇବ ଉପରେ ଉପରେ ହେବାକୁ
ପଢିବ ଫଳେ କି ହେବାରେ ତୁଳି ମୁଗାବକ
ପିମରା ମେଲାର ପାଇବିବେ ଆହା ପରିଚାର
ପରିଚାର ପରିଚାର ପରିଚାର ପରିଚାର

© 1999 | 2000 | 2001 | 2002 | 2003 | 2004 | 2005 | 2006

ପାନ୍ଧିର ଅତିକର୍ମ ହେଉଥିଲା ଏହାର କୁଣ୍ଡଳ ପାନ୍ଧିର ଫଳର
ଫଟୋର ଲାଗିଥାଏବେ, ଅଛାବ ଦେବମନ୍ଦିରର ନିର୍ମାଣର କଷ୍ଟ-
ହାର ହେଉଥିଲା, ଏହି ପାନ୍ଧିର କଷ୍ଟକାର ସାମର ଅନ୍ତର୍ମାନ
ନିର୍ମାଣ ବ୍ୟବ କରି ଦେବମନ୍ଦିରର କଲ୍ପନା କରିବାର
ପିର ବ୍ୟବସ୍ଥାର ସୁରକ୍ଷାର ବ୍ୟବସ୍ଥା । ପାନ୍ଧିର ସୁରକ୍ଷାରେ
ସମ୍ପର୍କ ଆବଶ୍ୟକ ହୁଏ ଦେବମନ୍ଦିର, ମନ୍ଦିର ପାନ୍ଧିର
ଉତ୍ସବ, ଯେହି କୁଣ୍ଡଳ ପାନ୍ଧିରମଧ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଏହା
କହି ପଢ଼ିଲେ ଅଧେଶମାନେ ପଢ଼ିଦେଇ “ଜାଗାକରଣୋଭାବା
ପ୍ରତ୍ୟେ ବ୍ୟବସ୍ଥା” । ଯେତେବେଳେ ଏହିଏ ପାନ୍ଧିର କଷ୍ଟକ
ହାର କରି ପାଇବ ଆଶାର କରୁ କଷ୍ଟପାନ୍ଧିର ସୁରକ୍ଷା ହୋଇବା
ପାଶ, ମନ୍ଦିର ପାନ୍ଧିର ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଦୂର୍ବଳ ହୋଇ ମୋହର
ହେବ; ପ୍ରତ୍ୟେକାଠିର ପାନ୍ଧିର, ମନ୍ଦିର, ପାନ୍ଧିର ପ୍ରତ୍ୟେ ହୋଇଥାଏ
ସୁରକ୍ଷାରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବାର ପାଇବାରେ । “ ଯବାକବୀ
ଦେଖିବା ମିଳିବ ଯାଏ କାହାକୁହାର କଲେ ପାଇବା
ଦେବମନ୍ଦିର ଦେବମନ୍ଦିର ପାନ୍ଧିରର ବ୍ୟବସ୍ଥା
ବ୍ୟବସ୍ଥା ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବାର ପାଇବାରେ । ସେବନ୍ତରେମ୍ଭୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବା
କଲେ ଅଛି ଯହାର କାହିଁ କରିବାର ନାହିଁ । ଅଛାବ କଷ୍ଟକ
ଆଏ “ଜାଗାକରଣୋଭାବା ବୀର ଅମ୍ବନାରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା
ମହାନ୍ମାର ଅବଦାନ କର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବ । ପାନ୍ଧିର କଷ୍ଟକ
ବ୍ୟବସ୍ଥା ଆବଶ୍ୟକ ହେବ । ମନ୍ଦିର ବ୍ୟବସ୍ଥା
କରିବ । ଯେତେ ଏହି ପାନ୍ଧିର ମନ୍ଦିର କଷ୍ଟକ କରିବାର
ଏବାକୁ କାହାକୁ ପରିଚି କରୁଥିଲା । ଭାବ ମାଧ୍ୟମରେ
ପାନ୍ଧିରକାରୀଙ୍କରେ ।

ଶ୍ରୀମତୀ—କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

“ମୁଦ୍ରଣ” କଣେ ତାଙ୍କା ବୋଲିପଢ଼ିବ କାହାଠିର କଥା
ଦେବା ଦେବ ଗାନ୍ଧୀ । କିମ୍ବା କେବଳ କଥା କହିପଢ଼ିବ
କବାର ଜାଣି ଏ ଉଠେବାରେ କଥା କହିପଢ଼ିବ କହିପଢ଼ିବ
ପାଇ ସହିତରେ “ମୁଦ୍ରଣ” କାହିଁକି କହିପଢ଼ିବାକାମ୍ଭାବୁ ।
ଅମେରିକା କହିବାକି କହିବାକି କହିବାକି କହିବାକି
କହିବାକି, କେବେ “ମୁଦ୍ରଣ” କହିବାକି କହିବାକି । ଅମେରିକା
“କହି ମୁଦ୍ରଣ” କହିବାକି କହିବାକି କହିବାକି କହିବାକି
ମିଥ କହିବାକି । କାହାକି କହିବାକି “ମୁଦ୍ରଣ” କହିବାକି
କହିବାକି କହିବାକି କହିବାକି କହିବାକି କହିବାକି
କହିବାକି କହିବାକି “କହିବାକି” କହିବାକି କହିବାକି । କହିବାକି
କହିବାକି, କହିବାକି କହିବାକି କହିବାକି । ଏହାକି “ମୁଦ୍ରଣ”
କହିବାକି କହିବାକି କହିବାକି । କହିବାକି କହିବାକି । କହିବାକି
କହିବାକି ।

ତୁମରାକୁ ଆହୁତ ଅଧିକ ଲାଭକାରୀ ଥିଲୁ, ନିଃ
ପ୍ରାଣ ପ୍ରପଦେ ରହୁଛ, ଶବ୍ଦର ଜୀବନ ଓ ଯେ ଲାଭ
ପ୍ରତି ଜୀବନ ମର୍ମୀ ୫୦୦ ॥ ଜୀବ ଜୀବନ ମର୍ମୀ ୫୦୦
ଏହି ଉଦ୍ଦାର୍ଥୀଙ୍କ କାରିତା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମର୍ମୀର ଉଦ୍ଦାର
କାରିତା ।

ବେଶ୍ୟର ପତ୍ର ।

ପ୍ରଦେଶରେ ଏହାକିମ୍ବାର ବିଜୁଲ୍‌ପୁ ଏବଂ ପରିଚ୍ଛବୀ
ମେଲେଟକଳ ଏହି ଅନ୍ତର୍ଗତ ମେଲାରେ, ପଦ୍ମପାତ୍ର
ହିତ୍ତ ସମୋହିତ । ଏହି କେମନେ ମରାନ୍ତାକାଶରେ
ବିହୃଣ୍ଣାତ୍ ଘୋର ବୃକ୍ଷର୍ତ୍ତ ହୋଇ ଯେହାକିମ୍ବାର ଅର୍ଦ୍ଧମାନ
ରହିବ । ଏହା ପାଠେରୁ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ, ଉର୍ଦ୍ଦ୍ଵିଷ୍ଟକାରୀ, କେମନେ
ଦିଲ୍ଲି ଲାଗାଇ ଦେଖିବା କାହିଁ କାହିଁ ନା । ମରାନ୍ତାକାଶରେ
କିମ୍ବାର କିମ୍ବାର କିମ୍ବାର କିମ୍ବାର

ପ୍ରକାଶିତ ମେଲ୍ଲମ୍ବୀ ଉପରେ

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ଅତ୍ର କାହାରଙ୍କ ଅସ୍ତ୍ରୀ ଶୁଣିବାରେ ମୁଁ ବାଜେ ଭାଷଧ ଦେବକ ଦର ଅପଥ ଅର୍ଥବ୍ୟ କରିବାକୁ ଦେବ ଲାହଁ ।

ତିବ୍ସା ଜଗତର ଦୂରକ ଅଭିଷାର ! ହୃଦୟାନନ୍ଦିନୀ ।

ବୁଦ୍ଧ ପାତ୍ର ସମାଜ ଆପା !

ଜୀବନ କେ, ଗୀ, ମାର୍ଗିକ ସାହେବଙ୍କ ଅବଦାନ ଜଗତ ପ୍ରଦିତ, ଅଷ୍ଟର୍ଥ୍ୟ ଶୁଣିବିଶେଷ୍ୱା ଏ ପ୍ରକାଶ ଧଳପ୍ରଦ ସେହି—

ବିସ ଗବ୍ର୍ରମେଘଙ୍କ ଅରତ ଅଦ୍ୟାତ୍ମୀ ରେଜିଷ୍ଟ୍ରେସନ୍ ।

ଭ୍ୟାବନିନରେ—ମତ, ଅପିମ, ସୁବିନ୍ଦ୍ରୀ, ମାର୍କ୍ଷାର ପ୍ରତିକି ପ୍ରକାର ମାତ୍ରଦୂର୍ବଳ ବା କଣାକ ପଦାର୍ଥର ଅନ୍ତର ଜାହାଁ । କଥାପି ଏହାର ଏହ ଅର୍ଦ୍ଧର୍ଯ୍ୟ ଗୁଣ ଏହ ଯେ ଉତ୍ସଖ ସେବକର କୈଶର ପରେ ମନ୍ଦ ପ୍ରତିକି ହୁଏ, ଘସର ହୁଏ ମୁଖ୍ୟ ଦୃଢ଼ ବରେ, କୋଣ ପରିଚାର ବରେ, ଭ୍ୟାବନିନ—ଆମବାକୁ ସୁଧାରୁ, ପଦ୍ମବିଷକ୍ତ, ଭ୍ୟାବନିକ ସେବକରେ ବୌଣ୍ଡିପି ପ୍ରତାର କଞ୍ଚା ନିମ୍ନ ନ ସୁନ୍ଦର ସବଳ ଗୁରୁତ୍ବ ଓ ସତକ ଅବସ୍ଥାରେ ଅବାଳ ଦୃଢ଼ ବକଟା ନିର୍ବନ୍ଦୁରେ ସେବକ କର ଘରକୁ । ସେଥି ନିମନ୍ତେ ଏକା ବର୍ଷଦର କନ୍ଦୁ ଓ କର ବେଳର ଜୀବନ ।

ଭ୍ୟାବଜିନରେ କି କି କ୍ଷେତ୍ର ଅଗେବେ ହୁଏ ?

୧। ମେହ ସମକୀୟ ପାତା ଓ ଶ୍ଵା କଥା; ୨। ଗରମା ଓ ଧାରତ ଦୂରିତ ରକ୍ତ ସମକୀୟ ପାତା; ୩। ବାବ ସମକୀୟ ପାତା।
ମେହ ସମକୀୟ ପାତା—ଯଥ—ମେହ, ପ୍ରମେହ, ସପ୍ତୟ ଧାରୁ ନିର୍ଗମନ ବା ବସନ୍ତ ନିର୍ଗମ ହେବା, ମୁହୂର୍ତ୍ତ ପ୍ରଥାଳବ ଦେଇ, ପ୍ରଥାଳବ
ଛୁଟା, ପ୍ରଥାଳ ସୁଫେ ବା ପରେ ଦୂରାପର ପରାର୍ଥ ବାହାର ହେବା । ସାଲେହ ଦର୍ଶକ ବା ରାତରେ ରେତପାତା, ଅର୍ଥର ସିକିର କରନବା, ସବ
ଦୋଷ ଓ ବହୁନିତ ମୁଖ୍ୟ, ମୃତ୍ୟୁ, ଦୂରାପର କୁର, ଚନ୍ଦ୍ର ଜୁଲା, କମ୍ବରୁ ଜଳ ପଞ୍ଚବା, କାହଙ୍କେତ କୁଳବା, ସୁରଖାତାରୁ ଦ୍ଵାରା, ଧାର
ଦୌରାଳ୍ୟ, ତୋଷ କ ୧୦୦୦, କଥାମାନ୍ୟ, ଅରୁଣ ଲବଧି । ଧୀକଥା—ରାଜ ବା ସେହିପ୍ରଦର, ଅନିଦର୍ଶ ରଜ୍ଯାବ, ବର୍ତ୍ତତତ, ବ୍ୟକ୍ତିଗାତା
ହେଠରେ ଦେବତା ଓ ଦକ୍ଷତାର ଲବଧି ।—ରକ୍ତ ସମକୀୟ ପାତା, ଯଥ—ଗରମା ଓ ରହନ୍ତି ପାଇ ବ୍ୟବହାର ପ୍ରସିଦ୍ଧ ସାହାରେ ଯାଏ
ବିହାର ଦାର, ବାତ ଓ ଗୋକୁଳ ଜଳରୁ ଡରକା ହଠା, ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଦେଖ ଉପରିବା, ମୁଖରେ ଓ ନାବତତରେ ଯା, ବାଲ ଯା, ଧର୍ମ ଯା, ପରିଦା,
ବାରତ, ଭାରତ, ଭାବ, କୁତ୍ରା ଓ ଏମନ୍ତ ବି କୁଣ୍ଡ ପରାନ୍ତର ଅଭେଦ୍ୟ ହୋଇଥାଏ । ବାବ ସମକୀୟ ପାତା ।—ରଧିରେ ଦେବତା, ସମ୍ମତ ଶଶି
ଦକ୍ଷତା ଦୟବା, ଦାତ ଓ ଜୋକ ପୁରୁଷ, ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ପିଠିର ଦେବତା ରବାଦ—ତିଥିତିଥି—ପୁଣ୍ୟ ପରାବରରେ ଦେବତା ଏହ ବା ପ୍ରତି ମାତ୍ର
ପେବନ ହରେ ମନ ରାଜ ପ୍ରତି, ଅଭ୍ୟବର ଦୂରିତ ରାଜ ଦୂର ପର ଦୂରିତ ରାଜ ସ୍ଵର୍ଗ ଦିବେ ଓ ପରାପର ପରାପର ହାତ୍ୟକିଷ୍ଟ ହୁଏ ।

ଦୁଇ ଶତକ ବେଳେ ହେଉଥିଲା, "ମେଘ ଏ ୫୯ ବା, ପଦବୋଇର ହେଠାକା ଓ ପଦବୋଇର ହେଠାକା ସାବି ତାରୁ" ବୋଇର ହେଠାକା ଅଣା, ଏ ତାରୁ ଏ ବୋଇର ହେଠାକା ଅଣା ।

t, B. G. & Co. Bara Bazar Calcutta
Registered Telegraphic
Address "DANZIN" CALCUTTA.

ବେଳ ଏଣ୍ଡ୍ରୋ—ଠଟ୍ଟେ, ୧୯୫୩ ମେସାହ,

ଶ୍ରୀ, ଶ୍ରୀ, ଶ୍ରୀ, ସ୍ରୀ ହେମଚନ୍ଦ୍ର କାଳିବନ୍ଦୀର ଦେଖିବା